Anul XVIII (Serie nouă) Nr. 87
Intemeietor: TITUS ENACOVICI
Ctitor: NAE IONESCU
REDACŢIA şi ADMINISTRAŢIA Str. SĂRINDAR 5-7-9
TELEFOANE:
Centrala Imprimeriilor şi Administraţia 3.84.30
Direcţia 3.87.08 — Sport 3.70.24
Secretariat general 3.87.00 — Paginaţia 3.76.66
Publicitatea 3.33.58
Redacţia 3.70.31 — Provincia 3.87.19
Director: P. P. PANAITESCU

EXEMPLARUL 3 LEI

Luni 13 Ianuarie 1941
16 Pagini Nr. 87

Cuvântul

Ziar al Mişcării Legionare

INAINTE MERGĂTORII

Era pe vremea când monitorul politic al României era „Adevărul". Miniştri, dregătorii înalţi ai ţării intrau pe uşa din dos şi se ploconeau în faţa jidovilor atotputernici, cerând sfat şi îndrumare. In fruntea trebilor se găseau oameni cari vesteau cu glas mare că nu ne vom despărţi de „marii noştri aliaţi" de totdeauna, cari însă nu voiau să audă de noi, decât ca isvor de bogăţie pentru dânşii. La Paris stetea înalt, şi slab, cu figură de pasăre de noapte, Leon Blum. La auzul numelui lui se cutremurau de respect, simţeau cum li se încovoae automat spinarea, cârmuitorii vasali dela Bucureşti. Inlăuntru, lucrurile mergeau bine, nemulţumirile de jos nu se auzeau, căci era prea mult şi huzureală între cei de sus. Frazele frumoase ţineau loc de cugetare politică, îmbogăţirea şi ajungerea repede cu orice mijloace era idealul politic şi social al clasei conducătoare. Nimeni nu se gândea la ziua socotelilor şi a răsplatei, care se apropia, implacabilă.

Atunci s'au ridicat şase oameni, dintre cei mai aleşi ai acestui neam şi s'au dus să se bată pentru cruce în Spania. Au lăsat căminurile lor, ţara lor, odihna, au plecat într'o ţară pe care n'o văzuseră niciodată, să se lupte pentru o cauză în aparenţă streină de noi. Aflând această hotărîre stranie, cei mai mulţi s'au crucit, unii i-au socotit exaltaţi, alţii au crezut că vor să-şi facă nume mare, ca să-l poată apoi folosi în ţară pentru scopuri politice. In sfârşit unii i-au lăudat, dar socoteau că mai bine îşi vărsau sângele pentru ţara lor, decât în ţară streină. Mărimea jertfei lor, faptul că idealul creştin al Spaniei este legat de destinul nostru românesc, nu l-au înţeles în întregime decât foarte puţini. Ceiace face din actul lor un lucru cu totul măreţ şi ales, este că el s'a produs într'o societate streină de idealul lor, am spune chiar şi de orice ideal, în starea de adormire morală în care se afla. El deschidea, pe neaşteptate o uriaşă perspectivă politică pentru viitor. Va veni o zi, păreau a zice, când nu vom mai fi la remorca „aliaţilor" democraţi din Apus, nu vom mai duce o viaţă umilită de vasali. Vom lupta pentru un ideal mare al omenirii întregi, legea lui Hristos, îndreptarea interioară a oamenilor. Stăpânirea celor nevrednici, fără de suflet, va avea un sfârşit în ţara noastră, tineretul luptător va birui, cei apăsaţi vor fi liberi şi stăpâni.

Pe doi din ei, ai căror nume astăzi nimeni în ţară nu-l mai poate rosti decât cu cinstea ce se cuvine din legende, i-a binecuvântat Dumnezeu cu moartea, pe care au dorit-o pe câmpul de luptă.

A fost atunci, parcă un lung freamăt de deşteptare în Ţară. Până în satele depărtate şi bătrâne, în cari zvonul lumii mari străbate cu anevoie, în sufletele simple încovoiate sub necazuri, s'a ivit nădejde şi lumină. Aşa dar, la noi se pot naşte asemenea fiinţe, care să-şi dea viaţa cu bucurie pentru visul îndepărtat al neamului, pe care singuri l-au văzut. Aici, la noi, între oameni bicisnici, lipsiţi de omenie şi de înţelegere! Apoi, atunci, o soartă mare este menită acestui neam, care are asemenea fii. Mii şi mii de oameni au înţeles acest lucru, care mai înainte era de nepriceput.

Iar pentru cârmuitori a fost o lovitură şi un avertisment: căci nu s'au gândit la viitor, ci numai la clipa de faţă care fuge, n'au înţeles că se apropie ziua în care popoarele vor lupta între dânsele şi noi vom trebui să luăm partea celor ce clădesc pe temelii de ideal ostăşesc şi creştin o lume nouă a tineretii, a naţionalismului, a dreptăţii sociale, a solidarităţii între neamurile lor.

N'au fost ascultaţi decât târziu, foarte târziu, după ce s'a vărsat sânge şi hotarele s'au dărâmat. Dar neamul cel mare a păstrat icoana lor în suflet, l-a crezut şi le-a aşteptat izbânda.

Ei au fost înainte mergătorii vremurilor noastre. Dacă neamul românesc n'a căzut în deznădejde sau în anarhie, după nenorocirile ce s'au abătut asupra lui, ci s'a deşteptat, s'a recules şi a luat cu hotărâre în mână destinele sale, lor le-o datorăm.

P. P. Panaitescu

Vasile Marin

Existenţa de toţi a omului are limite bine stabilite de destin. Unii mor mai de timpuriu. Alţii se bucură de viaţă până la o vârstă înaintată. Aceştia se nasc, trăesc şi mor normal ca toate vietăţile. Faţă de aceştia ştiinţa nu greşeşte când spune că în istorie lucrurile se desfăşoară în mod normal, fără catastrofe şi fără tragedii.

Sunt, însă, unii oameni, cari într'un fel sau altul, evadează de sub stăpânirea destinului şi-i dau un alt curs şi un alt sens. Aceştia îşi croesc un destin al lor propriu, impus de neastâmpărul lor sufletesc. Energia lor spirituală, clocotul lor sufletesc le cer o altă plinire a personalităţii lor decât ceeace ar fi trebuit să fie pe linia obişnuită de viaţă individuală.

Vasile Marin a fost dintre aceştia. El a forţat destinul său dintr'o adâncă chemare sufletească şi i-a dat un curs voit de el — tragic în aparenţă, dar mântuitor în realitate, pentru sufletul său care cerea să fie supus şi la suprema încercare: moartea.

El s'a menţinut întotdeauna pe o linie superioară de viaţă. Inteligenţa şi ironia lui i-au servit pentru a face deosebirea între ceeace este valoare şi esenţă pură, şi ceeace este trecător şi impur. Raţiunea şi sufletul lui chinuite au fost mereu în goană după ceeace este permanent în viaţă. Preţuit ca nimeni altul pentru lupta profesională, el a refuzat să se angajeze în ea, deşi talentul îl indica ca pe unul dintre cei mai talentaţi avocaţi din generaţia lui. A refuzat, pentrucă meseria nu-l putea mulţumi. A intrat în politică, urmărind o ideologie şi un program. E vorba de ideologia ţărănistă. A părăsit-o, desgustat de zădărnicia unei lupte sterpe şi fără sens, pentru a nu mai vorbi şi de amărăciunile pe cari i le-au pricinuit oamenii politici.

In căutare permanentă după absolut, el trece peste toate tentaţiile pe cari i le oferea cariera profesională sau cea politică, şi se apropie, în disprețul tuturor judecăţilor curente, de Mişcarea legionară. Din acest moment neliniştea lui sufletească ia proporţii. Ea nu-l va slăbi niciodată până ce nu-i va cere să se lepede şi de tot ul vieţii lui pământeşti.

Deci, în comunitatea vieţii legionare, el a găsit mediul prielnic care să-i sprijine acţiunea de desăvârşire personală. Fără a fi un ambiţios în înţelesul obişnuit al cuvântului, Vasile Marin a fost un legionar care a ţinut mereu spre o perfecţiune interioară. Aşa i-a dictat adâncurile lui sufleteşti, mereu tulburate şi neliniştite de această chemare spre sfere de lumină şi de desăvârşire morală.

A plecat în Spania, împreună cu Ionel Moţa, un alt posedat al unui alt destin românesc în lume. S'a dus pe câmpiile Spaniei în urmărirea aceluiaşi ideal chinuitor: supunerea destinului prin puterea uriaşă de jertfă a Mişcării legionare. Moţa a murit fericit că jertfa lui va pune baze creştine ordinei noui ce va fi introdusă în lume. Vasile Marin a murit fericit pentrucă a putut să calce în picioare dorul de viaţă şi să învingă moartea.

Mereu îmi luminează sufletul ecoul strigătului de bucurie pe care Vasile Marin mi-l trimite din Spania că este pregătit pentru ora decisivă. Pe linia aceasta a jertfirei de sine, comandantul legionar Vasile Marin este neîntrecut. El a murit bucuros şi lucid că a putut să biruiască şi ultima încercare la care poate fi supus un muritor. El a crezut întreg şi fără rezerve în idealul Mişcării legionare şi a vrut să-şi verifice această credinţă prin puterea lui de jertfă.

In clipa morţii lui, cred că sufletul lui a strigat plin de lumină: iată credinţa mea!

Vasile Marin este una din făcliile ce nu se va stinge niciodată, şi la lumina căreia generaţii întregi se vor întări sufleteşte în lupta grea pe care o duce legionarul. Osemintele sfinte ale mucenicului Vasile Marin sunt la temeliile cetăţii mândre şi cuprinzătoare a neamului românesc întreg pentru care şi-a jertfit bucuros pământul său.

Ion Tarcan

EROII CRUCII ŞI AI LEGIUNII

Mâine se împlinesc patru ani dela căderea eroică şi creştină a lui Ionel Moţa şi Vasile Marin la marginele satului pustiit de bombardamentul roşilor — la Majadahonda — luptând pentru cruce şi naţionalism

SIMBOLUL MOŢA — MARIN IN CONŞTIINŢA ROMÂNEASCĂ

Viaţa lui Ionel Moţa, — tipică pentru caracterul vieţii legionare, în sine — e ca o impunătoare linie dreaptă a fatalităţii, care merge, cu lumină de fulger, dela imperativul absolut al Adevărului la Sublimul realizării lui obiective neîndurate.

S'a înfiripat în el convingerea că Ţara se duce în prăpastie din cauza unor cârmuitori necinstiţi, vânduţi străinilor? Indată linia dreaptă a logicei morale ajunge la complotul suprimării lor, destăinuit lui Corneliu Codreanu, în drum dela Câmpulung la Rarău, plănuit de amândoi, în perfectă unitate de gândire, pe înălţimile Rarăului, şi rostit în Bucureşti spre realizare, gata să se înfăptuiască, dacă nu i se punea de-a curmezişul trădarea.

Atunci, iată că se precizează în minte adevărul că trădarea trebue pedepsită. Şi iată ce repede aleargă linia logică a dinamicei morale la descărcarea celor şapte gloanţe asupra trădătorului Vernichescu în cancelaria închisorii dela Văcăreşti.

Şi câte alte cazuri, de evidentă arătare a legăturii organice, perfect armonice, dintre gând şi faptă!

Dar cea mai strălucită este aceea, pentru care o ţară întreagă, recunoscătoare, îl sărbătoreşte azi.

Dela credinţa că în Spania se dă o luptă hotărâtoare între formele civilizaţiei creştine, ce susţin viaţa noastră naţională, şi anarhia comunismului fără patrie, fără familie, fără Dumnezeu, iată-l pe el, animator, împreună cu alţi şease eroi cu acelaş suflet, mergând cu pieptul armat, pe frontul naţionalismului creştin al lui Franco.

Tributul sângelui românesc dat lumii pentru oprirea invaziei bolşevice, câtă glorie a revărsat asupra Neamului nostru şi ce loc de cinste i-a cucerit între popoarele Europei noui, Europei lui Hitler şi Mussolini, ursite a se aşeza solid pe o nouă ordine de Adevăr şi Drept!

Privind mai de sus, în ansamblul ei, mişcarea vieţii colective europene, şi ţinta către care tinde evoluţia ei, vezi în gestul lui Moţa şi al camarazilor lui legionari, în cap cu Generalul Cantacuzino Grănicerul, luptând vitejeşte, în cursuri grele, pentru triumful naţionalismului în Spania, un strălucit început de Eră Nouă în Istoria Ţării noastre.

Este prima formă, anticipată, de afirmare a atitudinii epocale luate de Corneliu Codreanu, când formula, limpede şi categoric, necesitatea alipirii României la politica puterilor Axei Berlin-Roma.

•

Trecerea, apoi, a sfintelor moaşte Moţa-Marin prin Europa şi întoarcerea lor în Patrie, au servit parcă, lumii de adevărat reactiv moral, menit a determina [illegible] naturei spirituale a popoarelor şi, s'ar putea zice, felul destinului lor apropiat.

Franţa, — oh, ce durere pentru noi, ca şi pentru ea — Franţa, ameţită de otrava duhului iudeomasonic comunist, cu frânele conducerii în mâinile Blumilor, le-a refuzat trecerea pe teritoriul ei. O privire înţelegătoare, din sfera mai presus de spaţiu şi de timp, ar fi văzut, de atunci, prăbuşirea ei de azi, din care se luptă bătrânul ostaş Petain, cu puteri de uriaş în lanţuri, s'o ridice.

Cu ce entusiasm, din potrivă cu ce respect şi admiraţie au fost întâmpinate de Germania lui Hitler sicriele eroilor români, căzuţi în lupta pentru un ideal, care era şi al ei, — noul ideal al lumii. Gestul lor din Spania era privit ca un simbol al imperativului moral al timpului, iar cinstea publică ce li se aducea, a fost un semn prevestitor al viitoarelor biruinţe germane.

•

Priviţi acum spectacolul edificator, desfăşurat la intrarea moaştelor eroilor naţionali Moţa-Marin, în România!

Vălul care acoperia realitatea istorică s'a ridicat de-odată. Şi s'a văzut, deoparte, dela hotare până în Capitală, Ţara în lacrămi, în genunchi, slăvind înălţimea ideală

(Continuare în pag. II-a)

PENTRU HRISTOS ŞI LEGIUNE

Mor, Corneliu, cu tot elanul şi toată fericirea, pentru Hristos şi Legiune. Nu cer răsplată, nici mie; ci doar biruinţa.

Când s'a dus la Profesor să-i lase înfricoşatele scrisori, Ion Moţa era desprins, cu totul de legăturile trupeşti. Ajungând cuvântul la **luptă**, Moţa i-a spus Profesorului că nu va accepta să i se dea un sector fără primejdii. Din privirea ochilor lui înţelegând Profesorul că Moţa pleacă în Spania cu hotărârea **de a muri**, i-a spus, cu încredinţare, să nu facă vreo prostie fiindcă, de va fi nevoe de jertfa vieţii, apoi avem noi pentru ce ne jertfi **aici!** La care sfat, Moţa i-a răspuns: **Domnule Profesor, vă rog daţi-mi voe să vă îmbrăţişez!**

Şi s'au îmbrăţişat.

Când Profesorul îmi povestea acestea, Moţa era angajat, ca simplu soldat, în Legiunea streină. Profesorul mi-a spus că Moţa **a plecat să moară.** Inţelesese aceasta din răspunsul dat de Moţa sfatului lui.

Multă vreme Profesorul s'a ruşinat că dragostea lui pentru Moţa l-a făcut să nu vadă rostul înalt al jertfei lui trupeşti. Moţa credea, puternic, că jertfirea pe frontul spaniol va aduce mare folos cauzei creştine din ţara românească. „Biruinţa morală pe care noi o vom câştiga în Spania — spunea el — cu orice jertfe, va fi mai mare pentru lupta naţională, decât tot ce am mai putea face în restul vieţii noastre". Luptând pentru pedepsirea şi pentru ruşinarea celor ce trăgeau cu mitraliera în obrazul lui Hristos, Moţa şi Marin erau încredinţaţi că **luptă** şi se jertfesc pentru neamul lor „a căruia soartă atârnă atât de mult de lupta hotărâtoare care se desfăşoară azi în Spania".

In Spania Moţa a plecat să se jertfească, pentru Hristos şi Legiune. Aşa înţelesese el datoria vieţii lui: iubise pe Hristos şi mersese, fericit la moarte pentru El. Cetiţi scrisul lui Moţa şi veţi rămâne ruşinaţi de dogoarea dragostei lui pentru Hristos.

Moţa a fost creştin adevărat. Credinţa lui în Hristos nu era vorbă goală. El trăia adevărul lucrurilor. Pentru dragostea lui de Hristos s'a jertfit *de bună voe.*

Pentru această arzătoare dragoste a forţat ordinul Căpitanului. Căci Inginerul Clime îl rugase să aştepte răspunsul Căpitanului la condiţiunile noui care li se puseseră: de a lupta ca simpli soldaţi, nu cu gradul pe care îl aveau ei în armata română. Moţa a acceptat, din capul locului, orice condiţiuni: ştia că moartea lui, pe frontul în care lupta se dă între două lumi antipodice, avea aceiaşi valoare fie că avea grad de ofiţer, fie că avea stare de soldat.

Moţa plecase pe calea jertfei supreme.

Jertfa conştientă, pentru Hristos şi Legiune — pentru Hristos şi Naţiune — cu el începe. Sbuciumul şi durerea pe care o aducea părinţilor săi o aducea numai „din dragoste de Dumnezeu şi de Neam". Se trăgea cu mitraliera în obrazul lui Hristos. Se clătina aşezarea creştină a lumii. Putea el sta nepăsător?

Patru zile înainte de 13 Ianuarie, Căpitanul, în maşina Profesorului, alerga spre Bucureşti pentru o nouă şi hotărîtoare intervenţie de repatriere, a echipei din Spania. L-am întrebat dacă s'a făcut tot ce se putea face pentru scoaterea

G. Racoveanu

(Continuare în pag. 2-a)

MOŞTENIREA LUI MOŢA

Plecat din Ardealul marilor răscoale, Ionel Moţa este expresia lui sufletească cea mai tipică şi întruparea cea mai categorică a duhului marilor începuturi şi marilor rupturi. Regăsit în mişcarea legionară — sub scut de conducător de neam al Căpitanului — îi aducea dela începuţi zestrea acestui Ardeal pe care vremurile şi destinul l-au păstrat forţă de revendicări, forţă de conştiinţă şi forţă misionară românească.

Ion Moţa — fiul părintelui Moţa dela Orăştie — nu se poate înţelege fără acea tradiţie de dăruire permanentă în slujba marilor idealuri de viaţă pe care o pecetluise ca valoare de legendă, dela Zamolxe şi Decebal şi până astăzi, Ardealul. După cum nu se poate înţelege permanenţă legionară fără această moştenire în duhul lui Moţa.

Ionel Moţa aduce în mişcarea legionară puterea de transfigurare a vieţii prin afirmarea primatului sufletesc, credinţa în mântuire, puterea de jertfă, puritatea desăvârşită şi moartea pentru Christus. Este moştenirea unei depline desăvârşiri lăuntrice, afirmând, totdeodată, măsura îndumnezeirii omului şi a înomenirii dumnezeeşti.

Moţa nu era — alături de Căpitanul Corneliu Codreanu — nici gânditor, nici luptător, nici vizionar, nici educator. Ci toate laolaltă. Era fericita apariţie de împletire complexă a însuşirilor omului pentru destinul de creator de lume nouă.

Moţa credea în biruinţa binelui, a desăvârşirii, a jertfei. Credea într'o dreptate a ordinei cereşti. De unde acea hotărîtă şi definitivă socoteală de-a pedepsi trădarea, deşi se pune în slujba dăruirii totale pentru neam, de-a înfrunta bucuros moartea şi de-a birui prin moarte pentru Christos răscumpărătorul lumii...

Esenţialul pentru Moţa — cum scria în 1935 în „Cuvântul Studenţesc" — era spiritul de jertfă. El nu credea în biruinţa vieţii decât prin dăruirea ei. Credea în biruinţa morţii. De unde afirmarea nevoii de asigurare a biruinţii legionare nu datorită unui raport de forţe, ci datorită spiritului de jertfă, ca cea mai puternică armă împotriva tiraniei, a fărădelegilor şi a ordinei satanice.

De la Moţa ne rămâne acea luptă pentru nemurire prin convingerea necesităţii morţii. De aceea, a mers bucuros la moarte, acceptând-o şi dorind-o pe fronturile Spaniei în numele lui Christos şi pentru neamul său românesc.

Pentru istoria şi viaţa legiunii şi pentru momentul de răscruce al neamului prin revoluţia legionară, Moţa rămâne cu adevărat un sfânt şi un Arhanghel. Un sfânt pentru ce a putut să realizeze din propria-i viaţă. Un Arhanghel pentru ce-a ştiut să lase în conştiinţa neamului, transfigurându-l şi croindu-i drumurile mântuirii.

Moţa era convins că neamul românesc nu-şi poate realiza destinul decât revendicându-şi-l, prin luptă politică. Dar ştia că o luptă politică nu poate duce la biruinţă decât cu stigândul lupta sufletească de subordonare a scopului politic scopului înalt spiritual, moral: desăvârşirea omului pentru cucerirea împărăţiei cerurilor. Ceeace face ca, prin el, lupta politică în Mişcarea Legionară să primească destin creştin, iar creştinismul său să fie activ, după tradiţia martirilor pentru Christos.

Prin jertfa lui Moţa pe câmpurile Spaniei România s'a ridicat să cucerească un loc de pionieră pentru întruparea ideii creştine în lumea materialistă a veacului ce apune şi să revendice pentru sine dreptul de a fi purtătoarea unui nou stindard de luptă pentru împărăţia lui Dumnezeu.

Cei cari văd cu ochii lor moştenirea lui Ionel Moţa, vor şti să poarte în suflet credinţa de-a se putea apropia oricând permanent de duhul său.

Legionarii — cu gândul la moştenirea Căpitanului — se închină veşnic în faţa moştenirii lui Moţa!

Ion Veverca

LEGIUNEA ŞI CULTUL LUI ŞTEFAN CEL MARE

Numeroase fapte din istoria sbuciumată a Legiunii „Arhanghelul Mihail" pot ilustra cultul adânc închinat lui Ştefan Vodă. Insuşi cântecul legionar, acea posibilitate nefalsificată de manifestare a sufletului nou, nu a rajunit a prealăvi amintirea lui Ştefan cel Mare, dela început.

Căpitanul afirmă că primul cântec al comunităţii legionare a fost „Pe o stâncă neagră" cântecul lui Ştefan cel Mare, a cărui melodie se spune că s'a păstrat din timpul lui, din generaţie în generaţie. Se spune, adaugă Căpitanul, că în sunetul acestei melodii intra Ştefan triumfător în cetatea sa dela Suceava acum cinci sute de ani. Când îl cântam simţeam trăind acele vremuri de mărire şi de glorie românească, ne afundam în cinci sute de ani de istorie şi trăiam câteva clipe acele în contact cu vechii soldaţi şi arcaşi ai lui Ştefan şi [illegible] cu ei".

Mi-aduc aminte cărp anii 1929 şi 1930 studenţimea legionară din Iaşi, însufleţită de un Ion Banea, inspirată de Căpitan, îşi strângea rândurile şi-şi desfăşura marşurile, mai ales în armonia unui cântec legionar care-l cântă aproape astăzi consacrat tot marei umbre a lui Ştefan Vodă.

Dar fruntea semeaţă şi-al nostru
[illegible] braţ cald
Va'nvinge duşmanul curând
Şi Ştefan veni-va la ceasul cel sortit
Să aducă şi spada-i la rând!

Cântecul fiind un mijloc limpede de orientare în spiritul legionar, un dreptar, Căpitanul alegea acele armonii şi versuri care puteau să te înalţe într'o zonă senină, eliberată de [illegible], unde domnea viaţa şi dragostea de jertfă.

Solidaritatea cu timpurile lui Ştefan Vodă, rechemarea virtuţilor de-atunci, a fixat-o Corneliu Codreanu într'o neuitată conferinţă ţinută la Iaşi despre „Duhul lui Ştefan cel Mare". Căpitanul avea o iluminare pe faţă care irumpea din adâncimi, când glasul lui cutremurător ne afunda în „500 de ani de istorie".

„Străvechea noastră Suceavă a fost transformată pur şi simplu într'un murdar cuib jidănesc, care înconjoară bietele ruine glorioase ale cetăţii lui Ştefan cel Mare", strigă de durere Căpitanul în cartea-i nepieritoare, arătând drama oraşelor moldoveneşti „adevărate insule de populaţiei jidovească compactă".

Duhul lui Ştefan Vodă în care voia să-şi crească ostaşii, reprezenta pentru Căpitan duhul Moldovei de odinioară, curată de orice înrâurire străină. Moldova ţăranilor, boerilor, răzeşilor şi-a viteţilor şi rechemarea duhului acestuia din veacuri însemna singura scăpare a Moldovei, această ţară frumoasă şi fără noroc aşa de strâns lipită de inima lui Bucovinenii pentru Corneliu Codreanu erau fiii lui Ştefan cel Mare şi sfânt. In acel apel şi avertisment memorabil pe care l-a dat după întemeierea marşului din Basarabia.

Când înfăţişa tragedia seculară a Moţilor, Căpitanul făcea un apel desnădăjduit tot la trezirea vechiului duh: moţii au rezistat zece veacuri contra tuturor împilărilor pentru a muri de foame şi de mizerie în România mare în silele mult aşteptatei biruinţi. Pentru ca România Mare să fi fost o înviorare şi un triumf pentru Moţi, spune Căpitanul, „era nevoie de sufletul lui Ştefan cel Mare, nu de sufletul de pigmeu al politicianului român".

Şi cât de plin de semnificaţie adâncă ne apare legământul primilor legionari din ziua de 8 Noembrie 1927, când la biserica Sfântul Spiridon, s'a oficiat o rugăciune pentru pomenirea sufletelor voevozilor noştri, în frunte cu Ştefan Voevod, domnul Moldovei? Doar şi erau însufleţiţi de acelaş duh de-a rupe în chip vitejesc cu pământul servind cauza neamului românesc şi a crucii, ca şi marele voievod.

Identitatea de duh dintre Ştefan Vodă şi Căpitan o proclamă cu atâta putere, cântecul „Ştefan Vodă al Moldovei", care, alături de imnul

(Continuare în pag. II-a)

DUH ROMÂNESC

IONEL MOȚA

Neamului acestuia nu i-au fost deajuns nici scrisul tău, nici suferințele tale la care a privit nepăsător timp de 14 ani.

Acum ai vrut să-i faci dovada supremă: să-ți verși propriul sânge — sângele tău slăbit de lovituri, de închisori și de prigoane, într'o țară în care tinerețea ta toată a avut parte numai de ele și în care ai fost tratat permanent ca turburător al ordinei publice și ca atentator la siguranța Statului român.

Și l-ai dat. L-ai dat într'un chip cutremurător. Noi stăm în genunchi și-ți sărutăm fruntea ta de viteaz și de mucenic.

Neamului care nu te-a crezut, îi trimitem acum din nou scrisul tău, dintii de data aceasta, cu jertfa propriului tău sânge.

Dacă nici acum nu va înțelege, suntem gata, până la cel din urmă, pentru jertfa supremă în slujba credinței legionare.

Fii dar sigur și dormi liniștit Moța. — legionarii vor birui

CORNELIU
București, 31 Ianuarie 1937.

AUTOBIOGRAFIE

Prin anii 1870—1880 eram slugă la popa din Balș, sat de frunte colo prin ținutul cu băieșaruri de aur al Zlagnii. Fruntaș și mândrețe de om cumsecade mai era părintele Damian! Mai mult vorba vine că eram slugă, căci stăpânul meu pleca odată cu noi pe dealul, cu furcoiul pe umăr și lucram cu toții la strânsul fânului și alte treburi plugărești, așa cum părinții noștri tot împreună și cot la cot, țărani răsculați alături de popi haiduciți, luaseră ființele sub căpitănia lui Iancu pentru a scoate românimea din iobăgia ungurească. Iar în casa lui preoțească noi slugile eram acasă la noi, trăind omenește și încurajați de vorbă blajină și părintească. Mai târziu, la vârsta bărbăției pline, părintele Damian îmi spune:

— Măi Nuțule (uitai să vă spun că mă chema Nuțu Doncii), ți-o fi venit și ție vremea să te așezi la casa ta.

Dar cine era ca Nuțu Doncii în sat! Nu chiuia nimeni ca mine, iar Dumineca la joc eram eu stăpânul satului! Nu se pomenea flăcău care să răzbească cu carul cu fân prin coclaele pe unde treceam eu. Și frumos mai era! Când coborâșul era mai iute, gata să prăvălească și carul și boii în fundul văii, eu mă propteam voinicește cu umerii în jug, în fața plăvanilor mei înfrățiți cu ei, ne dădeam drumul împreună, târâș, pe coastă în vale, de se minunau și bătrânii, iar fetele se opreau din lucru, cu mâna la gură.

Mare dragoste aveam și pentru copiii părintelui și pentru „doamna preoteasă" îmbrăcată în haine țărănești, care se îngrijea de toate: și de cuptorul de pâne pe care mi-l rânduia, și de celelalte treburi gospodărești, și de îngrijirea copiilor. Iar pe deasupra îi mai rămânea vreme, uneori vreme de miez de noapte să meargă călare la Zlagna, la târg, cu câte trei cai după ea, încărcați cu povară, să facă negoț și să strângă galbeni pentru copiii ajunși la școlile mari de prin Pesta și Berlin.

Așa erau pe vremea noastră rânduielile și rosturile vieții și de nu erau grofii și stăpânirea ungurească, noi românii am fi dus un trai împăcat și liniștit, fără nedreptate și câinie, gătindu-ne pentru viața cea de dincolo.

Nu știu cum se făcu și iată par'că mă rupsei din leagănul acela de omenie și trudă, de voinicie și pace care stăpânea în satul bălșenilor. Și după cum dovedește cartea aceasta, deși pare greu de crezut, găsii undeva o altă tinerețe și mă avântai într'o altă viață. (Se vede că tot e adevărată povestea cu cele șapte vieți ale românului). Mă făcui așa dar orășan, luai alt nume și intrai în vâltoarea vieții de astăzi. Aci mă găsii într'o lume înstrăinată de rânduielile bătrânești și cotropită de păgâni, mă luai de piept cu ea și cu toți jidovii și tâlharii ei, așa cum aveam obiceiul să sar în inima primejdiei încă de pe vremea când propteam boii pe coborâșurile de prăpăstii. Liniște și împăcare în această nouă viață nu putui afla, o dușmănii și tot așa mă dușmăni și ea de moarte. Se vede că soarta de rob răsculat, dar, până la urmă, biruitor, îmi era hărăzită și mie ca și înaintașilor mei.

În această luptă am folosit și condeiul. Așa, mai mult din întâmplare, pentru trebuințele bătăliei, iar nicidecum pentru a da scrisului românesc odoare nepieritoare. Tot numai pentru folosul luptătorilor apar aici câteva articole din anii scrisului de luptă tinerească dela 1922 și până acum. Să nu se caute așadar forme artistice în aceste pagini (dacă ar fi să descopere cineva aici cine știe ce vrednicii de stil, acestea n'ar fi datorite decât unei întâmplări iar cel dintâi mirat aș fi eu; sunt mirat [illegible] ar fi ostașul care izbește cu sabia în fierbințeala luptei și află apoi, dela un gură-cască păzitor într'un muzeu, că linia descrisă de sabie a fost de o mare eleganță iar silueta luptătorului de o fermecătoare [illegible]).

Iar marii cărturari să nu-mi caute pricină dacă în aceste pagini ar fi să găsească oarecari gânduri și rostiri care ar nesocoti rânduielile noilor desluşiri științifice de adevăr [illegible], din care ei n'au putut culege [illegible] vie a unui viitor mai bun pentru neamul nostru, de nu în case și n'au găsit izvorul de putere și de luptă pe care s'o ridice [illegible] de nevrednici, în fața peirii care ne cuprinde.

Nici măcar o limbă curată românească să nu fie căutată aici. Știu că nu va fi găsită și aceasta este singura critică pe care n'o pot primi cu nepăsare. Dar, cel dintâi, mi-o fac eu, aici, pe față, căci recitind articolele de acu-s 14 ani, sau chiar și cele mai târzii, înainte de a le da la tipar, am rămas îndurerat de mulțimea neologismelor („cranii"...) și a formelor de scriere străină, care m'au copleșit și pe mine ca și pe ceilalți, aproape toți, din generația mea. Înstrăinarea aceasta împotriva căreia luptăm, de nenorocirea căreia ne dăm seama, ne-a pătruns în bună parte chiar și pe noi „naționaliștii": în duh, în credință, în felul de a gândi, în moravuri, în limbă și obiceiuri. Norocul e că n'a pustiit totul și ne-a mai rămas atâta vlagă încât, doborând piedicile și dușmăniile acestui veac de rătăcire și înstrăinare, să ne putem întoarce la izvoare; și, întorși acolo, să reluăm firul rupt al viețuirii în casa, în comunitatea și duhul românesc, pentrucă astfel să ridicăm viața acestui neam la puterea și rodnicia, materială și sufletească, de care este vrednic.

Astfel trebue înțeleasă și primită această carte, căreia i-am dat titlul articolului care amintește una din cele mai intense trăiri sufletești ale unei oști luptătoare: îngroparea camaradului mort în luptă.

Și acum să mai las graiul cel domnesc și să mă întorc asupra mea. Spuneam că am dușmănit lumea acestei a doua vieți. Iar ea m'a dușmănit de moarte pe mine, ca și pe toți tovarășii mei legionari, ca și pe Căpitanul meu. Lumea veche, a lui Nuțu Doncii, în care stau înrădăcinate toate simțirile și dorurile noastre, n'o mai găsim nicăieri. A risipit-o veacul acesta nou cu politica și vrajba lui, cu uitarea lui Dumnezeu și cu dragostea de străini și de tot ce este al altora, veac care calcă în picioare felul nostru de viață, cu puterile, cu vredniciile și frumusețile ei.

Astfel, sufletul nostru, rămas legat de o altă lume, rătăcește azi într'o viață care nu e a noastră. Față de lumea de acum, noi ne simțim străini: în ea nu ne găsim un alt rost decât acela de a o curma spre a învia vremurile de demult și a le spori frumusețea, tăria și dreapta rânduială românească.

S'ar părea astfel că eu și camarazii mei suntem un fel de ciudate făpturi cu două vieți, un fel de strigoi ridicați dintr'o lume apusă spre a purta duhul spaimei în lumea de azi. Chiar așa suntem. Suflete desrădăcinate care, purtându-și neodihna peste o viață dărâmată, nu vor avea pace în nici un mormânt până când nu vor ridica din nou crucea [illegible] pângărită, au risipit și au pus sub blestem.

Oamenii veacului de astăzi să-și oprească o clipă huzurul și nepăsarea și să asculte ciudatele zgomote care frământă adâncurile pământului și chiote cu vânturile nopții. Și să știe: **se apropie stăpânirea strigoilor, cumplită!**

Ion I. Moța

Martie 1936

(În loc de introducere la volumul „Cranii de lemn").

PENTRU HRISTOS ȘI LEGIUNE

(Urmare din pagina I-a)

echipei de pe front și dacă crede că Moța e în primejdie. Mi-a răspuns că nu mai are clipă de liniște. Dar că are credința că Dumnezeu nu ne va lovi. Era tăcut și muncit. Se agăța de orice fir de nădejde...

În ziua pătimirii sfinților mucenici *Ermil* și *Stratonic*, Moța și Marin cădeau eroic în lupta împotriva dracilor. Dumnezeu ne certase.

Dar moartea lor fusese începutul mântuirii noastre.

Murind, Moța cerea Căpitanului *Biruința*. Începutul biruinții s'a făcut. Desăvârșirea va urma. Atunci vom putea spune, de 13 Ianuarie, din toată inima noastră lui Moța: *Lupta cea bună ai luptat, credința ai păzit!*

G. Racoveanu

PROFESORUL NAE IONESCU DESPRE JERTFA LUI MOȚA - MARIN

Trupul Căpitanului odihnește astăzi între acelea ale lui Moța și Marin

Vasile Marin a căzut sub zidurile Madridului, alături cot la cot cu Ion Moța, în fața aceluiaș dușman. Dar a căzut altfel decât Ion Moța. Nu mai bine, nu mai puțin bine; ci: altfel.

Ion Moța s'a dus să moară. Coborîse adânc în el încredințarea că mântuirea neamului nostru are nevoie de jertfa patetică a ființei lui trupești; și a plecat într'o transfigurată hotărîre; nu ca să lupte; nu ca să învingă luptând; ci pentru ca, cu moartea lui, să calce moartea noastră. Dacă Moța s'ar fi întors nevătămat din războiu, bucuria omenească a noastră, a celor cari l-am cunoscut ar fi stat alături de îndoiala lui Moța, care se va fi gândit că, pentru păcatele cuiva, Dumnezeu i-a refuzat jertfa. Oricât de groaznic ar fi omenește gândul acesta, eu sunt astăzi încredințat că pentru mântuirea nației noastre, Dumnezeu trebuia să accepte jertfa lui Moța, așa după cum, pentru mântuirea neamului omenesc, a acceptat jertfa mielului.

Vasile Marin se putea însă să nu moară. El s'a dus acolo ca să stea în fața dușmanului credințelor lui, ca să lupte cu el. Să-l învingă? Da, dacă se poate. Dar victoria asta nu era necesară. Necesară în fapta lui Marin era numai prezența lui acolo, prezență în care moartea era un risc, dar nu o necesitate. De sigur, când a plecat dintre ai lui, lepădarea de sine era atât de desăvârșită, încât el se gândea tot așa de puțin la întoarcere cât și la moarte; viața lui, sau moartea lui nu-l mai priveau pe el personal; de îndată ce principalul nu era moartea lui sau scăparea dela moarte, — ci depunerea unei mărturii pentru credința lui, *cu orice preț*. Noi știm însă că mărturia lui ar fi fost tot așa de deplină și de rodnică, dacă el ni se întorcea neatins; după cum deplină și rodnică e mărturia tovarășilor lui cari s'au întors.

Când deci a hotărît moartea lui Vasile Marin, Dumnezeu a voit să ne certe.

De aceea — durerea noastră este întunecată.

17 Februarie, 1937.

FĂCLIERII

Ion I. Moța! Vasile Marin!
Prezent!

Cultura românească poate răspunde fără nici o ezitare: prezent!

Moța și Marin sunt prezenți prin slova lor, prin duhul lor în cultura română.

Iată, cetitorule, de ce, astăzi, la praznicul a patru ani dela vifornica lor moarte pentru înalta ideie a creștinității, socotim a închina rândurile noastre scumpei și sfintei lor amintiri!

Închinare grea de gând și faptă făclierilor!...

Ion I. Moța a fost un doctrinar — Vasile Marin un meșter al verbului.

„Cranii de Lemn" și „Crez de generație" sunt cele două cărți care se întâlnesc pe linia aceleiași idei, care se completează și definitivează întocmai ca și autorii lor.

Desigur, că nu un orb destin a făcut ca moartea să le fie una — după cum și intrarea lor într'o anumită spiritualitate, într'o anumită trăire — viața legionară — a fost la puncte bine hotărnicite.

Ion I. Moța a fost dintâiu alături de Căpitan.

Și ceea ce Căpitanul a gândit, ceea ce a cuprins în imensitatea-i intuiție, Ionel I. Moța a prins în slava legii...

Și astfel s'au împletit minută de minută viața lor, gândurile lor, răsucind strălucitorul fir al borangicului Gărzii de Fier.

Căpitanul era ceea ce-i spunea și numele: Căpetenie.

El deschidea drumurile.
El da porunca.
El era însuși soldatul dintâiu...

Ion I. Moța era un cărturar.

Un cărturar prin structura lui interioară — prin ceea ce-i hărăzise Dumnezeu soarta!

An după an Legiunea a strâns împrejuru-i steagului de luptă elemente noui.

Astfel, la un moment dat, a intrat în Legiune Vasile Marin.

Era tot o fire cărturărească.

„Cranii de Lemn" și „Crez de generație" sunt mărturiile decisive.

Ion I. Moța a scris paginele de puternică evocare, ale lui Nuțu Doncii. El a scris la începutul începutului mereu actualul îndreptar: La icoană. — Vasile Marin a prins în caustice rânduri fauna politică a României după războiu.

Ion I. Moța...
Vasile Marin!...

Ion I. Moța și Vasile Marin au căzut!

Fericiți, că și-au îndeplinit vrerea: de-a lupta contra lui Antichrist!

Ceea ce au apucat însă, să însemne pe răboj a rămas mărturie minunată pentru cultura lor, pentru înțelegerea lor — dar și slăvă de temelie pentru autentica și tânăra cultură românească.

Eugeniu V. Haralambie

Era o datorie de onoare care apăsa pe umerii generației noastre. Mi-am făcut-o cu acelaș drag, ca și cum ar fi fost vorba de țara mea.

(Din scrisoarea lui Vasile Marin către soția sa, la plecarea în Spania)

tinereții legionare, a devenit cântecul nostru de predilecție:

Ștefan Vodă al Moldovei
Fost-a pela noi prin munți
Și-a găsit în codri noștri
Șoimi viteji, războinici crunți.
Tot așa tu Căpitane
Calcă pe-ale Putnei văi
Și-ți vom da batalioane
De legionari flăcăi.

D. George Macrin evocă în „Almanahul 1941 Cuvântul" două luni cu Căpitanul în tabăra dela Rarău, muntele de care era legat din copilărie. Regiunea obținuse o victorie, prin sfârșitul procesului din 1934. În toate clipele grele, m'am gândit la muntele acesta, spunea Căpitanul. „Îl vom urca și de data aceasta pentru a mulțumi lui Dumnezeu pentru biruința care ne-a dat-o". Fiindcă veni vestea că se pregăteau lucruri mari la București și s'au găsit și păreri că bine ar fi să facă toți calea întoarsă, Căpitanul adause: „Ștefan Vodă era în biserică și se ruga.

Cineva a adus veste că tătarii au intrat și pradă țara. Boerii se grăbiră spre Ștefan Vodă îndemnându-l să plece îndată la luptă. Și atunci Ștefan îndreptându-se spre boieri le spune: Mai întâiu să sfârșim rugăciunea. Și s'a rugat marele voevod cu boerii și poporul, mai mult ca de obiceiu, iar apoi au pornit cu Dumnezeu și au învins pe dușmani. Noi încă n'am ajuns la biserică. Frumos ar fi să facem calea'ntoarsă". Au ajuns la schitul Rarău, s'au închinat. Căpitanul legând prin adânca religiozitate a sufletului său credincios fire nevăzute care porneau dela Ștefan Vodă din veac. La 14, 15 și 16 Septembrie 1930 are loc la Mănăstirea Putna sub președinția lui Andrei C. Ionescu, congresul Asociației studenților creștini Ștefan cel Mare. E al doilea congres al studențimii române la Putna primul fiind acela din anul 1871 organizat de Mihail Eminescu. Căpitanul este nașul drapelului cu svastica al asociației. Căpitanul ține o cuvântare în care termină cu îndrumarea: „crucea și carabina".

Atâtea manifestări legionare, atâtea fapte ale Căpitanului însuși se adună în aceeași continuitate, în aceeași venerație pentru Ștefan Vodă.

O explicație a acestei permanente aspirații, tot Căpitanul ne-o dă-rue. Un monarh nu face ce vrea; e mic când face ce vrea și e mare când face ce trebue. Există o linie a vieții neamului. Un monarh e mare și bun, atunci când se menține pe această linie. Aceasta e legea monarhiei. „Ștefan cel Mare, de o jumătate de mie de ani, strălucește în istorie și Românii nu-l mai uită, pentrucă s'a confundat perfect cu linia de viață a neamului".

Dumnezeu a dat neamului nostru o misiune, un destin istoric, ca oricărui neam. Ștefan Vodă s'a identificat cu destinul nostru istoric.

Insuflând Legiunea cu duhul lui Ștefan cel Mare, Căpitanul ne așeza pe albia firească a rosturilor noastre istorice, sfărâmând toate obstacolele care ne abăteau din calea spre biruință.

G. Ursu

VASILE MARIN

Români,

Urmați cu sfințenie gândurile pe care ni le-a lăsat viteazul [illegible] mandant legionar, mucenicul Vasile Marin.

Toți tinerii din țara aceasta să știe că urmând calea [illegible] martirilor vor birui și vor învia cu neamul lor în contra tuturor [illegible] pitorilor, uneltirilor și loviturilor.

Împărtășiți cu sfânta jertfă de sânge a lui Vasile Marin, [illegible] drepți și gata de a ne da sângele nostru în fața asupritorilor [illegible] ni-l cer. Credința legionară va înflori mai mândră și mai [illegible] cu fiecare strop de sânge mai mult pe care-l vom da senin și cu [illegible] fictul plin de bucurie. Până când neamul biruitor prin Legiune [illegible] via și va condamna pentru veșnicie pe toți călăii noștri.

Așa dar sângele martirilor împarte o lume în două: cei ce [illegible] primi osânda și blestemul veșniciei, și cei ce mâine vor birui [illegible] și binecuvântarea neamului lor.

CORNELIU Z. CODREANU
20 Februarie, 1937.

CALENDAR

DUMINECĂ 4 IANUARIE 1941

Ortodox: † Dum. d. Bot. Domnului. Sfânta Marira Tatiana.
Catolic: † Dumineca Sfintei Familii. Sfânta Tatiana Fecioara.
Protestant: † Dum. I-a după Epifanie. Reinhold.

CUVANTUL FEMEII

Supe și ciorbe

Pentru o hrană bună n'avem nevoie de lucruri rare. Gospodăriile fără dare de mână n'ar mai putea să se hrănească, și a vrut Dumnezeu ca numai în aceste umile gospodării să se mănânce mai bine, pentru că au în serviciul lor, cel mai bun condiment: pofta de mâncare, care nu se cumpără în piață! O supă, o ciorbă, sunt întotdeauna binevenite. Felurile zise „alese" nu sunt alese de cât prin raritatea lor, iar felurile obișnuite, numai prin abundența lor. Cartoful nostru cel de toate zilele, cu ce preț l'am plăti dacă s'ar afla deodată rar ca... icrele bunăoară? De aceia bună este păstrarea zarzavatului pentru iarnă.

Ca feluri cinstite din bătrâni să nu uităm supa de găină, care intră în obiceiurile strămoșești ale oricărei cine de seamă. Mai ales după câte un post mai lung nimic nu e mai strașnic, ca această binecuvântată supă. Găina este o pasăre mai prețioasă ca oricare alta, atât prin abundența ouălelor cât și prin bunătatea cărnii.

La țară, păsările cari alerg prin ogradă și ciugulesc atâtea lucruri bune, au un gust mai deosebit. În oraș târguelile alimentare, sunt destul de grele, se cere băgare de seamă și pricepere. Pentru alegerea unei bune găini, cercetați pielea, care trebue să fie subțire și moale la pipăit, carnea albă-albăstrie, picioarele groase și gâtul puternic. Pasărea bătrână are picioarele slabe, noduroase și aspre iar gâtul intrat. Pentru, ca găina să fie gustoasă se ține două sau trei ore fără mâncare, ca să se taie după ce și-a făcut digestia. Odată tăiată se ține la loc răcoros. La temperatură joasă carnea să răcește, se strânge și se face bună de gătit. Bine înțeles că vârsta, rasa, calitatea și grăsimea vor fi luate în seamă înainte de a hotărî felul de pregătire. O puică grasă e bună la frigare; dacă-i slăbuță o gătim cu ceva legume, o găină frumoasă și rotundă a [illegible] la supă, iar... „găina bătrână face zeamă bună" sunt vorbe de [illegible]. Supa, bulionul simplu e [illegible] digestibil și rămâne un [illegible] prețios pentru bolnavi. Se mai gătește o fiertură foarte [illegible] băgând în corpul găinei [illegible] slănină, usturoi pisat, sare și [illegible]. Se coase deschizătura și se [illegible] două trei ore într'o apă în care [illegible] nem toate zarzavaturile de [illegible]. Dar, cea mai bună și [illegible] pregătire mai ales pentru [illegible] de familie, este următoarea: într'o oală mare și largă se pune cinci litri apă, un kilogram carne de vacă (piept sau pulpă), un [illegible] șuncă (ciolan) și o jumătate [illegible] kilogram de slănină de la piept [illegible] prea grasă. Se lasă pe foc [illegible] tot timpul fiertului și un foc [illegible] egal. După ce s'a spumat se pun toate zarzavaturile de supă și [illegible] cepe înțepate cu câte o [illegible] rămurea de cimbru, o foiță de [illegible] fin, puțin usturoi și praz. Lăsăm să fiarbă molcom și mai târziu [illegible] pune găina frumos legată ca să nu se sfarme. Acoperim. Când e aproape gata, tăiem o varză în două [illegible] opărim cu apă clocotită [illegible] cu o sforicică bine petrecută [illegible] adăugăm la supă. Cu o oră înainte de servit se pune cartofii [illegible] mai apoi câțiva cârnați. Se dă la masă supa cu orez. Și dobândim deodată câteva feluri de mâncare într'o singură oală. Gustoase [illegible] bune ca toate lucrurile simple [illegible] nați serviți cu sosul de șuncă [illegible] și muștar. Găina rasol cu [illegible] care doriți, iar carnea de vacă [illegible] pregătiți fie salată fie cu [illegible] legume. Legumele, varza [illegible] fierți în această supă au un [illegible] deosebit. Sunt bune servite [illegible] binți numai decât după supă. [illegible] economie este o biruință. Această fiertură este o economie de [illegible] în orice caz.

Lola Ionescu-Marița

SIMBOLUL MOȚA-MARIN IN CONȘTIINȚA ROMÂNEASCĂ

(Urmare din pagina I-a)

a martirilor, care o înalță și pe ea, în ochii ei și ai Istoriei.

De altă parte, cârmuirea Țării, în cap cu tirania dementă, stând încruntată, ostilă, cu priviri dușmănoase, și căutând să demonstreze, prin logica macabră a unei hiene cu spirit juridic, că Românii, cari s'au luptat în Spania, merită să fie șterși din rândul cetățenilor români.

Reactivul moral al prezenței simbolului Moța-Marin desvelia astfel prăpastia dintre Țară și Cârmuirea ei înstrăinată.

Iar demonstrația, de o putere sguduitoare, a cultului adus noului spirit legionar, cu prilejul înmormântării celor doi eroi, a dovedit și orbilor ce este și ce vrea Neamul românesc.

Nu mai rămânea Cârmuirii de atunci decât să aleagă între cele două căi, singurele posibile:

Ori cu Țara legionară, înainte și în sus spre ținta destinului [illegible] țional, în glorie.

Ori în contra Țării legionare [illegible] prin crimă, în prăpastie, înecându-se în sângele sfânt al martirilor din care avea să răsară o România Nouă, cerută de viitorul Neamului și de dreptatea divină.

Patima bolnavă a tiraniei [illegible] și-a ales calea fatală a căderii [illegible] abis.

Deficiența naturei morale și [illegible] niului politic superior se [illegible] astfel singură.

*

Iar România de azi, România Statului Legionar, slăvind în [illegible] Marin eroismul românesc și [illegible] bolul unei regenerări morale a [illegible] rii, se închină cu credință la [illegible] lor, și strigă să auză și să [illegible] pă toată lumea — chiar cei [illegible] ziați și nedumeriți.

Trăiască Legiunea și Căpitanul!

E. Gav[illegible]

PATRU ANI DELA MOARTEA EROICĂ ȘI CREȘTINĂ A LUI MOȚA-MARIN

FASCISM

1) A vorbi despre fascism nu e tot una care cu a descrie viața romanțată a lui Mussolini?

2) Se pune din nou problema legăturei indestructibile dintre om și operă. Aici nu putem analiza opera decât prin interpretarea omului. El e creator și al unui nou sistem și al unui nou stat.

3 bis) Paralelism cu Revoluția Franceză: acolo operă colectivă și alte realizări, aici operă personală

Un legionar din Tercio vă îmbrățișează. Mereu tare aștept ora decisivă. Mereu legionar strig: Trăiască Legiunea! Trăiască Căpitanul!

Vasile Marin

a dictum, operă personală ca conducere; cucerește statul nu-l câștigă prin voturi.

3) Italia ferment de viață, izvor de neîncetată renaștere. Fenomenul fascist e pur Italian. Aceiași Italie a lui San-Francisco a lui Cezar Borgia (legată de ideia unității naționale a lui Machiavel), a lui Savonarola.

4) Renașterea scoate lumea din evul mediu ignorant și o îndreaptă către alte ținuturi: artistic, cultural și alt ritm de viață.

5) Fascismul e o renaștere politică cu acelaș răsunet universal. Lumea revoluției fasciste este reformată profund. Un om îi dă întreaga orientare și acel om e Benitto Mussolini.

6) Una rămâne Italia fascistă, fenomen ce nu se poate repeta: alta fenomenul Fascismul.

7) Fascismul Italian. Mussolini omul și evoluția. Formație intelectualistă. Voință. Prăbușirea lumii vechi.

Nu fost școlarul nimănui, afară de școala violenței n'a învățat alta. Anticristul socialismului: Nietzsche, Sorel, W. James.

8) Comparație cu Napoleon; Napoleon nu a fost Împărat ci Împăratul. El creiază totul din nimic și moare cu sistemul. Mussolini nu e dictator ci Dictatorul. Teoretizează un stat pe care îl și creiază. Nu are precursori, nu învață de la nimeni. Statul fascist este al lui și numai al lui.

9) Tomasso Sillani, director „Rassigna Italiana" publică, semi-oficial, o carte despre fascism, pe care o intitulează „Statul Mussolinian" iar dedesupt ca subtitlu adaugă „și realizările fascismului în Italia".

10) Nu Fascismul italian, mussolinian, influențează lumea, ci Fascismul.

Cum se naște? Cum cucerește puterea? Cum se realizează?

11) Idealul statelor noi este fascismul, nu fascismul mussolinian.

Există o identitate cu regimul comunist. Și acolo dacă Lenin ar fi trăit, el ar fi fost dictatorul. A murit. Locul său îl ia Partidul. Și dacă până la moartea lui Lenin, statul se putea chema „statul leninist", după aceia el a devenit statul sovietic condus de partid, care devine stăpânul. Așa ar trebui să fie și fascismul; și așa va fi fascismul după moartea lui Mussolini. Pe aceleași baze o dictatură de partid. Acesta este organul permanent al regimului.

12) Fascismul. Sistem care intronat dă loc la o diguire în cadrul lumii: deoparte comunismul, de alta, spiritul european integrat în fascism.

Fascismul se așează ca sistem împotriva, pe deoparte a lumei vechi, reprezentantă a „Revoluției Franceze", pe de altă parte împotriva lumii așa zisă noui, a comunismului.

13) Opus lumii vechi căci e antidemocratic, anti-parlamentar, anti-internaționalist, și antimason, antiliberal în economie, anti-individualist și pentru statul totalitar. Împotriva ideii de libertate. Primatul statului asupra individului, prin supunerea tuturor categoriilor aceleași discipline.

14) Opus lumei revoluției comuniste, căci e apărător al tradițiilor, culturei, religiei, apărător al naționalismului. Apărător al proprietății individuale corectată și pusă în slujba marilor interese naționale.

Este împotriva luptei de clasă și dictaturei unei categorii.

15) Înțelege să-și realizeze idealul prin „Dictatura" organizată a partidului pus în slujba națiunei. Prin așezarea statului deasupra categoriilor. Prin punerea în valoare a sistemului funcțiunii sociale, unicul criteriu de selecțiune.

Noi ne-am integrat fascismului și deaceea concepem la rându-ne acelaș stat pe care Mussolini l-a definit stat de energie: „Totul în stat, nimic în afară de stat, și mai ales nimic împotriva statului".

Vasile Marin

(Note inedite pentru o conferință)

Trăiască Legiunea și Căpitanul!

Moța

Vasile Marin

De pe bordul vaporului „Monte Olivia", echipa de legionari plecat să lupte în Spania, a trimes Decemvirilor cari se aflau închiși la Văcărești o scrisoare al cărei facsimil îl publicăm.

MĂRTURISESC

La împlinirea unui an dela moartea lui Ionel Moța și Vasile Marin, — Alexandru Cantacuzino a scris articolul de mai jos:

Se împlinește un an de când, la marginea dărâmăturilor unui cătun din Spania, pustiit de războî și spintecat de obuze, s'a încheiat spre a ne fi nouă Românilor pildă nemuritoare, ciclul vieței de lut a lui Ionel Moța și Vasile Marin.

De atunci, ziua de 13 Ianuarie este ursită să fie pentru toate generațiile de români, în nemărginirea istoriei noastre, zi de cucernicie românească, de spovedanie și de cuminicare.

In această zi, în România care crește, demnitarii țării, alături de cel mai de jos plugar sau muncitor, vor fi chemați să-și spovedească la mormintele lui Ionel Moța și Vasile Marin, greșelile lor, în faptă și în gând, prin care au păcătuit împotriva vieții neamului și să soarbă putere și îndemnuri noi din deșertăciunea lumii privită de lângă sicriile lor.

Astfel în această dimineață de 13 Ianuarie, după sfânta slujbă bisericească, toți legionarii îngenunchiați pe toată întinderea acestui de Dumnezeu răsfățat pământ al românilor, și legionarii din jurul groapei unde se liniștesc oasele voastre Ionel Moța și Vasile Marin și cei ale căror genunchi se frâng peste sarea ocnelor sau în recife celule ale temnițelor, și dincolo de graniță, împresurați în imensitatea străinătății, toți cu smerită seninătate și neîntinată cuvioșie sufletească să cumpănim puterile noastre de dăruire, să mărturisim slăbiciunile inimilor noastre la ispită și să ne cuminicăm în duhul lor.

Iată vă aduc și eu spovedania mea:

Intâi mărturisesc și aș vrea ca această mărturisire să răsune ca o izbitură de sunet peste larma mocirloasă a tarabelor proaspăt revopsite după gustul zilei și gătite cu panglici naționaliste:

Ionel Moța și Vasile Marin, voi ați biruit. Voi sunteți învingătorii îndeplinirilor istorice pe care le trăim.

Au biruit legionarii duși de duhul vostru.

Sângerarea trupului și inimii tale Ionel Moța, hotărîrea ta întovărășită de glume, Vasile Marin, de a sări în întâmpinarea morții, acestea au stârnit în ochii românilor izvorul de lacrimi cari au curățit nepăsarea, nevrednicia și nemernicia ce umbresu cu pete negre simțirea nației noastre.

Și în ziua de astăzi, care răsună de toate laudele piticilor acestor vremuri viermănoase, nu se aude venind din lumea arivistă, nici o închinare pentru voi.

De sus, din majestatea veghei voastre nepărtinitoare și eterne, aplecați-vă și asupra inimilor noastre încărcate de dureri.

Antisemitismul și naționalismul călăresc astăzi pe proprietățile specifice ale spiritului semit, anume: trădarea, lașitatea și poftele de desfătare, sulemenite în culori naționaliste.

E răzbunarea Judei. Ultima sa biruință. Pecetea spiritului Semit așezată pe făgăduelile de naționalizare și de creștinizare a vieții publice românești.

Legionari, cugetați asupra acestui adevăr: nu te poți prosterna în fața grămezilor de tentații ale materiei, fără ca suflarea lui Jehova să nu alunece până la fruntea ta și să-ți pustiască onoarea să-ți veștejească demnitatea și rodnicia simțirei tale autohtone românești.

La tine venim astăzi să ne dai, Ionel Moța, din bunătatea ta și din neînvinsa ta stăruință spre mântuire, prin legea înfrânării pofterii omenești.

In lunile ce le-am viețuit împreună, suflet lângă suflet și trup lângă trup în liniile creștine ale frontului Spaniol, ne-ai arătat o acceptare smerită a voilor Dumnezeești, o lepădare de făptura omului și de năzuințele sale și o supunere care pe toți ne-a uimit.

Felul tău de a simți, îmi aducea uneori aminte la Boadilla del Monte, de Sfântul Francesc D'Assise care refuza să stingă focul ce cuprinsese vestmintele sale și se învinuia că, în prima sa pornire, voise să ia dela frățiorul său „focul", o carne pe care acesta dorea să o mistuie.

Coboară asupra noastră balsamul acestei sfințite sfințiri creștine acum când inimile noastră fumegă arzând înăbușit sub opresiunea și năduful atâtor uneltiri drăcești.

Pogorîți voi, Ionel Moța și Vasile Marin și ajutați-ne să ridicăm și să ducem mai departe povara pildei voastre de jertfă totală în acest an de viclene încercări, când conștiința multora va fi pustiită prin ușurătatea de suflet și seceta de credință a proaspeților promovați la păstoritul naționalismului român.

Câți suntem legionari, noi astăzi mărturisim că revoluționarea firei neamului român nu se va face decât prin duhul vostru:

Duhul marilor rupturi din puhoiul materiei și al lăcomiilor cărnei noastre omenești.

Printre biruințele legionare, cele mai de seamă vor fi acelea cucerite asupra slăbiciunilor și poftelor noastre trupești.

Noi știm, prin tine, Ionel Moți, ce este revoluția națională și legionară.

Ea nu este politică constructivă pentru fericirea afacerilor noastre ci ruperea Elitei legionare din avuție, din petrecere și bucuri.

Un tânăr militant, comunist frenetic italian, îmi zicea acum șase ani:

„Nu cred în nici unul dintre cei cari au un cămin, un pat, o familie, prieteni și patrie".

Am luat rămas bun dela el fără să-i răspund.

Ii răspund astăzi:

Noi ne iubim și căminul și patul și familia și prietenii și patria, dar am învățat dela voi Ionel Moța și Vasile Marin, să fim pregătiți de a ne rupe din toate aceste mreje și îndulciri, pentru înălțarea Crucii și a Destinului românesc.

Voi greși și eu, vor greși și camarazii mei.

Dar nu prin slăbirea sentimentelor ce le-ați împlântat în noi.

Vom greși poate prin neînfrânată dăruire de suflet și orgoliu.

Vom păcătui prin intoleranță și exaltare, prin rigiditate, avântare și extremism.

Aceste greșele le vom plăti atât cât crede cel de Sus că fac.

Ele vor însemna însă revărsarea zăgăzuită și totuși prăvălitoare a forțelor noastre autentice naționale, iar nu exprimarea degenerată și împrumutată a cusururilor semite.

In cronica istoriei, spre cinstirea icoanei acestui neam, va trebui pus la loc blestemat și întunecat, mărunțișurile intrigilor, ale josnicilor tăinuite și ale poftelor urîte cari s'au învârtit de a se căptuși cu foloase din deșteptarea creștină și națională a României.

Acum pentru mine, credeți-mă, nu am dorință mai însetată decât să fiu ales să pot ajunge nu prea departe de voi, în împărăția duhurilor fără trup și când voi zări această paradă a prigonitorilor și a călăilor naționalismului, defilând în chip de triumfători sub faldurile drapelului pe care l-au mânjit și în care au aruncat cu pietre, să-mi pot răcori sufletul asvârlind, odată cu voi, — peste acest corp de dezertori din generația învinșilor, fălindu-se cu steagurile, svasticele și decorațiile învingătorilor — bietul tornt dezgust al sufletelor misionare, pentru fărâtoarele vieții mercenare.

Acestea am avut de mărturisit, de aniversarea zilei intrării voastre în veșnicie, Ionel Moța și Vasile Marin.

Alexandru Cantacuzino

ALEXANDRU CANTACUZINO

NEBUNIA CARE NE TREBUE

In ziua de 16 Ianuarie 1937, s'a oficiat la biserica Sf. Anton cel Nou, un parastas pentru odihna sufletului eroilor Moța și Marin.

Cu acest prilej într'un ziar din Capitală, d. Ștefan Ionescu, a scris următorul articol, cu titlul de mai sus a cărui importanță stă numai în încercarea de a caracteriza un moment psihologic și politic, românesc, mai presus de toate:

Am asistat, eri, la parastasul pentru Ionel Moța și Vasile Marin, de la biserica studenților „Sf. Anton". Rar mi-a fost dat să văd atâta revărsare de suflet românesc ca la această tristă, dureros de tristă împrejurare. Legionarii, în tinereștile lor cămăși verzi, aveau în ochi ceva din durerea pe care fără îndoială, au sfințit-o cei doi eroi legionari atunci când au avut conștiința lucidă că nu vor mai vedea cerul Patriei și când își luau rămas bun dela viață ca dela ceva scump pe care nu-l vor mai vedea.

Nu știm ce blestem și ce destin tragic va fi purtând în suflet generația aceasta de eroi de legendă pe care i-a creat Legiunea și Căpitanul ei. Și deasemeni nu putem tâlmăci tot misterul, pentrucă mister este, care dă atâta optimism în moarte tuturor acestor bărbați cari de dragul unei idei renunță cu nebună bucurie la ceeace au mai scump în viață. Dar știm că în conștiința românească a acestei țări însângerate s'a produs o schimbare, o lentă și definitivă schimbare prin jertfa de sânge a atâtor fii buni ai ei. Nu cred să fi existând român adevărat peste tot întinsul acestei Românii care să nu se fi cutremurat la vestea tragicei morți a acelui brav luptător, a acelui entuziast credincios al cauzei legionare care a fost Vasile Marin.

Ce întortochiate sunt căile de foc al vieții! Nimic nu se poate face bun dacă acel ceva nu are la temelie spiritul de jertfă, dacă acel ceva nu e plămădit în sânge!

Schimbarea la față a României democratice a început să se desăvârșească, țara aceasta conturându-și precis conturul politic de mâine, prin jertfa de sânge a lui Ionel Moța și Vasile Marin. Ni s'ar putea imputa o oarecare doză de exagerare în această afirmație, dar am nesdruncinată credință că drumul politic al României Legionare a fost definitiv trasat prin nebunia eroică și legendară a celor șapte legionari cari au și început să moară sub un cer străin, în care comun cu cerul nostru românesc este numai Crucea. Și era de ajuns pentru ca legionarii să aibă curajul de a primi moartea ca pe un talisman mult așteptat.

...In rugăciunile acelea creștinești în cari preoții cari oficiau slujba dela biserica „Sf. Anton" se rugau lui Dumnezeu să primească în raiul Lui sufletele eroilor legionari Ionel Moța și Vasile Marin, era ceva care se apropia de divin. Bătrâni bărbați, femeile și tot tineretul care era de față plângeau ca după un frate atunci când era pomenit numele lui Ionel Moța sau a lui Vasile Marin. Și atâta val de lume asculta ruga preoților încât nu mai știai ce să crezi; s'au adunat creștinii prigoniți să se roage lui Christos ca pe vremea romanilor? S'au fiecare, cu fiecare lacrimă vărsată se integra în spiritul legionar?

Țara aceasta cu tot desmățul moral care ne înăbușe nu poate să moară. Sunt acum prea mulți legionari cari vor să moară pentru ca să nu piară ea, România visurilor lor. Și apoi pentru vremurile noastre nebunia eroică a luptătorilor pentru Cruce, Ionel Moța și Vasile Marin, este singura nebunie care ne trebue. Dumnezeu să-i cinstească precum îi va cinsti România de mâine!

„Eu așa am înțeles datoria vieții mele. Am iubit pe Cristos, și am mers fericit la moarte pentru El".

Ion I. Moța

DORINȚA LEGIONARILOR CĂZUȚI PENTRU CRUCE

Pasagiul de mai jos, scris de Ionel Moța, a apărut în ziarul „Libertatea", după aflarea vestei morții lui Ionel Moța, cu următorul adaos:

„Acest articol noi l-am publicat în numărul de Crăciun al foii, fără a da însă sfârșitul lui, în dreptul căruia Ionel Moța scrisese pe margine: „Acest pasagiu nu va apărea decât după, până la apariție, cade vreunul dintre noi".

„Acum, când au căzut nu numai unul, ci doi, s'au poate și mai mulți, dăm publicării acest pasagiu, iată-l:"

„Și de aceea, dorința legionarilor, cari poate vor cădea luptând pentru Cruce pe pământul spaniol, este, de a fi aduși să odihnească în țară într'un loc în care să fie strânși, cândva, și ceilalți legionari căzuți în lupte pe pământul românesc, iar în mijlocul acestui loc de odihnă să fie pusă de strajă o statuie a Sfântului Arhanghel Mihail, asemănătoare aceleia din Hamburg, sau poate chiar o copie a ei.

„Căci de vreme ce ne-a întâmpinat pe noi, înseamnă că nu este străină de sufletul nostru deși e făcută de mână străină, străjuind pământ străin.

1 Decembrie 1936 pe vaporul „Monte Olivia", spre Coastele spaniole.

Ion I. Moța

Ionel Moța cu soția și primul lor copil, Mihai

PATRU ANI DELA MOARTEA EROICĂ ŞI CREŞTINĂ A LUI MOŢA-MARIN

ECHIPA A II-a

Scrisoarea lui Ion Moţa lăsată camaradului G. Racoveanu, la plecarea în Spania

Bucureşti 28 Nov. 1936

Dragă Ghiţă,

Iartă-mi, poate rău că nu te-am mai văzut în ultimul timp. Azi plec în Spania.

Nu vii şi tu la cu echipa II-a?

Cu toată dragostea

Moţa

Căpitanul încuviinţase plecarea pe frontul spaniol a echipei conduse de general, pentru 30 de zile. După 30 de zile de viaţă de front, echipa primă — cu efectivul pe care avea să-l hotărască Cerul — trebuia să se înapoieze.

Ion Moţa nădăjduia să rămână acolo, însă, vreme mai îndelungată. El spera să lupte şi în tovărăşia „echipei a II-a".

Aceasta reese din scrisoarea lăsată camaradului G. Racoveanu, al cărei facsimil îl publicăm mai jos:

CEA DIN URMĂ SCRISOARE A LUI IONEL MOŢA CĂTRE CĂPITAN

De pe câmpul de luptă — cu trei zile înainte de eroica lui moarte — Ionel Moţa a trimis Căpitanului scrisoarea următoare:

„Duminică 10 Ianuarie 1937.

Scumpe Căpitane şi

Domnule General,

„Suntem sănătoşi toţi, afară de Bănică, care a fost uşor rănit la umăr Marţi 5 Ianuarie şi evacuat la un spital pe care nu-l cunoaştem.

„V'am trimes o telegramă prin ministrul Spaniei la Bucureşti, vestindu-vă că Bănică a fost rănit şi ca răspuns telegramei Generalului, care mă întreabă dacă am primit cei 50.000 lei. Nu ne-au sosit încă aceşti bani. Probabil că au fost primiţi la Toledo. Noi nu avem nevoe de bani, dar lui Bănică poate că-i trebue. Nu avem asupra noastră decât 20—40 pesete, cât ar costa o telegramă...

„Raportez Căpitanului, ca şef al echipei noastre române:

„Acum zece zile nu aşi fi avut ce raporta — căci cu toate că stătusem trei săptămâni pe front, nu luasem încă parte la marile lupte — dar azi situaţia e total schimbată. Luptele şi victoriile din ultimele zile au fost atât de mari şi de primejdioase, încât nu ne explicăm cum de am scăpat numai cu un singur rănit Bănică...

„Toţi, românii ca şi alţi soldaţi din Tercio au fost la înălţimea eroică aşteptată dela ei.

„Compania noastră a fost felicitată special de şeful coloanei pentru eroismul şi frumoasa purtare în lupte, cari de mai multe ori au fost decisive pentru atingerea ţintelor vizate.

„Dacă v'aşi vorbi despre mine, n-aşi putea să vă spun asemenea lucruri, dar ca şef al echipei noastre nu-mi pot impune falsa modestie care trece sub tăcere pentru bucuria voastră şi pentru a vă informa...

„Scumpii noştri camarazi, de aici, din faţa morţii care ne înconjoară, din faţa imperiului satanic al focului bolşevic care nu poate rezista avântului şi credinţei noastre, vă îmbrăţişăm pe toţi.

„TRĂIASCĂ ROMÂNIA!

„TRĂIASCĂ SPANIA!

TRĂIASCĂ LEGIUNEA"!

MOŢA

(Originalul acestei scrisori a fost scris în limba franceză).

Cum s'au luptat legionarii români pe frontul din Spania

Actele de bravură şi eroism ale legionarilor români relatate şi elogiate de armata spaniolă

Reproducem această telegramă de acum 4 ani, transmisă de agenţia Radio-Orient, pentrucă din textul ei se desprinde întregul eroism al legionarilor români cari au luptat în Spania, precum şi viziunea de apocalipsă a luptelor în cari au căzut Moţa şi Marin

Iată:

TOLEDO, 17, ora 12. — Generalul Moscardo, comandantul frontului de luptă din sudul Madridului, a dat ieri ordin guvernatorului din Toledo să cerceteze toate spitalele din localitate şi să vadă dacă nu se identifică voluntarii români cari au luptat în legiunea străină şi a căror urmă a fost completamente pierdută după luptele dela Baodilla.

NECULAI TOTU
sculptură de Horia Igiroşanu

Toţi legionarii români cari au luptat pe frontul de Nord şi Nord-Vest, în legiunea voluntară internaţională, sunt răniţi. Ei se găsesc internaţi în spitalele din Toledo. Legionarii au luptat cu toţii vitejeşte.

Legionarul Neculai Totu a luptat vitejeşte în sectorul dela Pozuela.

Legionarul Clime ale cărui acte de bravură au impresionat, a fost citat pe ordinul de zi din 7 Ianuarie de către generalul Moscardo.

Deşi răniţi destul de serios, legionarii români sunt totuşi, după o săptămână de îngrijiri medicale, în afară de pericol.

LUPTELE CELE MAI SĂLBATICE

Legionarii români au luat parte la luptele cele mai sălbatece cari s'au dat pe frontul Madridului, în chiar sectorul care se întinde dela Palacio di Zarzuela până la Bojoabla 534.

şi unde au avut de întâmpinat rezistenţa nu numai a trupelor ruse, dar a armamentului modern pe care sovietele l-au transportat în Spania.

Cele două batalioane ale banderei 6 Tercio, în care au fost repartizaţi toţi legionarii români, au fost formate din voluntarii cei mai de elită cari s'au dus să lupte în Spania. Batalionul I în care au luptat Moţa, Vasile Marin şi Bănică Dobre, era alcătuit din 145 monarhişti ruşi, 617 voluntari italieni, 53 sârbi şi 412 francezi naţionalişti. Din 1100 de oameni, după luptele dela Majadahonda n'au mai rămas în viaţă decât 129. Restul au căzut cu toţii pradă masacrului tancurilor sovietice. Din batalionul II în care se găseau inginerul Clime, Totu şi Alexandru Cantacuzino, după luptele dela Humera au mai rămas în viaţă din 1450 combatanţi

Generalul Franco vizitează răniţii

Pentru mâine, 18 Ianuarie generalisimul Franco şi-a anunţat vizita la Tolledo spre a vizita spitalele şi a prezenta voluntarilor din legiunea străină, răniţi în luptele din 5, 6, 7 şi 8 Ianuarie, omagiile şi recunoştinţa Spaniei naţionaliste.

Intre aceşti răniţi pe care îi vizitează Franco se găsesc şi legionarii români.

Generalisimul va decora cu acest prilej pe eroii cari s'au distins în ultimele lupte.

TELEGRAMA D-LUI INGINER CLIME

In clipele acestea de zguduitoare durere, inginerul Gh. Clime a expediat o telegramă, prin intermediul Legaţiei spaniole din Bucureşti, arătând măsurile luate de el. Iată cuprinsul ei:

MINISTRUL SPANIEI BUCUREŞTI

Vă rog comunicaţi generalului Cantacuzino că am îmbălsămat corpurile lui Moţa şi al lui Vasile Marin. Interveniţi pentru a facilita transportarea rămăşiţelor pământeşti în România şi trimiteţi banii necesari. Răspundeţi pe adresa guvernatorului militar Toledo.

Clime

ULTIMA SCRISOARE A LUI IONEL MOŢA ADRESATĂ PĂRINŢILOR

Iubiţi părinţi,

Suntem de patru zile pe vapor, iar mâine debarcăm la Lisabona în Portugalia, de unde apoi plecăm în Spania...

...Desigur aţi aflat, că dorim să luăm şi noi parte câtva timp la lupte, cam o lună de zile căci pe atât ne-a fărmurit Corneliu termenul, fiind vorba de un semn viu de unire creştină a inimilor a două neamuri.

Cea mai mare grijă şi turburare sufletească a mea, în acest admirabil şi măreţ drum, este grija de scumpa mamă şi iubitul tată.

Mă tem că prea vă veţi lăsa copleşiţi de îngrijorări, şi, negreşit, după o viaţă destul de încercată, numai asemenea poveri sufleteşti, nu ar trebui să mai aveţi. Aşi fi cel mai fericit să pot avea dela iubiţii părinţi o veste, că grijile mele nu sunt întemeiate, şi că, rădimaţi pe dragostea pentru Cruce şi creştinătate, găsiţi îndestulătoare putere sufletească, pentru a putea purta grija aceasta ce nu se poate înconjura, dar ar fi chiar mulţumiţi că fiul vostru se află pe un asemena drum de onoare şi de datorie...

La riscul nostru, la jertfa noastră din dragostea pentru Hristos, vom fi fericiţi a afla că şi ai noştri iau parte prin bărbăţia de a trece prin câteva zile grele, şi a nu ne lăsa copleşiţi căci ar părea că ne-au făcut să uităm datorinţa noastră către Dumnezeu, în al cărui obraz se trage azi cu mitraliera, şi datorinţa faţă de Neamul nostru a cărui soartă atârnă şi ea atât de mult de lupta hotărîtoare ce se desfăşoară azi în Spania...

Neliniştea mea e mai mare pentru părinţi căci tinereţea fiind mai tânără şi mai voinică fiziceşte, tinereţea o ajută să treacă mai uşor sbuciumările şi greutăţile, pe cari le sporeşte adeseori închipuirea... Sunt foarte bucuros că ea, care la plecarea mea, bănuia lucrurile acestea, a fost curagioasă, văzând că îşi ştie stăpâni simţământul, pentru a se împlini datoria...

Trebue să mai adaug, spre a înlătura ori ce judecăţi greşite, că eu n'am fost trimis de nimeni în Spania ca să i se facă vreo răspundere pentru asta, ci că eu singur am avut cel dintâi gândul şi dorinţa de a lua parte la aceste lupte, pentru cari am cerut şi am primit aprobarea şefului nostru, mărginind el această angajare la numai o lună de zile. Niciodată n'aşi fi primit să fiu înlocuit prin altcineva, căci sufletul meu îşi cerea şi îmi cere împlinirea acestei datorii pe care am şi dus-o la împlinire. Nu e adevărat, ce spuneau unii, că, rămas în ţară, puteam fi mai de folos, şi eu şi toţi câţi am luat acest drum, — luptei de acasă. Biruinţa morală pe care noi o vom câştiga în Spania, — cu orice jertfe, — va fi mai mare pentru lupta naţională decât tot ce am mai putea face în restul vieţii noastre, ba şi dincolo de ea... Acesta e adevărul.

Pe la începutul lui Februarie, cu ajutorul lui Dumnezeu, vom porni înapoi spre casă...

Incă odată vă rog din tot sufletul, să nu vă lăsaţi pradă îngrijorării. Omul doar nu a fost născut pentru a trăi numai decât un număr de nu ştiu câţi ani, — ci pentru a se apropia de Dumnezeu prin faptele vieţii sale!

Vă sărut mâinile cu toată dragostea şi vă rog, nu-mi tăgăduiţi fericirea de a mă şti curagios şi senin, primind bărbăteşte şi cu tăria pe care ţi-o dă credinţa în Dumnezeu, toate greutăţile cu care Dumnezeu a cinstit familia noastră, cerându-i sprijinul ei pentru împlinirea dreptăţii şi al Dumnezeeştii Lui aşezări...

Vă îmbrăţişez cu mare dragoste, mulţumire şi recunoştinţă, pentru toate jertfele sufleteşti şi materiale, pe care o viaţă întreagă neîntrerupt le-aţi făcut pentru noi şi pentru sufletul nostru...

Al vostru iubitor

Ionel

(Pe vaporul „Monte Olivia" spre Portugalia, — 1 Dec. 1936).

JURĂMÂNTUL MOŢA-MARIN

La sosirea vagonului mortuar cu sicriile martirilor Moţa-Marin, în gara Cernăuţi, mulţimea de legionari a îngenunchiat şi depus următorul jurământ:

Jur în faţa lui Dumnezeu,
In faţa jertfei voastre sfinte pentru Christos şi Legiune,
Să rup din mine bucuriile pământeşti,
Să mă smulg din dragostea omenească,
Şi pentru învierea neamului meu,
In ori ce clipă,
Să stau gata de moarte.
JUR!

LA CASA VERDE

Mausoleul ridicat la Casa Verde şi în care au fost depuse osemintele eroilor Moţa-Marin

ORDINUL DE ZI AL CĂPITANULUI

La primirea dureroasei ştiri a morţii lui Moţa şi Marin, Căpitanul a dat următorul ordin:

„LEGIONARI,

Ion Moţa, întemeietor al Mişcării Legionare, preşedinte de onoare al studenţimii române;

Dr. Vasile Marin, comandant legionar, şeful organizaţiei Capitalei, amândoi după 14 ani de chinuri, lovituri şi închisori, îndurate pentru credinţa în neamul românesc, au adormit pentru totdeauna pe frontul dela Majadahonda, întru apărarea Mântuitorului Iisus Christos.

Vestea sfâşietoare a căzut ca un trăznet peste noi. Ea va cutremura pe orice român. Am dat lui Dumnezeu pe cei mai buni copii ai neamului acestuia.

Generalul Cantacuzino pleacă mâine ca să aducă în ţară trupurile lor.

Fiind nevoe de o sumă mare, fac apel la cei ce au ca să contribue telegrafic pentru ca aceste trupuri să fie aduse în ţara lor.

Duminică 17 Ianuarie 1937, se vor face slujbe religioase în biserici.

Dumnezeu să primească jertfa lor.

Corneliu Z. Codreanu

Bucureşti, 15 Ianuarie 1937

COMUNICAREA OFICIALĂ A MORŢII LUI MOŢA-MARIN

Comunicarea oficială asupra morţii lui Ionel Moţa şi Vasile Marin purtând data de 19 Ianuarie 1937 adresată Căpitanului, are următorul text rezumat:

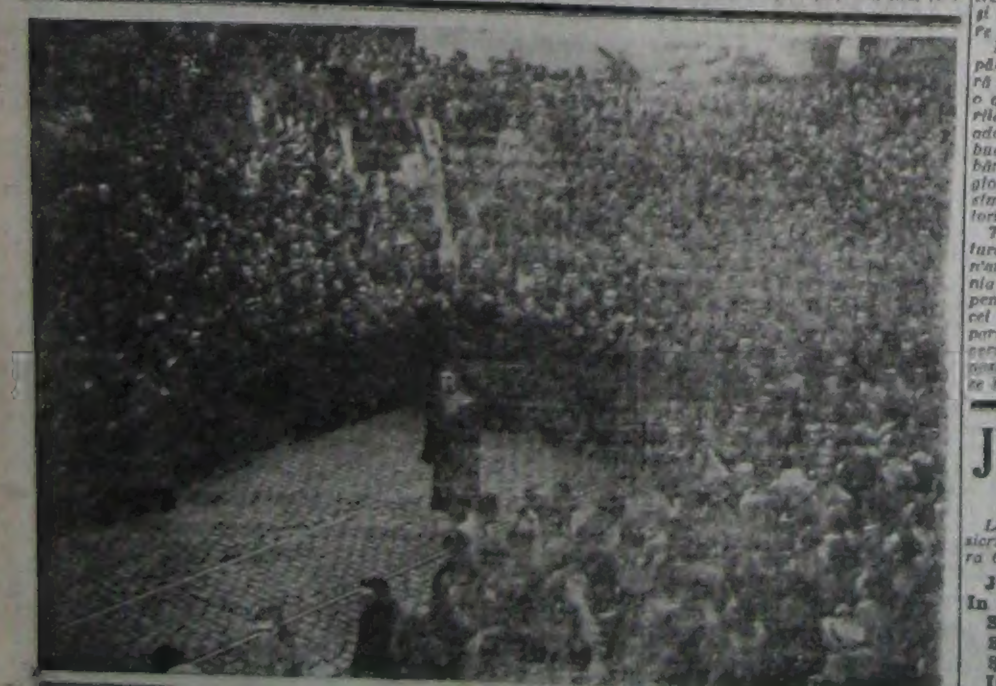
„Distinsul meu domn,

„Am onoare a vă comunica cu cele mai bune sentimente moartea pe câmpul de luptă a ofiţerilor români Ion I. Moţa şi Vasile Marin, ca şi rănirea lui Bănică Dobre şi a lui Nicolae Totu.

„In numele generalismului Franco şi al meu propriu, am onoare a vă presenta cele mai călduroase omagii ale noastre, pentru conduita admirabilă şi eroică a acestor ofiţeri români, care au înălţat sus valoarea şi prestigiul nobilului vostru popor.

„Excelenţa Sa generalisimul Franco mă însărcinează a vă presenta Inalta Sa consideraţie şi simpatie".

Această scrisoare poartă semnătura d-lui I. A. de Sangronis, şef de cabinet al generalisimului Franco.

... carul funebru a lui Moţa-Marin

Cortegiul Moţa-Marin pe străzile Capitalei

DIN LUMEA LEGIONARĂ

Crăciunul prigoanei cu camarada Nicoletta

Ajun de Crăciun. După o zi de rânduială harnică, cămăruța noastră curată și rânduită de mâna gospodărească a Camaradei Nicoleta strălucește sub lumina sfântă a candelei.

In bucătărie, pe un colț de plită, clocotesc încetișor tradiționalele sarmale. Nu lipsește nimic din ce ar putea da iluzia Căminului și atmosfera caldă a Crăciunului copilăriei noastre. Cu o grije de mamă Camarada Nicoleta s'a îngrijit să ne fie cât mai ușoară mâhnirea despărțirii de casă și de cei dragi.

Se lasă înserarea. Totu-i alb, alb și senin ca și copilăria pe care ziua ce vine o proslăvește. Petreci cu ochii cărăruia de zăpadă ce duce la poartă și gândul pornește la drum lung spre zările luminate și pline de cântec ale celor trecuți în lumea îngerilor și a sfinților, pentruca apoi să coboare în lumea de sub pământ a închisorilor și lagărelor noastre dragi.

Crăciunul durerii și al sfâșierii.

Și totuși în seara aceasta taina petrecută odinioară în umilul staul din Betleem revarsă potop de lumină și de duioșie în cel mai întunecat ungher.

Privesc în lumina candelei chipul luminos al Camaradei Nicoleta. Stă rezemată ușor de sobă cu brațele demoș lăsate dealungul corpului, cu ochii adânciți în drumuri lungi, fără sfârșit. Deslușesc încet o umbră ușoară pe fruntea-i încărcată de lumină.

Sub ferestre încep să sune, clopoței de argint, glasurile binevestitoare ale copiilor colindători:

„Nouă azi ne-a răsărit
Domnul Isus Hristos
Mesia cel cel mult dorit
Domnul Isus Hristos..."

Când a început și când a încetat colindul?

O clipă am zărit-o pe Camarada Nicoleta plecată peste fereastra larg deschisă, împărțind cu dărnicie nucile, merele, covrigii, bomboanele aducătoare de bucurii, în buzunarele fără fund ale micilor colindători. Inteleagă micuții aceștia popasiți din întâmplare la geamul nostru, cât de larg se deschiseseră porțile sufletului celui ce le dăruia odată cu micile bunătăți dorite, semnul de însemnare, de bucurie și de duioșie pe cari cântecul îl sălășluise în el?

Am închis fereastra. Cămăruța noastră e numai lumină și cântec. Cu glasurile micuților a intrat în ea taina sfântă a Nașterii Domnului.

„...După dealul cel mai mare
Velerim și Veler Doamne
Răsărit-a mândrul soare
Velerim și Veler Doamne"

Greaiea lumina, simțim cum că ne învălim cu razele-i blânde. Ne birule o înduioșare nemărginită.

Târziu sosește Lidia, al treilea tovarăș drag al închisorii noastre. Aduce un car de vești. Raportează de executarea ordinelor. Peste tot, în toate închisorile și lagărele noastre a răzbătut vestea minunată a Nașterii Domnului sub forma unui micuț pachet de bunătăți și a unui imens balot de gânduri bune și doruri dela mai toți cei de afară.

Camarada Nicoleta cercetează în amănunt executarea acestei însărcinări, cum și aceia a ajutorării familiilor celor închiși. Cercetează atent, cercetează cu grije, ca nu cumva să fi uitat o celulă sau o casă sărmană fără bucuria Crăciunului.

Adormim târziu cu gândul la Crăciunul sărac al închisorilor, cu lumina neobișnuită a tainei minunate în inimi. Cu ultima clipire a genelor cuprind iar icoana curată a Camaradei Nicoleta, rămasă în picioare dreaptă în fața sobei plină de basmele copilăriei, înger de veghe și de pază a celor mulți și triști. Știm că așteaptă cu încleștare dela Noaptea aceasta sfântă deslegarea marei și chinuitoarei întrebări:

„Unde-i Căpitanul".

In zori cercetez cu ochii dacă răspunsul a venit. Pe fața Camaradei Nicoleta e liniște. O liniște care nu poate fi tălmăcită. E senină și aproape veselă. Ce taină i-a mărturisit Pruncul Sfânt venit de-o siea, Moș Crăciunul așteptat cu nerăbdare de sufletul său frământat, ce deslegare blândă a venit la întrebarea chinuitoare din ajun, de-i așa lumină în ochii plini de duioșie?

Ne împărtășim cu dor din seninătatea sufletului ei.

Camarada Nicoleta revarsă și azi asupra noastră bogăția luminoasă a împăcării și a seninătății ca odinioară în sbuciumul Prigoanei, în noaptea Crăciunului sfânt și bun.

Sofia Cristescu

ȘTIRI

D. Dumitru Groza, Comandantul Corpului Muncitoresc Legionar, mulțumește pe această cale tuturor camarazilor și prietenilor cari l-au felicitat cu prilejul Sfintelor Sărbători ale Nașterei și Anului Nou.

•

Duminecă 12 Ianuarie a. c. ora 12 dimineața, se va celebra cununia religioasă a camarazilor legionari Lucreția Rădulescu și Al. Partheniu la biserica Mavrogheni-Sosea.

Nuni vor fi camarazii Elena și av. N. Apostoleanu

Săparea mormântului Moța-Marin

Legionarii și comandanții „Bunei Vestiri" săpând la Casa Verde, groapa eroilor căzuți pentru Cruce

PROBLEMA ELITELOR IN STATUL NAȚIONAL-LEGIONAR

Conferința d-lui prof. Traian Brăileanu, ministrul Educației Naționale, Cultelor și Artelor

In ziua de 9 Ianuarie 1941, ora 18, d. prof. Traian Brăileanu, ministrul Educației Naționale, Cultelor și Artelor a ținut în sala Dalles, înaintea unei numeroase și selecte asistențe, o conferință despre: „Problema elitelor în Statul Național Legionar", din inițiativa Cuibului „Bănică Dobre" din Grupul 4 Râșileți. In rândurile ce urmează redăm, in extenso, această interesantă conferință.

Doamnelor, D-nilor, Camarazi

Nu voi vorbi în seara aceasta despre problema elitelor în general, pentru că mi s'a cerut din capul locului să vorbesc de problema elitelor în Statul Legionar; prin urmare despre o problemă specială de aplicație practică a teoriei. Dar nu este vorba ca prin această conferință să vă îndoctrinez, adică să caut să să vă prefac în legionari și plecând de aici dela conferință să știți cum să acționați. Educația unei elite se face în mod practic pe teren, cum a făcut-o Căpitanul, fără multă doctrină și fără conferințe. Conferințele sunt numai un mijloc ajutător. Educația tineretului se face prin îndoctrinarea nu prin vorbe, ci prin fapte. Prin urmare, conferința aceasta și întreg ciclul de conferințe care a fost anunțat vor ajuta la ceeace trebue făcut pe teren, la ceeace trebue făcut în școli, deci la ceeace trebue înfăptuit în Statul Legionar. S'ar putea spune doar că una din micile înfăptuiri în acest sens este și această conferință, pentru lămurirea publicului, ca să-și dea seama ce înseamnă elita în Statul Legionar.

Căpitanul pusese problema elitelor și o lămurește pe scurt în cartea „Pentru Legionari".

Ca oricare societate și comunitatea românească avea o elită, dar acea elită s'a văzut că era în decadență, nu mai putea stăpâni și nu mai putea conduce comunitatea românească spre destinele ei istorice, era o elită despărțită de mulțime, era o elită coruptă, era o elită deformată spiritualicește, de idei internaționale susținută de anumite cercuri internaționale și cu scopuri nemărturisite, sau mărturisite, internaționale, în slujba altor comunități și în primul rând al comunității jidovești. Era deci o elită coruptă, masonizată, jidovită; spun aceasta nu pentru a înjosi pe anumiți oameni, pentru a le aduce insulte, ci pentru a constata o stare de fapt.

Elita românească se prezenta așa dar în felul acesta și între elită și mulțime se intercalase o clasă mijlocie străină, o clasă mijlocie care avea tendința de a pune stăpânire completă asupra elitei românești și în urmă asupra Statului român.

Deci problema ce se punea dela început Legiunii era de a sfărâma zăgazul între clasa conducătoare și mulțime și de a deschide drum liber pentru ascensiunea unei elite noui, nu cu tendința — și acest lucru a fost rău înțeles și a fost exploatat împotriva Legiunii — de a extermina fizicește elita conducătoare românească sau cât mai rămăsese din ea românesc, ci cu tendința de a o primeni, de a aduce noui forțe, de a o scăpa din ghiara celor cari o întrebuințau împotriva comunității naționale.

Aceasta a fost marea problemă; și așa s'a pus ea și în Italia și în Germania: nu exterminarea elitei, ci primenirea ei, regenerarea ei și, în sfârșit, înlăturarea acelui element străin care se interpunea între elită și mulțime.

Impotriva acestor năzuințe ale Legiunii, cei interesați au pus problema în felul că Legiunea ar intenționa să extermine clasa conducătoare românească și să aducă elemente nepregătite care nu au nici experiența guvernării și nici sentimentul ordinei, al respectării proprietății, etc., deci ar fi vorba de o mișcare comunistă — una din cele mai grave învinuiri, menită în urmă să justifice măsurile de represalii, de exterminare a conducătorilor Legiunii.

Problema exterminării clasei conducătoare fusese pusă de comuniști și de marxiști în Rusia Sovietică; dar acolo nu era o mișcare națională, ci era o mișcare internațională; nu era vorba ca masele rusești sau intelectualii ruși să deschidă drum spre ascensiune unor naționaliști ruși; ci acolo s'a pus problema în mod clar: proletarii de orice neam, de orice religie, sau mai bine zis fără deosebire de neam și religie, sunt destinați să conducă societatea. Prin urmare, intelectualii cari reprezentau și conduceau această mișcare erau în mod necesar intelectuali internaționali, adică jidani.

Mișcările naționaliste, ca și aceasta mișcare de regenerare se deosebesc tocmai prin faptul că în fruntea lor se află bărbați ieșiți din comunitatea națională a căror acțiune nu poate fi comparată nici ca metodă, nici ca obiectiv, cu cea a revoluției comuniste.

Cu alte cuvinte: de ce s'a ajuns la noi la represalii și la suprimarea acestei mișcări, cum nu s'a întâmplat nici în Germania, nici în Italia? Pentru că la noi se instituise o clasă conducătoare, care era deja comunizată, bolșevizată, adică era de acum în mâinile celor ce voiau să instăpânească în țara românească — fie că conducătorii români de atunci erau conștienți de lucrul acesta, fie că nu aveau conștiința clară a acestui lucru, — un regim comunist.

Desigur, în aceste tendințe de suprimare a Mișcării Legionare se amestecau și interesele de partid și interesele unor indivizi și interesele de clasă socială ș. a. m. d. Aceasta este adevărul. Deci întreaga această acțiune era învăluită oarecum în anumite teorii, ale unor oameni cari nu-și dădeau seama de greutatea ei. Și astfel intelectualii dornici să ocupe posturi de conducere, care le dădeau și prestigiu și avantaje materiale, s'au pus în slujba vechiului regim, fără să-și dea seama de caracterul regimului sau făcându-și iluzii că acolo unde erau puși vor fi în stare să facă politică românească.

Exemplul Spaniei

Dar cum se poate face politică românească ucigând români? Aceasta nu poate fi numită politică românească. Aceștia erau deci numai întrebuințați pentru mascarea întregii acțiuni care era îndreptată în mod cert și precis spre înscăunarea unei stăpâniri străine. Să ne dăm seama prin urmare că din această pricină lupta a fost așa de grea și a cerut atâtea jertfe.

Spania este și ea un exemplu concludent în această privință; s'a început și acolo cu uciderea șefului mișcării naționaliste și cu metode asemănătoare, menite să înlesnească încăunarea unei dictaturi străine.

La noi însă alta a fost înfățișarea problemei. Este o deosebire, fiindcă trebue să ținem seama de istoria și structura comunității românești, de rolul orașelor, în sfârșit de toate elementele care determină desfășurarea evenimentelor într'o comunitate.

Dar am pus cu intenție problema în mod drastic, ca să vă dați seama că vechiul regim și metodele vechi au fost pentru înscăunarea unei dominații străine, a jidanilor, cari din cauza deosebirei de sânge, de credință și de obiceiuri nu pot ajunge într'o țară creștină și de altă rasă la dominație decât ațâțând mulțimea, așa zisul proletariat, clasele de jos și arătându-le că nici sângele, nici religia, nici credințele, nici obiceiurile, deci niciun fel de ideologie nu are niciun rol. Iar metodele dv. le cunoașteți din presa jidovească din trecut.

Dar veți zice dv.: odată legionarii ajunși la putere având conducerea Statului, odată declarat Statul Național Legionar, problema este deslegată. De ce să mai vorbim despre acest lucru?

In 3 luni și ceva — nu am numărat bine de câte luni și zile sunt legionarii la putere — nu se transformă o societate și nici o clasă conducătoare. Și aici este o problemă practică pentru legionari, problema elitelor, fiindcă legionarii nu au intenția și nici nu au nevoe să procedeze cu teroare împotriva altor români, pentru a ocupa ei locuri de conducere în societate și de a da în lături din comunitatea românească tot ce nu este legionar, fiindcă legionarul nu reprezintă altceva decât românul care are conștiința că este român și că în comunitatea în care trăește trebue să apere interesele comunității sale; este românul legat sufletește în așa fel de comunitatea sa proprie încât nu poate, prin firea sa, în niciun moment și în niciun fel, să apere interesele unei comunități străine. Deci și în dușmănia și în

(Continuare în pag. 11-a)

Comandamentul Legionar al materiilor prime

COMUNICAT

Șefii de centre județene ale Materiilor Prime care au fier vechi pregătit pentru a fi expediat, vor face cerere de vagoane și vor comunica telegrafic Comandamentului Legionar al Materiilor Prime:

1. Stația de încărcare unde s'a depus cererea;
2. Numărul vagoanelor cerute.

Aceste date sunt necesare pentru a obține dela Căile Ferate vagoanele pentru efectuarea transportului.

Studențimea ardeleană comemorează patru ani dela moartea lui Ion I. Moța

SIBIU, 11. — Centrul studențesc „Petru Maior" al Ardealului va comemora în ziua de 13 Ianuarie 1941 patru ani dela moartea fostului său președinte Ion I. Moța, căzut pentru cruce împreună cu fratele său Vasile Marin în Spania, la Majadahonda.

Se va executa următorul program:

La ora 10.45 (momentul jertfei supreme) pomenirea creștinească în catedrala mitropolitană;

La orele 20.30 omagiul studenției din Ardeal adus în sala teatrului Municipal.

Moța Marin (Corul studenților legionari).

Cuvânt de deschidere: Gh. Vornica, președintele Cercului studențesc „Petru Maior".

Majadahonda (corul studenților legionari);

„ION I. MOȚA în veșnicia românească". Conferința rostită de comandantul legionar Andrei C. Ionescu;

Arhanghel purtător de cruce (corul studenților legionari).

MUNCITORUL ȘI ORGANIZAȚIA „MUNCA LEGIONARĂ"

Organizația *„Munca Legionară"* instituție vie de luptă și biruință legionară, pusă în slujba Patriei, ca să clădească pentru veacurile ce vor urma, țara visată de CAPITANUL nostru; își propune printre altele — să resolve una dintre cele mai spinoase probleme: aceea a muncitorului român, realizatorul de totdeauna a tuturor înfăptuirilor de până acum și a celor ce vor urma.

Să precizăm: Organizația *„Munca Legionară"* este instituția de coordonare a tuturor întreprinderilor de orice fel și din toate ramurile de activitate; dar mai ales este centrul de stimulare, de inițiere a marilor lucrări ce-și așteaptă sorocul.

Și câte nu sunt de făcut în țara aceasta! Imaginația cea mai săracă, dar cât de cât dornică de înfăptuiri, nu le poate afla numărul: în construcții, șosele, căi ferate, poduri, spitale, școli, uzine uriașe, apoi orașe cu instituții publice și muzee, sate cu case și grajduri model și câte, câte! Apoi industrii, agricultura, silvicultura, etc... Țara visată de IONEL MOȚA: *„Ca soarele Sfânt de pe cer"* va trebui aidoma să fie realizată.

Generații după generații, milioane de muncitori, manuali și intelectuali, trebuie să muncească și din rodul muncii lor să-și îndestuleze viața de stăpân în țara lor.

Aceasta este a doua mare problemă pe care și-o pune spre rezolvare organizația *„Munca Legionară"*. Soarta muncitorilor din toate întreprinderile particulare și de Stat. Care a fost soarta muncitorilor până acum o știm cu toții. Exploatare neomenoasă și barbară pe deoparte; iar de altă parte de ațâțare la răsvrătire — o făceau în asrobitoarea majoritate, jidanii posesori de capital și stăpânii întreprinderilor. Jocul și scopul lor e cunoscut și dejucat.

Ce-și propune organizația *„Munca Legionară"*? Să facă din muncitorul român, ori unde ar lucra el, în primul rând un beneficiar al muncii lui, un demn susținător al Patriei, încadrat perfect în marea solidaritate națională românească, un om luminat, susținător de familie, celula de viață românească.

O locuință igienică, spațioasă, cu baie, împrejmuită cu o mică grădiniță de flori și zarzavaturi, în care să locuiască muncitorul și peste care cu timpul să ajungă proprietar, din agonisealа și prinosul muncii lui.

Pentru aceasta întreprinderile din beneficiile realizate, beneficii cari vor fi controlate de Stat, vor construi aceste locuințe „TIP", pe cari le vor pune la dispoziția muncitorilor.

Se va proceda la organizarea metodică și umană a muncii, astfel ca randamentul să fie maxim, fără ca cel ce-și depune munca să fie epuizat și vlăguit. Cu pauze în timpul lucrului, pentru masă, recreație, informație și educație profesională.

In locuința lui și în mijlocul familiei — nu la cârciumă — muncitorul în timpul liber, va fi îndrumat să ducă o viață demnă și plină de mândrie românească. Din ziarele, revistele și cărțile ce va trebui să le aibă la îndemână, se va informa și se va educa spre binele lui și al neamului.

Educația fizică va trebui să pătrundă peste tot. Nu participare pasivă și sălbatecă la fel de fel de match-uri, unde toată isprava muncitorului, de cele mai multe ori vlăguit de băutură și de viață dezorganizată, e să sbiere în gura mare pentru ca să-și susțină partizanii sau echipa. Educația fizică să fie un cult la care să participe cu toții și în mod efectiv.

Familia muncitorului — grija primordială către care-și îndreaptă în deosebi atenția organizația *„Munca Legionară"*. O familie numeroasă, sănătoasă și robustă. O familie care să facă cinste neamului.

Copiii muncitorilor, vor fi educați, pregătiți și îndrumați, după aptitudinile lor, către rostul de viață și economie românească. Dintre ei se va recruta elita conducătorilor neamului românesc.

Muncitorul român, încadrat perfect în disciplina legionară, conștient de rolul participării lui în economia națională, va fi oricând gata să-și dea tributul, atunci când PATRIA o va cere.

Ing. Alexandru Avram

VIAȚA ȘI MOARTEA LEGIONARĂ

Conferința d-lui Stoicănescu ținută la radio

D. prof. Constantin Stoicănescu, a rostit la posturile noastre de radio în seara zilei de 9 Ianuarie 1941, următoarea conferință despre: „Viața și moartea legionară":

Prin subiectul care mi s'a fixat, trebue să vorbesc despre atitudinea legionarului în viață și în fața morții.

Această atitudine este determinată de înțelegerea pentru Patrie. Prin sentimentul de patrie, ne împlinim soarta națiunii și prin națiune, ne încadrăm în veșnicie.

„Patria pentru noi" — cum spunea Banea — „nu este o ficțiune ci o adâncă realitate. Ea trăește însumând în viața ei, viețile noastre individuale de eri, de azi și de mâine. Prin aceasta stă mai presus de noi și interesele ei sunt veșnice. In contrast cu mentalitatea care a pus pe individ în centrul tuturor preocupărilor noi subordonăm ființa noastră cu toate manifestările, tendințele și atitudinile ei ființei reale a patriei".

Pentru aceasta, problema vieții și a morții în Legiune e legată de problema patriei. Condițiile ei de viață, imperativele ei, linia destinului ei, determină caracterul atitudinilor noastre. Căpitanul ne-a restaurat pe această linie a misiunii Neamului și noi vrem să împlinim și viața și moartea pe ea.

Prin răspântia geografică a pământului Patriei, ni s'a fixat un adevărat rol de paratrăsnet în care s'au descărcat toate năvălirile și aspirațiile contrarii, dinspre toate frunțariile țării. Această permanentă stare de risc, stimulează caracterele adânci ale atitudinilor noastre în fața morții și a vieții, căci aici nu a putut și nu poate trăi un popor comod și temător de moarte. De aceia Dacii, încă în perioada pre-creștină, sfidau moartea cu credința vieții de dincolo. Și ca să nu adoarmă această credință, o materializau — din patru în patru ani — prin solemnități la care flăcăii, pe vârfuri de munți, se aruncau în suliți ca să devie curieri în necuprins, dar cei rămași simpli spectatori, să se bată în războaie, cu elan de avântați ce a pus în uimire întreaga lume veche.

De aceea în cele mai încântate cântece poporane, moartea e întruchipată cu cele mai sublime imagini care pot încânta viața; iar jertfa necesară pentru orice faptă, devine cântat simbolic al creației. Și în Miorița și Legenda Meșterului Manole nu sunt poveștile unor izolați, ci atitudine în fața morții și a vieții, a milioane de anonimi, mărturisite prin sentiment în lung de veacuri.

De aceea cântă legionarii că moartea e cea mai frumoasă nuntă dintre nunți. Toate acestea pentrucă Patria cere această atitudine în fața morții.

Dar aceasta, în spirit legionar, nu presupune resemnare în fața morții și nici căutarea ei, ci înfruntarea și depășirea ei. Infruntarea pentrucă la adăpost de obsesia ei, să se liberze toate elanurile în lupta vieții. Și depășirea ei, pentru eternitatea vieții de dincolo, sau de după Inviere. Căci moartea nu e scop, ci viața de dincolo pentru Zamolxe și Invierea pentru Căpitan. Tot astfel nu făptuirea jertfei, nu momentul, contează, ci sensul ei și spiritul de jertfă din tot decursul vieții.

Ca atitudine în fața vieții, Legionarul înlocuește criticismul cu credința și tinde spre iubire „căci iubirea e drumul — singur — care duce către ceilalți oameni și e calea — singură — care duce în sus spre Dumnezeu", cum a mărturisit Victor Gârcineanu.

Legionarul tinde să trăiască disciplina severă a unei colectivități ierarhizate, a unei comunități de ideal și de aspirații identice, de concentrare într'un sens unic a puterii de voință în urmărirea unei victorii.

Legionarul tinde spre deșteptarea unui spirit bătăios spre determinarea unei atitudini spirituale de ofensivă permanentă, în vederea refacerii Patriei.

Și legionarul împăcat și îndrăgostit de pământul și cerul românesc, legat de neamul lui și de Dumnezeu, netemător de moarte și încrezător în taina învierii, are sentimentul veșniciei în el.

Bărbați în fața morții și a vieții pentru dragostea de Patrie, legionarii din întreg cuprinsul țării aud o singură comandă din necuprins: „Români, strigați cu înfrigurare ca pe poteciie munților în ceasurile de furtună: Patria, Patria, Patria".

Dela comisia de studii medicale a Mișcării Legionare

Comisiunea 23 a Ocio-genezei tineretului, educației fizice, selecționării în școală și unei minime în școală, specială de supradotați, este convocată pentru Marți 14 Ianuarie 1940 orele 21 la sediul Colegiului Medicilor din strada Romană nr. ... (Blocul AGIR)

ECONOMIE FINANȚE

EXEMPLUL GERMANIEI

Un neam se ridică prin el insuşi la mărire

Din importantul articol asupra acordului cu Germania, publicat de d-l Nicolae Petra, Subsecretar de Stat la Ministerul Economiei Naționale, în ultimul număr al revistei „Insemnări Sociologice" şi reprodus în ziarul nostru, desprindem următoarele judicioase observațiuni:

„Știm, cum a ajuns Germania în situația de a putea oferi, în vremurile grele de azi, pacea e gata să ne dau. A reuşit să sparga cercul de fier al unui sistem economic, bazat pe interesul individului anonim, pe legea cererii şi ofertei aurului şi pe ideia de exploatare a omului de către om.

„Un neam a muncit ani de-a-rândul, pentru ca să ajungă ca, în plin războiu, în vreme ce face un permanent efort pentru a stăpâni toate țări, cu care a luptat şi le-a înfrânt, să ne ofere un ajutor considerabil în materiai şi credite.

„Din această colaborare, care ni se oferă atât de sincer de Germania, cel dintâiu lucru, pe care trebuie să ne grăbim să-l luăm, este exemplul minunat al efortului făcut de acest popor, ca din greutățile anului 1918 şi din sărăcia de materii prime să ajungă la formidabila putere militară şi economică din 1940, fără ajutoare de afară, numai din propriile lui puteri".

Cât de frumos ni-se arată, prin cuvintele citate, drumul indicat de eforturile Germaniei, care se înfățişează ca un strălucit exemplu de perseverență într'o muncă încordată, pentru a'şi cucerii locul prin între marile națiuni ale lumii [illegible]

[illegible]

... cele țara noastră îşi găseşte, prin acordul cu acest stat, temeiul desvoltării sale în viitor.

Sunt atâtea motive etice, cari ne apropie de națiunea germană! Mai presus de toate avem exemplul muncii ordonate şi conştiincioase, minunata disciplină, care transformă milioane pe om într'o maşină vie, cu suflet, simțitoare la poruncile vremii.

Şi Germania a fost împărțită, umilită şi batjocorită de neamuri usuratice şi parazitare, care n-au înțeles suportul moral al existenții națiunilor. Ori, legile permanente ale vieții, cu seprimea lor, dictate de puteri supra-omeneşti, de ordin divin, nu îngăduie ca om pe om să se robiască.

A suferit națiunea germană, în răbdătoare tăcere, jugul politic şi economic al învingătorilor, rememorându-se conştient pentru ziua, când s-a putut manifesta, cu puteri elementare nebănuite, extraordinarele virtuți morale şi cetățeneşti, ce uimesc astăzi întreaga omenire.

O mie de ani a suferit şi neamul nostru românesc jugul străinilor, abia pâlpâind, aproape să se stingă, flacăra conştiinței sale naționale. Dreptatea dumnezeiască, care prezidează şi hotărăşte destinele popoarelor, a vrut să renască România din cenuşe, să-şi configureze chiar forma sa deplin geografică, spațiul vital, corespunzând hotarelor fireşti ale pământului strămoşesc cotropit de neamuri străine, trecătoare.

Stăruind asupra exemplului, [illegible]

[illegible]

N. Istrate

REGLEMENTAREA FUNCȚIUNII DE MIJLOCITOR OFICIAL

Modificarea legii burselor

Prin decret lege, articolele 92 şi 93 din legea asupra burselor, modificate prin decretul-lege Nr. 4082, publicat în Monitorul Oficial Nr. 283 din 6 Decemvrie 1938, au fost modificate după cum urmează:

ART. 92. — Mijlocitorii oficiali se numesc prin decret, după propunerea Ministerului Economiei Naționale, în urma recomandării comitetului bursei.

Recomandațiunea comitetului bursei trebue făcută în termen de 15 zile dela data când s'a cerut de minister. Trecând acest termen fără a se primi recomandarea, ministerul poate numi deadreptul pe titular.

[illegible]

PUBLICAREA VACANȚELOR

[illegible]

CONDIȚIUNILE

ART. 93. — Pentru a fi numit mijlocitor oficial, titularul trebue să îndeplinească următoarele condițiuni:

a) Să fie român, bucurându-se în întregime de drepturile civile şi politice;

[illegible]

e) Să aibă titlu academic de licențiat în ştiințele comerciale, economice sau juridice;

f) Să aibă o practică de cel puțin 2 ani în comerț sau ca supleant al unui mijlocitor, candidații cu titlu academic.

In termen de 2 luni dela punerea în aplicare a acestui decret-lege, pot fi numiți mijlocitori oficiali şi absolvenții a cel puțin 4 clase de liceu sau a unei şcoli echivalente, dacă au ocupat în trecut funcția de mijlocitor oficial cel puțin 3 ani, cu excepția acelora care au fost destituiți din funcție.

Știri economice din străinătate

SE REINFIINȚEAZA BURSA DE EFECTE LA ISTANBUL

[illegible]

LARGIREA PORTULUI DIN BURGAS

[illegible]

IMPORT DE OI DE RASA IN SLOVACIA

[illegible]

IMPRUMUTUL UNGAR DE INVESTIȚIUNI IN TRANSILVANIA

[illegible]

DELICTUL DE SPECULA ESTE PEDEPSIT IN ITALIA CU MOARTEA

[illegible]

DESVOLTAREA CIRCULAȚIEI PE APĂ ŞI PE CAILE FERATE A BULGARIEI

[illegible]

RESTRANGEREA CONSUMAȚIEI LA ISTANBUL ŞI ANCARA

[illegible]

Desființarea oficiului devizelor negociabile

Prelungirea termenelor de negociere a devizelor

[illegible]

Infiinţarea „Creditului Naţional Minier"

Compunerea consiliului de administrație

[illegible]

NOUL CONSILIU

[illegible]

Aprovizionarea țării cu cereale, leguminoase, carne, ceapă şi alte articole alimentare

[illegible]

Prețul animalelor şi produselor animale la export

[illegible]

VITE VII

[illegible]

PRODUSE ANIMALE

[illegible]

BAROMETRUL BURSIER AL „CUVÂNTULUI"

10 Ianuarie 1941

ACȚIUNI	RENTE	INDICELE BURSIER
[illegible]	[illegible]	[illegible]

NOTA: [illegible]

BURSA. — Cota oficială a cursurilor

10 Ianuarie 1941

DENUMIREA TITLULUI	Cursul precedent	Cursul zilei	DENUMIREA TITLULUI	Cursul zilei
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]

Cursuri informative

[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
B-ca Românească	870	880	Soc. Reşița	[illegible]
B-ca Credit Român	280	290	Soc. Tramvae Com.	[illegible]
B-ca Comercială Rom.	210	230	Soc. Carpatina	[illegible]
B-ca Cerealiştilor	379	400	Soc. Mica	[illegible]
B-ca Ikom	260	270	Soc. Lac efline	[illegible]
B-ca Agricola	78	80	Soc. S. R. D.	[illegible]
B-ca Of. Rom. orig.	880	900	Soc. Creditul Carbonifer	[illegible]
B-ca Comerț Craiova	180	200	Soc. Letea	[illegible]
Soc. Astra Română	740	750	Soc. Creditul Industrial	[illegible]
Soc. Steaua Română	360	370	Soc. Clădirea Rom.	[illegible]
Soc. Creditul Minier	260	270	Soc. Cartea Rom.	[illegible]
Soc. Petrol Blok noi	390	400	Soc. Telefoane	[illegible]

CURSUL DEVIZELOR ŞI AL MONETELOR EFECTIVE

Valabil în ziua de 10 Ianuarie 1941

I. DEVIZE LIBER CONVERTIBILE

	CUMPARARE		VANZARE	
	Fără primă	[illegible]	Fără primă	[illegible]
Dolarul	162,25	[illegible]	[illegible]	[illegible]
Francul elvețian	23,75	[illegible]	[illegible]	[illegible]

II. DEVIZE NECONVERTIBILE SAU IN CLEARING

	CUMPARARE		VANZARE	
	Fără primă	Cu [illegible]	Fără primă	La [illegible]
1 Florin olandez	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
1 Drahmă	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
1 Dinar	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
1 Reichsmark	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
1 Cor. slovacă	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
1 Pengöe	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
1 Cor. daneză	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
1 Marcă finlandeză	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
1 Liră turcă	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
1 Escudo	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
1 Liră sterlină	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
1 Liră italiană	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
1 Pesetas	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
1 Franc francez	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
1 Coroană sebă	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
1 Leva	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
1 Coroană Suedeză	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
1 Zlot	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
1 Franc elvețian	23,70	[illegible]	[illegible]	[illegible]

Bursa de mărfuri din Bucureşti

BURSA DE MARFURI DIN BUCURESTI

[illegible]

POLITICA ZILEI

TEHNICĂ ŞI SUFLET

Geniul războiului răvăşeşte alcătuirile omeneşti pentru o mai bună aşezare a lor. In această epocă, când valorile militare primează, nu putem avea alt ideal decât de a fi buni soldaţi.

Prezenţa unui mare general în fruntea Statului, dă semnificaţia cuvenită preocupărilor actuale.

Domnul General Ion Antonescu are misiunea istorică de a reclădi puterea militară a României, necesară întregirii Neamului. Pentru împlinirea acestui imperativ naţional conştiinţa ne obligă să devenim buni soldaţi, căutând fiecare a dispune de o pricepere tehnică şi un potenţial sufletesc de războiu, cât mai ridicat.

Omul, fără priceperea meşteşugului modern al armelor, fără cunoaşterea procedeelor de luptă, poate fi o pradă sigură şi chiar o jertfă inutilă a războiului. Imprejurările nu mai sunt ca altădată, când puteai să mergi cot la cot, dus de val. Azi, spre deosebire de trecut, se adevereşte că cel priceput în ale războiului reuşeşte şi poate fi chiar ferit de moarte. De aici interesul fiecăruia de a stăpâni foarte bine tehnica militară.

Dar această indispensabilă pregătire tehnică, nu este suficientă. Domnul General Hansen, Şeful Misiunii Militare Germane, spune în revista „SPIRIT MILITAR MODERN", Anul III, No. 1: „Chiar dacă maşina şi tehnica influenţează, în largă măsură, războiul total, spiritul este şi rămâne acela care conduce".

Potenţialul sufletesc de războiu este hotărîtor pentru reuşita unei campanii. Invăţămintele din războaiele recente arată că la posturile din prima linie de luptă, urmează să se găsească oameni cu o pregătire excepţională a sufletului, ca prin exemplul lor să înrâurească neîncetat masa luptătorilor, menţinându-i credinţa în victorie şi voinţa de a învinge.

Strălucitele izbânzi ale armatei germane s'au bazat pe acest fapt, care trebue cunoscut de tinerii români. Desigur, că nu toţi românii vor trebui să se afle la locul de înaltă onoare al câmpului de luptă, unde se decide soarta Neamului şi că unii din ei vor trebui să rămână mobilizaţi pentru lucru. Această împărţire între front şi zona interioară, urmează să se facă astfel, încât fiecare vârstă să-şi dea contribuţia acolo unde ea este nimerită.

O ideală repartizare a forţelor umane între zona operativă şi acea interioară va fi înlesnită prin o desvoltată conştiinţă naţională şi militară a individului, pe care le vedem închegate în conştiinţa legionară.

Experienţa războiului modern arată că linia de luptă are nevoie de tinereţe, adevărate făclii, radiind entuziasm. Conducătorii soldaţilor, trebue să fie modele de cinste sufletească, de curaj bărbătesc şi de naţionalism fanatic, pentru ca ei, la nevoie, să poată cere ostaşului jertfa supremă.

Tineretul legionară, elita conducătoare a României întregite nu-şi poate croi un drum acoperit de glorie, decât prin prezenţa ei la locurile ostăşeşti pline de răspundere istorică.

Etica legionară impune fiecăruia pregătirea tehnică şi sufletească pentru războiul întregirii frontierelor. Iată principala şi permanenta preocupare a tineretului!

Lt.-col. C. Atanasiu

HOTĂRÂREA REICHULUI DE A PROCLAMA LUPTA DE DISTRUGERE A METODELOR BRITANICE ESTE IN INTERESUL INTREGEI EUROPE

Ce scrie „Deutsche Diplomatisch Politische Korrespondenz"

BERLIN, 10 (Rador). — Oarecare semne de indignare, constatate pe Continentul european, au determinat guvernul britanic să admită tranzitul unor produse alimentare şi a efectelor de îmbrăcăminte pe care Crucea Roşie americană urmează să le împartă la copiii din Franţa ocupată, — scrie „Deutsche Diplomatisch Politische Korrespondenz".

Anglia, continuă publicaţia germană, crede că poate să scape, graţie unui alibiu, de enorma răspundere pe care şi-a asumat-o, contravenind principiilor dreptului internaţional, faţă de populaţia civilă nu numai din ţările inamice, ci şi neutre, ba chiar amice. Excepţiile pe care Anglia le face, pe alocuri, evidenţiază şi mai puternic enormitatea şi natura condamnabilă a procedeurilor britanice şi a intenţiilor britanice, cari pot fi încadrate într'un singur sistem.

Dacă neutrii şi ţările ocupate sunt lovite, există totuşi un fel de dreptate, care însă nu micşorează deloc vinovăţia Angliei. Astfel sunt lovite în principal ţările care, fie direct, ca inamice ale Reichului, au participat la blocada britanică atât timp cât au putut, până la înfrângerea lor, fie indirect, ca neutre binevoitoare, au încheiat acorduri cu Anglia, pentru a-şi asigura propria lor aprovizionare, căutând totdeodată să favorizeze blocada britanică îndreptată contra populaţiei civile a Reichului, contrar dreptului ginţilor.

Astăzi, aceste ţări înţeleg probabil mai bine sensul, natura lipsită de umanitate şi de legalitate a blocadei britanice, după cum ele înţeleg şi hotărîrea Reichului de a proclama lupta de distrugere completă a metodelor britanice, aceasta fiind în interesul întregului Continent european.

Acesta este numai unul dintre motivele pentru care, din cauza experienţelor făcute, războiul actual se prezintă sub un aspect cu totul altul, în special pentru ţările din Europa.

Avocat internat pentru alarmism

Din cercetările făcute de Direcţiunea Generală a Poliţiei, s'a constatat că avocatul Calavre Ion, din Galaţi, în timpul sărbătorilor, a alarmat publicul din acea localitate, lansând versiunea că în ajunul Anului Nou vor fi executaţi, de către legionari, fruntaşii fostelor partide politice din ţară.

Fapta numitului intrând în prevederile Legii alarmismului, s'a dispus internarea sa în lagăr, iar actele de anchetă s'au deferit Justiţiei, spre cele legale.

Altă donaţie pentru sinistraţi

Monseniorul dr. Ladislau Zombori din New-York a donat suma de 20.000 lei pentru ajutorarea sinistraţilor cutremurului din România. Suma a fost trimisă contabilităţii speciale a sinistraţilor dela Ministerul Lucrărilor Publice.

Retragerea delegaţiei chestorului oraşului Brăila

Ministerul Afacerilor Interne comunică următoarele:

„Domnul General Antonescu, Conducătorul Statului şi Preşedintele Consiliului de Miniştri a dispus retragerea delegaţiei d-lui Mazilu, chestor delegat al oraşului Brăila, pentru acte nemaipomenite de teroare şi de sălbăticie comise contra populaţiei.

A mai dispus şi darea lui în judecată".

Conferinţă despre literatura germană

D. prof. dr. Bernhard Capesius va ţine azi, Sâmbătă, la orele 18, la Institutul German pentru Ştiinţă, strada Vasile Lascar 43, o conferinţă în limba germană despre „Literatura germană cu privire la războiul mondial".

Intrarea gratuită.

Condamnarea unor grade inferioare pentru insubordonare

Comunicat

Subsecretariatul de Stat al Armatei de Uscat comunică următoarele:

In ziua de 3 Decemvrie 1940, un număr de grade inferioare dintr'o unitate militară s'au făcut vinovaţi de insubordonare, pretextând că nu sunt deconcentraţi.

Tribunalul Militar care a judecat acest caz, a condamnat pe cei 12 gradaţi, găsiţi vinovaţi, după cum urmează:

— Serg. Zăvoianu Gh. la 5 ani temniţă grea.

— Serg. T. R. Popescu Matei la 4 ani temniţă grea.

— Serg. Gheorghe Matei la 4 ani temniţă grea.

— Serg. Grama Dumitru la 4 ani temniţă grea.

— Caporal Pătraşcu Stan la 3 ani temniţă grea.

— Caporal Pupăză Dumitru la 3 ani temniţă grea.

— Caporal Mumeanu Victor la 3 ani temniţă grea.

— Frt. Dumitru T. Dumitru la 3 ani temniţă grea.

— Caporalii Beşliu Petre, Cotleanu Victor, Gane Ion şi Târu Toma, la 3 ani închisoare.

S'a luat comanda, comandantului unităţii care a dovedit slăbiciune şi au fost pedepsiţi disciplinar ofiţerii cari au fost vinovaţi.

Toţi refugiaţii vor trimite în 15 zile prefecturilor de judeţ drepturile şi interesele părăsite la fostele domicilii

D. Mihai Antonescu, ministrul justiţiei a trimis tuturor prefecţilor din ţară următorul ordin telegrafic.

Se aduce la cunoştinţă tuturor refugiaţilor din teritoriile pierdute (Basarabia, Bucovina de Nord şi Transilvania) că, în termen de 15 zile dela publicarea prezentei înştiinţări, la Prefecturile de judeţ, să trimeată drepturile şi interesele părăsite la fostele lor domicilii sau sedii.

1. Numele şi Pronumele capului familiei, soţiei şi copiilor;

2. Localitatea de unde au venit.

3. Domiciliul actual, fie chiar numai provizoriu;

4. Ocupaţiunea pe care o aveau în momentul părăsirii domiciliului lor.

5. Averea părăsită cu specificarea amănunţită şi cu valoarea ei;

6. Dovezile ce eventual posedă referitoare la refugiu (data refugiului, punctul de trecere în ţară, averea părăsită.

Dacă refugiaţii au acte scrise, vor depune copii depe aceste acte; dacă nu au acte vor depune atestări scrise din partea persoanelor care au cunoscut această situaţiune.

Toate declaraţiile şi actele de mai sus vor fi depuse în termenul arătat, la Prefectura judeţului în care locuesc actualmente, neştiutorii de carte vor face declaraţiuni verbale înaintea Prefectului judeţului.

Domnii Prefecţi vor aduna toate aceste declaraţiuni formând dosare separate pentru fiecare persoană în parte şi le vor grupa pe judeţele de origină, însoţind aceste grupări de un borderou în care se vor totaliza reclamaţiunile făcute.

Dosarele astfel formate, vor fi înaintate ministerului justiţiei serviciul statisticei judiciare, care va întocmi o statistică generală.

Noui dispoziţiuni cu privire la tranzacţiunile de bunuri mobile ale celor cari pleacă în Ungaria

D. Mihai Antonescu, ministrul justiţiei a trimis tuturor primilor preşedinţi şi preşedinţilor de tribunale următorul ordin circular:

Fiind informaţi că unii proprietari de bunuri imobile cari urmează să plece din ţară, îşi vând aceste bunuri pe preţuri mult exagerate şi nereale, în scopul de a încărca contul ce eventual Statul Român ar urma să-l prezinte la Clearingul cu Statul Ungar, vă punem în vedere că orice tranzacţiune privitoare la aceste bunuri se vor face numai înaintea preşedintelui tribunalului şi numai după ce Comisiunea compusă dintr'un magistrat local, administratorul financiar şi un delegat al Prefecturii judeţului, va stabili preţul real al acestor tranzacţiuni.

Nici un act de transmisiune de bunuri, prin vânzare, nu va putea fi intabulat de cât după ce preşedintele tribunalului va viza actul cu menţiunea că preţul real a fost admis de Comisiunea de mai sus.

Preşedinţii de tribunal vor lua imediat măsuri de executare.

Aceste dispoziţiuni nu se aplică repatriaţilor germani, pentru care Guvernul Român a încheiat convenţiunea din 22 Octombrie 1940.

DESFIINŢAREA COMISIUNII SUPERIOARE A DRUMURILOR

Prin decret lege Comisiunea superioară a drumurilor, înfiinţată cu decretul-lege Nr. 1960 din 14 Mai 1938, s'a desfiinţat.

Toate atribuţiunile acestei comisiuni, prevăzute în numenţionata lege, se vor îndeplini pe viitor după cum urmează:

1. De către Consiliul tehnic superior:

a) Examinarea programelor generale;

b) Examinarea proiectelor - tip, precum şi a normelor şi directivelor tehnice, pentru executarea diferitelor lucrări rutiere;

c) Examinarea şi aprobarea proiectelor de lucrări rutiere de pe orice categorie de drumuri, ce se întocmesc sau se execută de către administraţiile Statului, judeţelor, comunelor.

2. De către Oficiul central de licitaţii, în ceeace priveşte examinarea şi avizarea asupra rezultatelor licitaţiilor, pentru angajarea lucrărilor de drumuri ale direcţiunilor şi serviciilor pendinte de Ministerul Lucrărilor Publice şi al Comunicaţiilor.

3. De către directorul Direcţiunii generale a drumurilor, în ceeace priveşte examinarea litigiilor ce se ivesc cu ocazia executării, recepţionării şi lichidării lucrărilor, precum şi pentru stabilirea cazurilor în care urmează să se aplice dispoziţiile art. 66, punctul 3, din L. C. P.

Revista presei legionare

BUNA VESTIRE

Agenţia „Reuter", nu mai conteneşte de câteva zile difuzând tot felul de ştiri fanteziste cu privire la situaţia din România. Ştirile acestea pe dea-întregul false sunt răspândite din unele capitale europene. Cititorul naiv şi rău informat poate fi lesne influenţabil. Omul care îşi adună informaţiile din alte surse, căutând să se documenteze direct şi cu obiectivitate, tocmai pentru a nu se lăsa înşelat, va răspunde cu un surâs ironic bănuind dedesubturile acestei propagande mincinoase. Căci agenţia Reuter serveşte anumite interese, dar să vedem care. In ziarul Buna Vestire, dela 11 Ianuarie, d. Alexandru Constant —subsecretar al presei şi propagandei— pune lucrurile la punct în chipul următor:

„Organele de propagandă şi informaţie engleze urmăresc însă cu totul alte ţeluri de vreme ce stăruiesc cu o tenacitate demnă de alte cauze, să colporteze cele mai fanteziste svonuri cu privire la România. Noi înţelegem că încadrarea în politica Axei nu convine cercurilor conducătoare britanice şi că denigrarea sistematică a statului naţional - legionar este destinată să reducă... teoretic la neant aportul nostru la opera în curs de organizare europeană. Dar ne surprinde totuşi lipsa oricărei măsuri rezonabile şi vădita rea credinţă în conducerea acestei propagande".

Tot ce difuzează agenţia Reuter serveşte intrigile engleze. Prin aceasta, politica engleză îşi demască neputinţa în spaţiul sud-est european. Impotriva ştirilor lansate, situaţia este cu totul alta. Desminţirea categorică a d-lui Alexandru Constant, şi care confirmă o stare de fapt, are darul de a convinge pe toţi oamenii de bună credinţă:

„Iată o acţiune sistematic concentrată, o acţiune de pure invenţiuni, pe cari toată lumea cu respect pentru adevăr le respinge indignată.

Şi pretutindeni Reuter difuzează atari fantezii! Dacă ne-am ocupa cu desminţirea lor, ar trebui să pierdem multă vreme preţioasă şi să ne coborîm la un nivel, pe care nu suntem obicinuiţi să ne mişcăm. Avem însă ferma convingere că plăsmuitorii acestei propagande fără frâu vor cunoaşte curând direct realităţile europene. Va fi atunci o dureroasă surpriză pentru opinia publică britanică şi o meritată satisfacţie pentru noi".

Tot în Buna Vestire, d. Al. Alexianu, reluând tema realizărilor regimului legionar în ultimele patru luni ale anului precedent, face un examen de ansamblu al stărilor morale, politice şi sociale, fără să piardă din vedere nici munca legionară, nici economiile realizate, nici îmbunătăţirea soartei funcţionarilor. Evident, reforma salariilor, înseamnă asigurarea „dreptului la viaţă" al marei categorii a funcţionarilor. Munca legionară înseamnă dreptul la existenţă, la onoare şi la viaţa liberă şi onestă a lucrătorului. Ajutorul legionar înseamnă asigurarea protecţiei celor săraci. Nu este deci de mirare, că în aceste condiţiuni de muncă şi organizare temeinică, se pot face şi economii, căci iată ce spune d. Al. Alexianu:

„Şi toată această operă constructivă de mari proporţii, se înfăptueşte ca prin minune, din nimic, fără a îngreuna câtuş de puţin prea împovăratul buget românesc. Fiindcă, precum se ştie, gospodăria ţării sub regimul legionar a realizat, în numai 4 luni de guvernare (cât n'au mai fost adică risipitori şi hoţi), o economie netă de 5.774.000.000 lei.

Şi neamul acesta care este chemat să judece astăzi noua fază a lucrurilor — va avea prilejul să înveţe să deosebească binele de rău şi să se deprindă, măcar acuma, a preţui cinstit şi omeneşte adevărul. Pentrucă, în ţara aceasta s'a schimbat ceva, de câtăva vreme".

A X A

D. Alexandru Randa, într'un studiu documentat şi îmbogăţit cu hărţi, aduce în ziarul „Axa" dela 11 Ianuarie o contribuţie interesantă la lămurirea problemei etnice a Balcanului. Articolul intitulat **Elita rasială a Balcanului**, este de fapt reluarea unei teme puse de d. Alexandru Randa în broşura **Rasism românesc**, publicată în toamna anului trecut, dar amplificată şi amănunţită în studiul apărut în „Axa". Iată punctele esenţiale ale acestei teme:

„Imperiul „bizantin" nu este deci o emanaţie a grecismului, ci un stat de origină balcanică, a cărui capitală se înalţă în Chersonesul tracic al balcanicului Constantin. In decursul vremurilor elementul balcanic slăbeşte; caracterul universal al imperiului favoriza amestecul raselor. Invaziile slave înseamnează o sguduire complectă a echilibrului etnic din Balcani. Elita rasială care dăduse lumii conducători de importanţă universală se retrage în munţi. Slavii încep să se consolideze într'o masă compactă, dela marea Neagră până la marea Egeică. Astfel, macedoromânii dela sud sunt separaţi de blocul daco-romanic dela nord. Dar funcţiunea lor imperială se păstrează neatinsă.

Pe de o parte, popoarele slave năvălitoare conţin în compunerea lor etnică puternice elemente macedo-române absorbite; este ştiut, cât de mare este diferenţa fizică şi psihică între slavii răsăriteni şi nordici şi slavii dela sud. Această deosebire nu se poate explica decât prin puternica înrâurire a sângelui autohton, care dă slavilor din Balcani o vigoare rasială infinit superioară fraţilor ei din stepele Europei răsăritene. Privind statuile lui Mestrovici, acest eminent sculptor iugoslav, resimţim imediat această rudenie spirituală care se uneşte în mod firesc cu elementele traco-macedo-române autohtone vecinilor noştri, slavii din Balcani. Este limpede că această asemănare este mai mare între Sârbi şi Bulgari, fiindcă aceştia din urmă mai posedă o componentă rasială turanică, ce-i adevărat, destul de slăbită în urma evoluţiei recente".

De bună seamă că cetitorii dornici să cunoască această problemă vor urmări şi celelalte studii ale d-lui Alexandru Randa, remarcabile prin valoarea lor doctrinară.

Armatolii

„Armatolii" aduc în fiecare număr contribuţiile unui scris pur, orientat către zorile de viaţă nouă a spiritului legionar. Fiecare rând, este dăltuirea unui gând care se vrea prefăcut în faptă. Şi fără îndoială, că aceste fapte, aşezate la temelia statului legionar, vor consacra destinul nostru în lume. Articolul d-lui Ion Zeana, din numărul dela 5 Ianuarie 1941, intitulat **Mitul sângelui**, este o dramatică mărturisire de credinţă a tuturor acelora care se simt părtaşi prin biologia lor, la existenţa eternă a rasei româneşti. Ecoul acestei explozii colective se află în rândurile d-lui Ion Zeana.

„Fără setea chinuitoare a absolutului românesc **care trebue să ne pârjolească în văpăile ei, grumaţii striviţi până astăzi sub povara jugului străin, (greco-slavo-iudaic) nu vom putea frânge în două lanţul unei inerţii multiseculare, pentru a pro-**

(Continuare în pag. 12-a)

PRESA STRĂINĂ

Frankfurter Zeitung

Ziarul publică un articol semnat de d. Nikolaus Benkiser, intitulat „Noua Europei mari", din care extragem:

Amintind de Imperiul Habsburgic prăbuşit în faţa războiului mondial cu întreg său complex de naţiuni diferite, autorul articolului vede în politica Axei preluarea răspunderii europene faţă de dreptele rezolvări ale problemelor naţiunilor din Europa. Reichul nu poate fi însă privit ca succesor al dublei monarhii N'a[illegible] revendicări teritoriale în Sud-Est.

Germania urmăreşte cu atenţie politica Sud-Estului european, gata de a interveni cu forţa fără să ameninţe viaţa politică a popoarelor din Sud-Est. Ordinea Sud-Est europeană, [illegible] autorul, creată în urma înfrângerii puterilor centrale, n'a fost bună. Nu poate fi însă scopul [illegible] acelei ordini de a înlătura [illegible] pur şi simplu puterile care [illegible] şi cei 20 de ani de [illegible] războiul mondial aparţin istoriei. [illegible] precum unui mare Reich [illegible] nu se poate cu cultivarea continuă a tradiţiei germane, fără a se [illegible] doar după trecut, tot aşa şi noua ordine europeană trebue să se [illegible] pe adevăratele şi realele forţe ale prezentului.

Austria cuprindea şi ordona doar o parte a Sud-Estului şi această ordine parţială a contribuit să facă şi mai grea orânduirea părţii necuprinse de fostul imperiu. Noua politică vrea să dea liniştea şi ordinea în întregul continent şi totodată întregului Sud-Est. Bine înţeles nu prin cuprinderea într'un singur organism de stat. S'a terminat cu analogiile istorice. Fiecare clipă a istoriei universale e unică şi nu poate fi înţeleasă decât prin sine însăşi.

VÖLKISCHER BEOBACHTER

publică în revista bilanţurilor politice externe sub semnătura d-lui K. Theil un articol intitulat: „România un an al hotărîrii".

Autorul articolului trece în revistă evenimentele româneşti capitale ale anului criticând articolele variului regim necunoscător al situaţiei interne şi externe. In Octombrie d. H. Theil scrie: Poporul român şi-a impus voinţa. Politica externă a României s'a întors la linia tradiţională şi fructuoasă a regelui Carol I şi şi-a regăsit alipirea de Europa Centrală. Un regim urît, o pătură suprapusă a fost înlăturată. După un secol de stăpânire silită, realizată cu cele mai diferite metode şi care în ultimii zece ani a căutat în mod paradoxal să falsifice voinţa naţională a românismului, poporul român s'a regăsit în el însuşi.

Anul hotărîrii care a adus cu sine înlăturarea spurcă trecutului a trecut. Bătălia hotărîtoare pentru reconstrucţia celor ruinate e acum numai la început, fiind abia trei luni de când s'a preluat puterea de către Legiune. In anii viitori va fi câştigarea bătăliei la care s'a angajat Mişcarea Legionară.

Il Popolo d'Italia

Intr'un articol, semnat de Mario Apellius, scrie următoarele cu privire la ţelurile de război ale Angliei:

„Nutrind absurda năzuinţă de a învinge separat Italia şi Germania, guvernul englez de două luni şi jumătate îşi concentrează efortul maxim împotriva Italiei, în Libia şi Etiopia, în Abisinia, pe frontul aeronaval din Mediterană. Toate resursele Imperiului britanic, cu excepţia celora din Canada, sunt îndreptate, în chip sistematic, împotriva Italiei. Frontul dela Singapore a fost aproape în întregime descompletat pentru ca forţele de aci să fie concentrate în Africa şi în Mediterană. Guvernul din Londra a luat, chiar dela armatele metropolitane, arme, oameni şi material de război ca să sporească puterea forţelor trimise împotriva Italiei.

„Planul ambiţiosului Churchill este să scoată pe italieni din Abisinia şi din Libia pentru ca să-i poată crea în Mediterană o situaţie strategică favorabilă, care ar avea rostul să corecteze situaţia rea pe care o au englezii în Marea Nordului. Londra, printr'un succes strategic în Mediterană, caută să-şi creeze condiţiile necesare care să-i îngădue să traiască, sub scutul prestigiului pe care i l-ar da acest fapt, o pace care să nu fie dezastroasă. Ca să ajungă la această ţintă Londra a înarmat până în dinţi armata greacă în cursul anului 1940 şi acum îi furnizează arme şi muniţii lipsind toate celelalte sectoare, concentrează în Egipt şi în Kenia, închide Dodecanezul, duce la maximum ofensiva împotriva Cirenaicei, alimentează de treizeci de zile lupta în deşert, a deslănţuit un formidabil asalt împotriva Bardiei. Londra caută să obţină în Mediterană succesul care i-ar îngădui să concentreze apoi în Marea Nordului şi în Atlantic, cea mai mare parte a forţelor ei navale, aeriene şi terestre, pentru a preîntâmpina astfel iniţiativele din primăvară ale Reichului.

„După informaţii din sursă autorizată, planul Statului Major englez este împărţit în patru faze:

1) Anglia trebue să învingă în Mediterană, în cursul iernii 1940 — 1941; 2) să reziste Germaniei, în cursul primăverei şi verei lui 1941; 3) să concentreze în Africa şi în Orient în cursul iernei 1941 — 1942, toate forţele Imperiului; 4) iar în primăvara lui 1942 să invadeze Europa prin Balcani, făcând ca această invazie să coincidă cu intervenţia Statelor Unite. După câte se vede, avem de afacere cu un plan cu totul romantic, tipic temperamentului lui Churchill. El presupune trei circumstanţe care, de fapt, nu există decât în fantezia acestuia: 1) ca Italia fascistă să îngădue să fie învinsă; 2) ca războiul submarin să-şi piardă din intensitate; 3) ca, la un moment dat, forţa aeriană engleză să fie în măsură de a face să înceteze bombardamentele aviaţiei germane, sau cel puţin să le reducă simţitor efectele grave pe care le au.

„Faptele se vor însărcina să dovedească Angliei şi primului ei ministru că aceste trei ipoteze ale Statului Major britanic nu au nici un temei. Italia nu poate fi răpusă pentru că este grea puternică şi pentru că este cu prisosinţă susţinută de întreaga putere militară a Axei. Războiul submarin va continua să lovească în plin şi cu o putere crescândă, comunicaţiile maritime britanice. Aviaţia germană va continua, fără ca nimic s'o poată stingheri, să se concentreze asupra Insulei „Anglia". Puterea militară a Axei este pur şi simplu uriaşă. Statul Major britanic va fi constrâns să părăsească planul Churchill-Eden pentru că este cu totul de nerealizat. Poate că în momentul când va renunţa va avea neplăcerea să constate că orice fel de plan de război britanic nu mai foloseşte la nimic.

„Sunt şaizeci de zile de când Anglia luptă crâncen împotriva fronturilor italiene, căutând încăpăţânată să prefacă în succese strategice cele două succese tactice obţinute în Epir şi în deşertul Marmaric. In ciuda tuturor eforturilor făcute de către englezi, a înspăimântătoarelor jertfe de sânge ale armatei greceşti, care a presărat cu cadavre locurile luptelor, a nenumăratelor circumstanţe favorabile, a excelentei situaţii strategice din momentul când s'a pornit ofensiva, chiar a neaşteptatului ajutor dat de un *ghibli îngheţat*, care a constituit un lucru cu totul nou în deşert — succesele Angliei sunt circumscrise, datorită dârzei rezistenţe a soldaţilor italieni care contestează pisc cu pisc munţii Albaniei făcând ca atacurile anglo-greceşti să nu aibă efectul dorit; veghează cu o neobosită perseverenţă asupra diferitelor sectoare ale Mediteranei; se opune cu eroism în deşert înaintării diviziilor cuirasate britanice.

„Aceasta este situaţia în Mediterana, aşa cum apare din faptele [illegible]

ROMÂNIA
DIRECȚIUNEA ÎNTREPRINDERILOR COMUNALE
Comisiunea permanentă pentru tragerea la sorți a obligațiunilor Municipiului Brăila
Nr. 2898 din 31 Decemvrie 1940

PUBLICAȚIUNE

Se aduce la cunoștința generală că în ziua de 28 Ianuarie 1941, ora 16.30 (4.30 p. m.) se va face a 52-a tragere la sorți a obligațiunilor Municipiului Brăila, împrumutul de lei 3.150.000.— 4½%, emis în baza legii promulgată cu Înalt Decret Regal Nr. 6080, publicat în „Monitorul Oficial" Nr. 212 din 21 Decemvrie 1913, pentru amortizarea a 45.700 lei, datorată pe ziua de 1 Ianuarie 1941, conform tabelei generale de amortizare, prevăzute în regulament.

Obligațiunile ce se vor scoate la sorți sunt:

4 buc. a 5000.—	lei 20.000
14 buc. a 1000.—	lei 14.000
20 buc. a 500.—	lei 10.000
17 buc. a 100.—	lei 1.700
55 buc. în val. nominală de	lei 45.700

Tragerea se va face în biroului Întreprinderilor Comunale situate în Brăila, str. General Praporgescu nr. 4, în asistența publicului, care este rugat a lua parte la această operațiune.

Președintele Comisiunii
Director I. C. B.
Ingineri, (ss) Indescifrabil.
Secretarul Comisiunii
p. Șeful Serv. Financiar I. C. B.
(ss) Indescifrabil

COMISIUNEA PERMANENTĂ PENTRU TRAGEREA LA SORȚI A OBLIGAȚIUNILOR MUNICIPIULUI BRĂILA
No. 2896 din 31 Decembrie 1940.

PUBLICAȚIUNE

Se aduce la cunoștința generală că în ziua de 29 Ianuarie 1941, ora 16.30 (4.30) p. m. se va face a 57-a tragere la sorți a obligațiunilor Municipiului Brăila, împrumutul de lei 10.800.000.— 4½%, emis pe baza legii promulgată în Monitorul Oficial No. 273 din 16/26 Martie 1912, pentru amortizarea a 161.800.— lei, valoarea nominală datorată pe ziua de 1 Ianuarie 1941, conform tabelei generale de amortizare prevăzute în regulament.

Obligațiunile ce se vor scoate la sorți sunt:

8 buc. a 5000.—	lei 40.000.—
50 buc. a 1000.—	„ 50.000.—
128 buc. a 500.—	„ 64.000.—
78 buc. a 100.—	„ 7.800.—
264 buc. în valoare nominală de	„ 161.800.—

Tragerea se va face în birourile Întreprinderilor Comunale situate în Brăila Str. General Praporgescu No. 4, în asistența publicului care este rugat a lua parte la această operațiune.

Președintele comisiunii director I. C. B. inginer indescifrabil.
Secretarul comisiunii, șeful serv. financiar I. C. B., indescifrabil.

Publicațiune

Se aduce la cunoștința celor interesați că în ziua de 30 Ianuarie 1941 ora 10 jum. se va ține la Direcția Generală PTT din București Calea Victoriei, sala de licitații, licitație publică pentru scoaterea în vânzare a următoarelor materiale vechi:

4477 kgr. saci uzați
841 kgr. piele uzată
220 buc. saci poștă uzată
117 buc. saci valori uzată.

Licitația se va ține în conformitate cu art. 88-110 inclusiv din L. C. P. regulamentul O. C. L. și normele generale de ținerea licitațiilor publicate în „Monitorul Oficial" No. 127 din 4 Iunie 1931.

Concurenții vor depune în plic separat odată cu oferta sigilată cu ceară roșie și o garanție de 5 la sută din valoarea furniturilor în efecte garantate de stat, în numerar sau sub recipisa Casei de Depuneri.

Nr. 4216—30, 1940.

ROMÂNIA
MINISTERUL EDUCAȚIUNII NAȚIONALE
Casa Școalelor și a Culturii Poporului

PUBLICAȚIE

In ziua de 31 Ianuarie 1941, ora 11 a. m. la Prefectura județului Prahova și la primăria Gornet-Cricov-Prahova se vinde prin licitație publică, cu oferte închise, pădurea de [illegible] ha și 130 arii [illegible] din pădurea Prisaca, din comuna Gornet-Cricov, județul Prahova.

Licitația se începe dela lei 12.250 [illegible]

Condițiunile și relațiuni se vor lua dela Casa Școalelor din București, dela Prefectura Prahova și dela Primăria comunei Gornetu-Cricov-Prahova.

ROMÂNIA
TRIBUNALUL JUD. IAȘI S. XII-a

EXTRAS Publicație de Vânzare

No. 3438 din 28.XII.1940

Se publică spre cunoștința generală că în ziua de 30 Ianuarie 1941, ora 12, se vinde prin licitație publică în pretoriul Tribunalului Iași S. III-a imobilul din Iași str. Lascar Catargiu No. 33, din care debitoarea Getta Georgeta Iarca, cu domiciliul ales la imobil, stăpânește numai o pătrime indiviză din acest imobil, compus dintr'un teren de circa 3.000 m.p. împrejmuit la fată cu grilaj din lemn și scânduri. Pe acest teren sunt 2 corpuri de casă, construcție din cărămidă pe temelie de piatră acoperită cu tablă și mai multe acareturi; Primul corp are 8 cam re, parchet pe jos, sobe de teracotă, trei antrete, un hol, cameră de bae completă, la fată verandă cu scări de beton, iar la stânga o terasă cu grilaj din piatră, sub casă o pivniță din piatră, iar în fată este un mic parc cu brazi despărțit cu grilaj. Subsolul are 2 camere, 3 bucătării și o spălătorie.

Al doilea corp are 2 camere trei bucătării și spălătorie — alăturat în fundul curții o clădire aceiaș construcție având două magazii alături o șură din scânduri acoperită cu tablă cu 2 despărțituri. O altă clădire înspre poartă având 2 camere, 2 garaje cu porți de fier și closet cu două cabine.

Instalație de lumină, apă și canal, curtea pavată, mărginit la fată cu str. Lascar Catargi, Nord Școala Comercială Elementară de fete, Vest Azilul de bătrâne Eufrosina Bals și est str. Tăutu.

Porțiunea din imobilul de mai sus se vinde la pretenția Băncii Naționale a României, iar licitația publică va începe dela suma de 150.000 lei.

Portărel, V. Stănescu
Dos. No. 2590/931

MINISTERUL LUCRĂRILOR PUBLICE ȘI AL COMUNICAȚIILOR
Direcțiunea Tehnică de Lucrări Publice și Comunicații

PUBLICAȚIE

01628, 9 Ian. 1941

Se aduce la cunoștința generală că în ziua de 10 Februarie 1941, ora 11½, se va ține licitație publică pentru darea în întreprindere a lucrărilor de reconstrucția podului de lemn peste râul Gilort, pe drumul județean Scoarța-Bibești-Dolj, km. 18+064, din județul Gorj, în valoare după devis de 1.830.000 lei.

Termenul de executare a întregei lucrări este de 1 (un) an dela data semnării contractului.

Licitația se va ține la data și ora indicate mai sus, atât la Ministerul Lucrărilor Publice și al Comunicațiilor, Direcțiunea Tehnică, cât și la Serviciul Technic al județului Gorj, în conformitate cu art. 88—110 inclusiv din legea Contabilității publice, regulamentul de funcționare al Oficiului Central de Licitații și normele generale publicate în Monitorul Oficial Nr. 127/1931.

In ofertele prezentate la licitație se va arăta de către concurenți că s'a luat cunoștință de devis și caetul de sarcini al lucrării în chestiune, totodată prezentând și un certificat de origină etnică.

Concurenții la licitație vor depune pe lângă oferte care vor fi închise și sigilate, o garanție de 5% din valoarea devisului, fie în recipise ale Casei de Depuneri și Consemnațiuni, sau orice Administrație Financiară din țară, fie în numerar sau efecte de Stat la purtător, cu borderoul respectiv, precum și o chitanță care să reprezinte 25% din garanția totală — pentru împrumutul de înzestrare al armatei în conformitate cu Decretul Lege Nr. 4111 din 17 Noembrie 1939, publicat în Monitorul Oficial Nr. 269 din 20.XI.1939 și a Jurnalului Consiliului de Miniștri Nr. 2936/1939, publicat în Monitorul Oficial Nr. 279 din 1 Decembrie 1939.

Proectul lucrării se poate vedea în fiecare zi de lucru între orele 12—13½, în localul Direcțiunii Tehnice din Ministerul Lucrărilor Publice și al Comunicațiilor și la Serviciul Tehnic al Județului Gorj.

La licitație se vor primi persoanele care îndeplinesc condițiunile L. D. R. Nr. 1080 din 2.III.1939.

Nici o ofertă nu poate fi luată în considerație dacă nu va fi însoțită de garanția legală mai sus arătată.

Supra oferte nu se primesc.

P. Ministru, (ss) M. NICOLAU
p. Director, (ss) C. TICAU

MINISTERUL JUSTIȚIEI
Serviciul Arhitecturei

PUBLICAȚIUNE

Se aduce la cunoștința celor interesați, că în ziua de 25 Ianuarie 1941, ora 12 a. m., se va ține la Serviciul Arhitecturei din Ministerul Justiției, o licitație publică pentru vânzarea hârtiei de maculatură, provenită din exemplare de coduri unificate, rămase neutilizate din cauza modificării conținutului lor, precum și a arhivei mai vechi de 30 ani, în cantitate de cca 20.000 kgr. și depozitată în prezent la Ministerul Justiției.

Licitația va începe dela prețul de lei 4,10 kgr. și se va ține în conformitate cu legea contabilității publice și regulamentul O. C. L.

Concurenții, vor depune pe lângă oferta scrisă, închisă și sigilată și o garanție de 16.000 lei, numerar, care va fi consemnată la Casa de Depuneri și Consemnațiuni, pe numele și la dispoziția Ministerului de Justiție.

Oferta va fi făcută în conformitate cu caetul de sarcini, care poate fi văzut, în fiecare zi de lucru între orele 11,30—12,30, la Serviciul Arhitecturei din Ministerul Justiției.

Șeful Serviciului,
Arhitect, (Indescifrabil)
Secretar, (Indescifrabil)

TRIBUNALUL IAȘI, SECȚIA III

EXTRAS de Publicație de Vânzare

No. 7 din 3.I.1941

Se publică spre cunoștința generală că în ziua de 30 Ianuarie 1941, ora 12, se va vinde prin licitație publică în pretoriul Tribunalului Iași, s. III-a, imobilul și instalațiile industriale din Iași sos. Moara de Foc No. 6 astăzi 3, proprietatea Soc. în nume colectiv „Țesătura Păcurari", reprezentată prin d-na H. Rubin și A. Schwarz componenții săi cu dom. real și ales în imobil.

Suprafața terenului este de 5300 m. p. având o eșire spre c.f.r., în întindere de 3274 m. p., având următoarele clădiri: o clădire cu etaj cu o suprafață clădită de 308.84 m. p. servind pentru birouri și magazii, 14 încăperi la parter și 5 încăperi la etaj, două culoare, două magazii și closet.

O clădire foarte veche cu două încăperi pentru locuință și o magazie cu o suprafață clădită de 56.87 m. p.; o clădire cu 2 încăperi pentru locuință în stare de ruină, suprafața clădită 45 m. p.; un şopron de lemn în stare degradată cu suprafața 37.25 m. p.; o magazie din scânduri pe o suprafață de 237 m. p. în stare proastă; o magazie de lemn construcție recentă, sprijinită pe picioare de beton. Are parter și etaj, acoperită cu țiglă. Suprafața clădită 192.08 m. p.; clădire de zidărie din parter și etaj, etajul are 3 încăperi mari, parterul betonat, având diverse săli pentru secțiile fabricei de țesătorie; alături de clădirea punctul 7 este pentru cameră a motorului o cameră pentru motor și una pentru atelier; o clădire din zidărie beton care servește ca sală de bolangerie, osebit dependințe, closete, turnul pentru răcirea apei, etc.

Mașinile: șase mașini pentru răsucit fire diverse mărci la parterul clădirei respective și opt la etaj; o mașină centrifugă; patru mașini de apretat, piese de călcat și altele împreună cu un motor electric aflate la secția apretură; la casa de mașini un motor Diesel, un generator electric A.E.G. și o locomobilă marca C. F. Ungare.

Proprietatea se megieșește cu Leon Horga spre răsărit, calea ferată la sud, Soc. Moldova Comercială spre Apus; și soc. Moara de Foc spre Nord.

Se vinde la pretenția Băncei Naționale a României, iar licitația publică începe dela suma de 3.345.750 lei, pentru întreg imobilul, clădiri, mașinării cu întreaga instalație.

Portărel, V. Stănescu.
Dosar No. 600-1936, 967-1933

Publicațiune

Licitațiunea publică din 20 Noembrie 1940 relativă la procurarea materialelor de linii specificate în cantitățile și dimensiunile prevăzute în tabloul afișat în sala de Licitații P.T.T. nedând rezultat, se aduce la cunoștința celor interesați că în ziua de 28 Ianuarie 1941 ora 10 se ține o nouă licitație la Direcțiunea Generală P. T. T. din București Calea Victoriei Sala de Licitații No. 119, destinată în acest scop.

Se menține aceleași cantități și condițiuni cu cele publicate în Monitorul Oficial No. 258 din 4 Noembrie 1940 partea II-a pag. 9109.

Nr. 4145-30.

MINISTERUL JUSTIȚIEI
Direcțiunea Penitenciarelor
Serv. Arhitecturii

Publicațiune

No. 463 din 8 Ianuarie 1941

Se aduce la cunoștința generală că Direcțiunea Penitenciarelor din Ministerul Justiției, va ține în localul său din București, B-dul Elisabeta No. 53, licitație publică cu termen scurt, în ziua de 25 Ianuarie 1941 orele 11½ pentru darea în întreprindere a lucrărilor de instalațiuni sanitare la localul Institutului de Educație pentru Minorii din Ocnița Vâlcea, în valoare după deviz de Lei 391.992.

Licitațiunea va fi ținută în conformitate cu art. 88—110 din Legea Contabilității Publice, art. 31—53 din Regulamentul Oficiului Central de Licitații și normele generale pentru ținerea licitațiilor publice, publicate în Monitorul Oficial No. 127 din 1931.

Concurenții vor depune odată cu ofertele în plic închis și sigilat și garanția provizorie de 5% în recipisa Casei de Depuneri și Consemnațiuni, din care 25% în bonuri pentru înzestrarea armatei.

Devizul și caetul de sarcini cu toate condițiunile de detaliu, se pot consulta în fiecare zi de serviciu între orele 11½—13½ la Serviciul Arhitecturii din Ministerul Justiției.

Directorul Penitenciarelor,
(ss) Radu Mihail Rascovinceanu
Arhitect ss Const. Dulalescu

ROMÂNIA
MINISTERUL JUSTIȚIEI
Direcțiunea Judiciară

PUBLICAȚIUNE

D. Gheorghe C. Piedeancă născut în comuna Devesel jud. Mehedinți la 6 Noemvrie 1891, domiciliat în comuna Devesel jud. Mehedinți, a făcut cerere acestui Minister de a fi autorizat să schimbe pe baza art. 10 numele său patronimic de Piedeancă în acela de Constantinescu, spre a se numi Gheorghe C. Constantinescu.

Ministerul publică această conform art. 11 spre știința acelora cari ar voi să facă opozițiune în termenul și condițiunile prevăzute de al. II al aceluiaș articol și de art. 3 din legea asupra numelui din 8 Aprilie 1936.

DIRECTIVE NOUI IN ORGANIZAREA TURISMULUI

D. Valeriu Pușcariu, directorul O. N. T. a rostit la postul nostru de Radio următoarea conferință:

In mod cu totul greșit, cuvântul „turism" evocă încă la noi, ideea de desfătare, de lux în viața individului.

In realitate, turismul reprezintă evadarea acestui individ din atmosfera îmbâcsită și enervantă a orașului și întoarcerea lui în cadrul curat și măreț al naturii.

Această „evadare" a orășenilor se manifestă în țările civilizate cu puterea unei forțe elementare, căreia nimic nu-i poate rezista. O mulțime imensă pleacă în timpul liber, la munte ori la mare, miliarde se cheltuiesc pentru scopuri turistice, chemând la o viață nouă regiuni până eri pustii, sau într'o stare precară, dar cu calități de pitoresc.

Pe de altă parte, traiul în aer liber, se dovedește a fi tot atât de necesar desvoltării fizice și sufletești a tineretului, cât este școala pentru pregătirea lui intelectuală.

Turismul, în special cel de munte, devine astfel complimentul ideal al vieții familiare și școlare. Prin latura sa sportivă, el este chemat, mai mult decât celelalte sporturi, a forma din tineri, oameni sănătoși, bine desvoltați fizicește.

El devine în acelaș timp un puternic mijloc de educare obiectivă, fiind cel mai la îndemână să contribuie la întărirea legăturilor de camaraderie pe care o aduce viața în comun și cu ea la desvoltarea iubirii pentru pământul acestei țări și a neamului românesc.

Mersul pe jos, campingul itinerant, schiismul dau maximum de posibilități educative.

Efortul fizic susținut, contactul cu natura, măresc orizontul de simțire și de gândire al tineretului.

In afară de acest rol de primul ordin în buna desvoltare trupească și sufletească a neamului nostru, turismul poate deveni un factor însemnat în economia națională.

IMPORTANȚA TURISMULUI IN ECONOMIA NAȚIONALĂ

Turismul a căpătat în economia modernă asemenea importanță, încât nici un Stat nu se poate desinteresa de veniturile cari pot fi realizate întâi printr'o politică de sporire a clientelei turistice autohtone și apoi de captarea turiștilor străini.

E destul să amintim în această privință, că până la războiu, printre veniturile Elveției, acele turistice ocupau locul întâi, că în Franța, ocupau locul al treilea înaintea industriei fierului, că în Germania dela venirea regimului național-socialist, turismul a devenit unul din cei mai importanți factori economici, iar în Italia fascistă, turismul este considerat „un element vital al națiunii" (Mussolini), constituind unul din posturile majoare ale balanței financiare.

Desvoltarea turismului depinde, într'o egală măsură, atât de însușirile turistice naturale, cât și de organizația tehnică a mijloacelor de comunicație și de confort, la care trebuie adăogată educația turistului.

Deși situată la gurile celui mai frumos fluviu din Europa, reprezentând puntea de legătură dintre Occident și Orient, înzestrată cu posibilități turistice din cele mai variate — frumusețea cadrului natural, pitorescul așezărilor și a elementului uman, originalitatea mănăstirilor, bisericilor și a artei populare — nu se poate vorbi în România, de un început de organizare turistică, decât foarte târziu.

Astfel, se explică desigur, de ce dintre atâtea călători străini, cari s'au perindat în cursul veacurilor prin țările noastre, puțini s'au oprit să cunoască mai amănunțit frumusețile pământului românesc.

Și dacă turismul n'a jucat încă vreun rol însemnat în gospodăria Statului românesc, faptul se datorește stării înapoiate a acestei gospodării și desmățului la care s'au dedat „regimurile politice" tinzând să compromită din fașe, organizarea — de altfel pur birocratică — pe care au dat-o turismului românesc.

Această organizare are de întâmpinat numeroase dificultăți, a căror înlăturare nu se poate face decât printr'o conlucrare temeinică a tuturor forțelor capabile să ajute promovarea turismului, ținându-se seama de condițiile speciale ale țării noastre, care nu permit să copiem întocmai planurile sau reformele țărilor cu grade de industrie turistică perfect utilată, corespunzând dorințelor unei clientele exigente.

TURISMUL OFICIAL

Putem împărți în trei categorii organismele cari au menirea de a contribui la desvoltarea turismului românesc: turismul oficial, prin intermediul căruia se exercită acțiunea guvernului în materie de turism, reprezentat la noi prin Oficiul Național de Turism; turismul activ, reprezentat prin asociațiile ai căror membri practică turismul sub diferite forme (Turing-Clubul României, Automobil-Club Regal Român, Clubul Alpin Român etc.) și diferitele instituții de stat, sau particulare, cari prin funcționarea lor, pot favoriza circulația turistică (Direcția Căilor Ferate Române, Navigația Fluvială Română, Serviciul Maritim Român, Serviciul Balneo-Climatic din Ministerul Sănătății, Direcția Vânătoarei și a Pescuitului din Ministerul de Domenii, Comisia Monumentelor Istorice, Comisia Monumentelor Naturii, Industria Hotelieră, etc.).

Rostul principal al organizației turistice de Stat fiind promovarea turismului, el va reuși să-și îndeplinească mai curând această misiune, dacă va strânge sub auspiciile sale, eforturile acestor instituții, va îndruma și ajuta asociațiile turistice în realizarea proectelor lor și va supraveghea de aproape ca tot ce se face în materie de turism să corespundă folosului obștesc și interesului național.

Contactul direct și continuu cu cei interesați, adică cu turiștii și cu reprezentanții industriilor turistice, este una din îndatoririle principale ale turismului oficial, dacă rolul său nu vrea să se reducă la al unui organism pur birocratic.

Căci organizația de Stat a turismului, nu va putea deschide calea unei desvoltări firești a industriei turistice, făcând din aceasta un factor important în economia națională, dacă nu se va ține seamă de cerințele, gustul și chiar de capriciile clientelei turistice.

Am amintit că problema turismului n'a devenit la noi decât foarte târziu o preocupare de Stat, datorită lipsurilor gospodăriei noastre private și lipsurilor gospodăriei Statului.

Turismul nu se poate desvolta nicăieri fără căi de comunicație bune și ieftine, fără igienă, fără existența unor condiții elementare de trai civilizat (confort, ordine, educație turistică etc.).

In această direcție, organismul de Stat trebue să fie prezent cu inițiativa și fapta sa. Indeplinindu-și rostul său, în ce privește amenajarea patrimoniului turistic și perfecționarea utilajului turistic — printr'un urbanism luminat, o ameliorare a condițiilor de călătorie pe uscat și pe apă, un control sever, dar priceput și onest al stațiunilor balneare, climatice și turistice — turismul de stat va eși din faza precară în care se află și va putea să îmbrățișeze cu temei, cealaltă față a problemei turistice; atragerea clientelei turistice de peste hotare printr'o propagandă bine organizată, care să fie susceptibilă a concura cel puțin cu țările din Europa Centrală.

TURISMUL ȘCOLAR ȘI POPULAR

O deosebită atenție se dă pretutindeni turismului școlar și turismului popular.

Pentru tineret, Germania pune la dispoziție 2100 adăposturi „Jugendherbergen" iar Franța, peste 400 „Auberges de la Jeunesse".

In Germania, organizația „Kraft durch Freude", în Italia „Dopolavoro" dau o importanță deosebită promovării turismului punându-le la dispoziție mijloace de călătorie și posibilități de găzduire în condiții din cele mai avantajoase. „Kraft durch Freude" a transportat 2 milioane călători în 1934 și 8 milioane în 1936, iar în Italia aproape fiecare Duminecă, trenuri populare străbat peninsula, prețul unui bilet de călătorie fiind derizoriu. Chiar Statele Unite, spre a preveni exodul turiștilor în Europa, care a reprezentat în 1935 o pierdere de capital de aproape 480 milioane dolari, a recurs la crearea unui nou organism turistic „See America First" (Vizitați întâi America), făcând o propagandă intensă pentru stațiunile sale climatice din California și Florida. Această tendință de a „naționaliza turismul" este accentuată astăzi în toate țările printr'o reglementare severă a eșirii devizelor, echivalând în mod practic, uneori cu o interdicție aproape completă de a părăsi teritoriul țării (Germania, Grecia).

PROPAGANDA TURISTICĂ

Imi propun să analizez cu altă ocazie, directivele după care trebue să fie îndrumată propaganda noastră turistică și mijloacele ei de înfăptuire.

Astăzi îmi permit numai, să relev câteva din piedicile ce se pun în calea propagandei noastre turistice peste hotare.

Unul din factorii cei mai însemnați ai propagandei turistice este fără îndoială bunăvoința și îndatorirea ce trebue arătată oaspeților străini. Poporul nostru este fără îndoială, unul dintre cele mai ospitaliere din lume, firea sa blajină și îngăduitoare fiind de altfel recunoscută de toți străinii care s'au perindat în decursul veacurilor prin țările românești.

Totuși, unele dispoziții administrative sau lipsa de pricepere și de tact a unora dintre funcționarii puși să aplice aceste dispoziții, au făcut ca uneori clientela turistică străină să nu se bucure de respectul și bună voința la care are dreptul să se aștepte.

Cu toată criza atât de gravă a economiei mondiale, care a dictat anumite măsuri de interdicție și control, toate țările în care turismul reprezintă un însemnat izvor de venituri, își dau silința chiar astăzi în plin războiu, să atenueze aceste măsuri, suprimând formalitățile supărătoare, micșorând unele taxe și acordând drept compensație pentru restricțiile impuse, înlesniri de călătorie, în ce privește schimbul monetar, viza pașapoartelor etc.

Problema ușurării formalităților administrative (pașapoarte, controlul vamal, etc.) trebue studiată cu toată temeinicia de pe acum, pentru ca îndată ce războiul va fi terminat, să atragem și clientela turistică a țărilor prietene și vecine, care altfel va fi silită să se îndrepte spre țările ce nu precupețesc aceste înlesniri.

Inlăturarea treptată a formalităților — uneori excesive — alte ori cu totul inutile — politeța și bunăvoința care va fi arătată față de călătorul străin, vor putea avea desigur o însemnătate cel puțin egală cu cea a organizării turistice; o bună primire și o bună cuviință vor face mai atractive frumusețile țării, punând în valoare chiar regiunile vitregite, vor apropia sufletește pe călătorul străin, de oamenii și locurile ce le va cunoaște.

Căci scopul final al propagandei turistice este de a face prezența vizitatorului străin atât de plăcută, încă el să plece totdeauna cu dorința de a se reîntoarce, devenind el însuși la el acasă, cel mai prețios element de propagandă.

SUEDIA CONSTRUEȘTE CELE MAI PUTERNICE SPĂRGĂTOARE DE GHIAȚĂ

OSLO 10 (Rador). — Corespondentul agenției „Stefani" anunță că în șantierele navale dela Cristiansand sunt în prezent în construcție două vase spărgătoare de ghiață, care vor fi cele mai puternice din lume.

Fiecare dintre aceste vase va avea o deplasare de 3.500 tone și motoare cu o forță totală de 7.000 cai putere.

Cele două vase spărgătoare de ghiață vor fi folosite la exploatarea bogatelor zăcăminte de cărbuni, ce există în mai multe insule din arhipelagul Svalbard.

Hotărârile ministerului Sănătății asupra eliberării rețetelor medicale

Ministerul Muncii, Sănătății și Ocrotirilor Sociale a dat următoarea:

DECIZIUNE

Noi V. Iasinschi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Muncii, Sănătății și Ocrotirilor Sociale;

Având în vedere dispozițiunile art. 1 și 38 din Legea pentru organizarea Ministerului Muncii, Sănătății și Ocrotirilor Sociale precum și dispozițiunile art. 9 pct. e) din Legea pentru Organizarea și Funcționarea Colegiilor Medicilor,

DECIDEM

ART. I. — Toate Instituțiunile sanitare care dau consultațiuni gratuite sau cu plată, pendinte de Ministerul Muncii, Sănătății și Ocrotirilor Sociale, sau sub controlul său, precum și cele particulare, sunt obligate a avea rețete cu „en-tête"-ul lor, prevăzut cu timbrul sec al Colegiului medical județean respectiv, pe care vor face prescripții de medicamente, afară de cazurile când ele se execută chiar în farmaciile acelei instituțiuni.

ART. II. — Colegiul medical județean care aplică timbrul sec va dispune dacă să se încaseze sau nu taxa prevăzută de art. 9 pct. e) din Decretul Lege pentru organizarea și funcționarea Colegiului Medicilor, în ceeace privește instituțiunile sus arătate.

ART. III. — Dispozițiunile acestei deciziuni se aplică cu începere dela 1 Ianuarie 1941.

ART. IV. — D. director al Medicinei curative este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a prezentei deciziuni.

Un comunicat al Comandamentului materiilor prime privind pe vulcanizatorii români

Comandamentul Legionar al Materiilor Prime roagă pe toți vulcanizatorii români din țară să comunice de urgență în București strada Gobăiceanu No. 41, numele, prenumele și adresa exactă, numărul certificatului de meșter și numărul meseriașilor sau ucenicilor care lucrează în atelierul de vulcanizare.

Aceste date sunt necesare Comandamentului pentru chestiuni în legătură cu materiile prime.

Comandant Legionar
MIHAIL JORJOAIA

Examenele din sesiunea Februarie la Facultatea de drept

Facultatea de Drept din București, anunță că înscrierile la examene pentru sesiunea Februarie 1941, atât la licență cât și la doctorat, vor începe în ziua de Luni 13 Ianuarie a. c., și vor continua în fiecare zi până la data de 22 Ianuarie, inclusiv.

Examene de șoferi la chestura poliției Sibiu

Se aduce la cunoștința persoanelor cari s'au înscris la examenele de conducere pentru auto-vehicule la Chestura Poliției Sibiu, că urmează să se prezinte la aceste examene în zilele de:

10 Ianuarie cei din județul Vâlcea; 11 Ianuarie cei din jud. Târnava, Făgăraș; 13 Ianuarie cei din jud. Hunedoara; 14 Ianuarie cei din jud. Gorj, Dolj, Mehedinți; 15 Ianuarie cei din jud. Argeș, Romanați; 16-17 Ianuarie cei din jud. Arad, Severin, Timiș-Torontal; 18 Ianuarie cei din jud. Alba; 20 Ianuarie cei din Târnava-Mică, Târnava-Mare; 21 Ianuarie cei din jud. Sibiu; 22-24 Ianuarie restul candidaților din celelalte județe precum și cei cari din motive de forță majoră nu s'au putut prezenta la timp.

✝

Consiliul de Administrație, Direcțiunea și Funcționarii Soc. Anon. „Pivnițele Rhein & Cie", Azuga cu regret anunță încetarea din viață a mult prețuitului lor colaborator

INGINER AGRONOM

ACHILLE SAUGET

Membru în Consiliul de Administrație

încetat din viață în ziua de 7 Ianuarie 1941 la Corcova.

Il vom păstra o pioasă amintire.

Familia Iridenta Ionel I. Moța anunță, cu adâncă durere, pentru Luni 13 Ianuarie a. c., parastasul de 4 ani pentru pomenirea scumpului lor

IONEL I. MOȚA

căzut vitejește pentru Cristos și Legiune pe câmpiile Spaniei, la Majadahonda.

Slujba religioasă se va oficia la Biserica Sf. Ilie Gorgani, la ora 10 dimineața, iar apoi la Casa Verde.

Familia dr. Maria Vasile Marin anunță cu adâncă durere pentru Luni 13 Ianuarie a. c., parastasul de 4 ani pentru pomenirea scumpului lor

VASILE MARIN

căzut vitejește pentru Christos și Legiune pe câmpiile Spaniei, la Majadahonda.

Slujba religioasă se va oficia la Biserica Ilie Gorgani, la ora 10 dimineața, iar apoi la Casa Verde.

Împlinindu-se 40 zile dela moartea CĂPITANULUI AVIATOR

POPESCU DUMITRU

(Puiu)

[illegible] Lya Cpt. Popescu și [illegible] Mihai și Gheorghe, cu adâncă durere anunță parastasul ce va avea loc Duminică 12 Ianuarie a. c. ora 11 la Biserica Amzei și Cimitirul Militar Ghencea.

Cei ce l'au iubit și prețuit sunt rugați a lua parte.

MUNCITORII

LEGEA EDUCAŢIEI

Trebue să devii altul! Un Erou. In Cuib fă-ţi toată şcoala! Cunoaşte bine Legiunea!
(Cărticica Şefului de Cuib)

Ţelul educaţiei legionare este cu totul deosebit de al celorlalte educaţii, ea urmărind să facă din omul comun, un erou, un supra-om.

Cel care intră în mişcarea legionară, trebue să se lepede din prima clipă de toate lucrurile care l-au legat de o lume înrăită în păcate şi nedreptăţi şi să se devoteze trup şi suflet slujirei Adevărului, Patriei şi Legiunei, desbrăcat de orice pornire de interes personal. Rostul educaţiei legionare este deci, de a pregăti un om cu desăvârşire nou, care să poată purta cu demnitate numele de Legionar.

Intrând în şcoala de pregătire viitorul legionar va trebui să înveţe:

— să se lepede de orice ambiţie sau preocupare personală;
— să fie cinstit;
— să fie înţelegător şi drept;
— să urască minciuna şi să spună totdeauna şi tuturor adevărul;
— să fie modest şi cuviincios cu toată lumea;
— să fie bun camarad, nefăcând nici o deosebire de cultură, de naştere sau de situaţie socială între camarazi, dar să respecte munca, îndeletnicirea, familia şi situaţia cinstit câştigată a fiecăruia;
— să nu pretindă funcţiuni şi servicii la care nu se pricepe şi să caute a învăţa dela alţi camarazi tot ceeace nu ştie şi tot ceeace este spre folosul Legiunei şi Patriei;
— să fie bun creştin, pentrucă Legionarul este un soldat al lui Christos;
— să fie cumpătat, renunţând la plăcerile cari duc la desfrâu. Căpitanul spune: un legionar poate petrece, dar nu trebue să se îmbete niciodată;
— să muncească fără a considera munca un mijloc de înavuţire personală. Munca legionară este pusă în slujba Neamului şi a Legiunei;
— să ducă, atât în afară de cămin cât şi în casa sa o viaţă curată, cinstind tot timpul virtuţile casnice care stau la temelia familiei şi deci la temelia viitorului Neamului;
— să aibă curajul răspunderii de orice faptă pe care o săvârşeşte şi dacă a greşit să ceară el însuşi pedepsirea sa;
— să nu arate niciodată o mină întunecată şi mohorîtă. Cei din jurul său trebue să-l vadă totdeauna senin şi prietenos;
— să folosească în toate împrejurările dragostea faţă de fratele şi semenul său şi să despreţuiască numai pe cel care lucrează împotriva Patriei şi a Legiunei;
— să se obicinuiască cu greul şi cu viaţa aspră spre a fi pregătit de a se mulţumi cu cât este şi nu cât trebuie, atunci când vremurile o cer;
— să nu cârtească niciodată împotriva şefului sau a camaradului său şi să nu îngădue clevetirea şi şoaptele la ureche împotriva celor care nu sunt de faţă. Legionarul îşi spune totdeauna părerea, cinstit, în faţa oricui, fără părtinire şi fără a sta la gând;
— să cunoască toate legile şi poruncile Legiunii;
— să adâncească istoricul Mişcării, viaţa Căpitanului şi a tuturor Martirilor credinţei noastre şi să ştie toate cântecele şi toate îndatoririle legionare;
— să-şi cunoască camarazii şi şefii care împreună cu el formează marea Familie Legionară;
— să ştie tot ce interesează Legiunea şi să nu rămână o carte, sau un articol de gazetă scris de un legionar, necitită şi nepătrunsă de el. Când nu înţelege ceva, să întrebe pe şef sau pe un camarad mai priceput;
— să respecte şi să dea ascultare tuturor funcţiunilor Legiunii şi celor însărcinaţi cu conducerea şi organizarea lor;
— să fie totdeauna bun şi drept;
— să se gândească întâi la Legiune şi la Patrie şi pe urmă la ai săi şi la dânsul;
— să nu iubească prea mult viaţa, încât atunci când Legiunea şi Patria i-o vor cere, să-i doară pierderea ei. Să nu vadă în moarte hârca hâdă şi scheletul purtător de coasă. Moartea legionarului este o fecioară pururi tânără şi pururi frumoasă care investmântată în alb îi întinde o mână încărcată de lauri şi-l aşteaptă totdeauna cu iubire şi cu credinţă, ca o mireasă, cu care, fericit, poate păşi, în orice clipă, spre altarul unei cununii nemuritoare.

Numai cine se pătrunde de înţelesul acestor îndatoriri însuşindu-şi-le în suflet şi în sânge, numai acela poate păşi pe poarta Legiunii, care nu se deschide decât în faţa celor cari îşi fac din rânduială o lege, din luptă o îndeletnicire şi din jertfă un ideal.

Dumitru Groza
Comandantul Corpului Muncitoresc Legionar

STĂPÂNIREA FURTUNII

Legiunea a ieşit pe poziţie. [illegible]ându-şi umerii săi laţi şi [illegible] gata de moarte în pra[illegible] deşertului roşu şi totodată în [illegible] stăpânirii viţelului de aur [illegible] finanţei internaţionale care, [illegible] politicianii partidelor vechi, [illegible] pe muncitorul şi căr[illegible] român, — această Legiune se ţintuî şi stăpâni cu fie[illegible] său, atât furtuna roşie cât şi [illegible] neştiute ale politicianilor şi ale bancherilor jidani, a[illegible] o viaţă nouă, zori noui [illegible] lumină pe întinsul desnădej[dei] de astăzi.

Prin: Dreptatea, pedeapsa şi avântul care îi stau la temelie.

Garanţia acestor împliniri stă pe deoparte în trecutul, în voinţa şi neînduplecarea şefului nostru, iar pe de altă parte în groaza pe care o au de noi acei cari sunt vinovaţii rânduelilor de astăzi, groază care-i mână la cele mai nevrednice persecuţii de care ne împărtăşesc, fără odihnă, de zece ani de zile.

Ion I. Moţa

(Din articolul „Stăpânirea furtunii” apărut în „Pământul Strămoşesc” din 1.XI. 1932).

Ajutorul Legionar la Iaşi

FAMILIA, TEMELIA PATRIEI ŞI LEGIUNEI

NUNTA LUI CĂLIN...

„Când vagonul prigoanei va fi trecut şi când soarele biruinţei legionare va străluci pe cerul Român eliberat şi desrobit, tinerii astăzi ai Căpitanului cari vor fi supravieţuit luptei pentru Adevăr, Patrie şi Dumnezeu, se vor întoarce senini la casele lor şi vor întemeia familii din care se vor naşte nesfârşite generaţii legionare. Atunci, chipurile cari s'au efilat în beznă temniţelor se vor lumina de bucuria căminului, mâinele cari au fost încătuşate se vor încărca de toate darurile pământului şi picioarele cari au sângerat împiedecate în lanţuri, vor bate pe tot cuprinsul Ţării dela Munte până la Mare, ritmul liber al Horei Legionare.

(Veche profeţie legionară)

Printre codrii învesmântaţi în beteală

Balaur uriaş şi negru şerpuit pe drumuri înguste şi albe, trenul alunecă unduios pe văile Prahovei şi fumul lui cenuşiu se amestecă cu ceaţa melancolică a munţilor.

In vagonul nostru, băeţii şi fetele, camarazi cari merg la nunta lui Călin, cântă cântece legionare în huruitul monoton al roţilor...

Aurel Călin, şeful ordinei C.M.L.-ului, vechi şi credincios ostaş al Căpitanului, este fiul unor gospodari înstăriţi din ţinutul Sibiului. A trecut eroic prin prigoană —, poartă şi astăzi urmele chinurilor la care a fost supus de călăii dela Siguranţă —, şi acum se căsătoreşte cu *Ofelia Predescu*, o harnică şi curagioasă camaradă care lucrează în administraţia Corpului Muncitoresc Legionar. Sunt amândoi tineri, frumoşi şi bravi.

Mergem, deci, la o nuntă legionară, pe care o patronează întreg Corpul Muncitoresc Legionar, prin prezenţa comandantului său, *Camaradul Dumitru Groza*, care se află între noi şi care va cununa pe tânăra pereche, împreună cu camaradul *Creangă*, Secretarul General al C.M.L.-ului şi cu camaradele *Lucia Iacob* văduva martirului sculptor *Iacob* ucis la prefectura poliţiei şi *Elena Caratănase*, sora Decemvirului.

Trecem prin Predeal şi coborâm pe minunata Vale a Timişului spre Braşov. Deadreapta şi deastânga noastră, munţii înzăpeziţi şi împăduriţi ne oferă un măreţ spectacol alpin. Brazi înalţi şi drepţi învesmântaţi în hlamida glacială a iernei, par mirese uriaşe şi suple, încărcate cu valuri de beteală. Argintul măgurilor încremenite, împodobeşte astfel călătoria noastră cu un nesfârşit şi impresionant decor nupţial.

Urmaşii descălecătorilor

Călătoria durează toată ziua de Bobotează, fiindcă vagonul nostru este mereu ataşat la alte garnituri, în staţiile principale. Noaptea o petrecem în compartimente, la Făgăraş. A doua zi la 7 dimineaţa ne continuăm drumul. Trenul aleargă, acum pe meleaguri semănate cu legende şi aşezări glorioase din istoria atât de dramatică a sbuciumatului nostru Ardeal pentru libertate şi unire.

Pe faţada unei gări modeste citim emoţionaţi numele satului în care s'a născut cel mai mare dascăl şi luptător al timpului său, omul care aşa precum spune inscripţia de pe nemuritorul său mormânt, „a înviat românismul, aşa precum din morţi a înviat Lazăr”, biblicul său omonim.

In negura deasă a dimineţii nu putem desluşi Avrigul lui Gheorghe Lazăr, dar îl presimţim, aici aproape în spatele gării, dormind încă în somnul nopţii, care stărue pe zările iarnii, aşa cum întunericul şi tristeţea stărue din nou astăzi pe răstignitul şi înlăcrămatul nostru Ardeal.

„O vin şi la noi Căpitane!”

In lăsarea zorilor, cântecul românilor secuizaţi şi înstrăinaţi răsună din pieptarile camarazilor, ca o deşteptare profetică strigată întregului Neam Românesc.

Cadenţa surdă a roţilor se domoleşte încet, încet şi ecourile unei fanfare care cântă „Sfântă Tinereţe Legionară” ne electrizează pe toţi.

Trenul s'a oprit în mica staţie Sebeş-Olt. Băeţii, care au fost din ser[viciul] înflăcăratului imn al Legiunii trâmbiţat pe Valea Oltului de alămuri strălucitoare, desăvârşesc cântul avântului şi tinereţii româneşti, adăugându-i cuvintele acelea tumultoase şi sguduitoare ca însăşi tinereţea.

Coborâm cântând şi salutând mişcaţi mulţimea şi priveliştea din faţa noastră.

Pe peronul micei gări, la dreapta şi la stânga, până departe în câmp, într'o ordine perfectă ne aşteaptă un numeros detaşament din organizaţia C.M.L. a Sibiului, întreaga familie legionară din Sebeşul de Sus, delegaţii de cămăşi verzi venite din târgurile şi satele apropiate, toate cu steaguri tricolore şi flamuri legionare, precum şi sute de ţărani, bărbaţi şi femei în pitorescul costum de [illegible].

Dar aceea stârneşte o admiraţie fără margini e un întreg escadron de călăreţi tineri îmbrăcaţi ca'n vechile elemente moldo-valahe. Caii lor neastâmpăraţi, care frământă în frâie împodobite cu flamuri legionare, sunt acoperiţi cu splendide covoare ardeleneşti. Pe cap poartă înalte şube negre, aplecate în chipul celei pe care o avea Mihai Viteazul, iar din clamele lor înalte şi grele, ca şi din lăţele şerpuite care se zăresc de sub dulmanuri celeşti, strălucesc pistoalele şi iataganele fostelor armii domneşti.

Sunt urmaşii vechilor descălecători de ţinuturi româneşti ai [illegible] voievozi cu chip de medalii şi ochi de vulturi, pălc voevodal coborând din letopiseţi şi din taina munţilor lui Negru-Vodă, ca să ateste stânta descendenţă românească a Ardealului şi să desăvârşească alaiul nunţii lui Călin [illegible] şi tinerilor de acum descălecare.

Sus, urmaţi de formaţiunile cămăşilor verzi cari cântă de răsună valea cântece legionare.

Inaintea noastră, saltă în trap pâlcul de călăreţi voevodali şi când la un moment dat, o iau la galop învolburaţi în nouri de zăpadă răscolită şi trăgând focuri de armă, parcă ne aşteptăm să-i vedem încrucişându-se într'o întâlnire crâncenă, pe viaţă şi pe moarte, cu o întreagă armie turcească, polonă sau maghiară care i-ar aştepta acolo aproape, la poalele codrilor de fag ce îmbracă munţii din jurul Sebeşului de jur împrejur.

Nu mai suntem în anul 1941. Trenul civilizaţiei moderne a rămas departe în urma noastră şi acum, în sânul primitive, mânaţi de daci idoşi şi miţoşi, ne afundăm, încet, în creerul munţilor neamului nostru. Şi poate ne-am socoti cu adevărat în Regatul lui Decebal, dacă satul în care intrăm acum, întâmpinaţi de urale şi de un „Bine aţi venit”, scris legionăreşte din frunze de brad, pe un arc de triumf improvizat la intrare, nu ne-ar sili să revenim la o realitate pe care totuşi nu ne vine să o credem...

E cu neputinţă asta? Biserica aceasta aproape monumentală şi casele acestea mai arătoase şi mai frumoase ca în multe din târgurile şi chiar din oraşele noastre să fie ale unui sat românesc din Munţii Făgăraşului? Nu cumva au rătăcit drumul? Dar iată şi aici ne întâmpină ace'aşi oameni îmbrăcaţi în piei de oaie sau în sumane mocăneşti, iar pela fereşti se arată fete strânse în ii înflorate şi bătrânele smochinite cu testemele pe cap.

UN PALC DE CALARETI VOEVODALI

După ce şefii unităţilor sibiene şi [illegible] din C.M.L. dau raportul camaradului Groza, îmbarcaţi în sănii ţărăneşti cu clopoţei şi cu bice [înfl]orate, pornim pe pârtia unui drumeag de ţară spre Sebeşul de

Amintiri din prigoană

Convoiul de sănii, de călăreţi şi de formaţii legionare, se opreşte înaintea unei porţi largi deschise. Intrăm în curtea casei unuia dintre cei mai înstăriţi gospodari din Sebeşul de Sus, tatăl mirelui, care după străvechiul obicei ne întâmpină cu o ploscă de rachiu şi cu o întreagă masă încărcată cu tot felul de bucate aşezată drept în mijlocul curţii.

Camaradul Fântână Constantin, şeful Secţiei C. M. L. din Sibiu urează Comandantului Groza bună venire pe aceste locuri pe cari de altfel le cunoaşte din vremea prigoanei când rătăcea împreună cu alţi camarazi prin munţii de aici. Pe vremea aceea, însă, nimeni nu ştia cum îl cheamă pe tânărul iácul şi misterios care apărea din când în când la Sebeşul de Sus, în casa gospodarului Călin. Venea cu deosebire Duminica şi în zile de sărbătoare, ascultând în Biserica satului îngânduraţi, într'un colţ Sfânta Slujbă.

Cu noaptea în cap venea şi cu noaptea în cap pleca sus în creerul munţilor la o stână unde Gheorghiescu dela Vaslui se tocmise ca strungar. Se mai afla acolo ca locuitor al codrului de brad şi de fag alt fruntaş legionar, camaradul Stavri Culumina, actualul şef al Subgarnizoanei III-a din C. M. L. şi preşedintele Cooperativei „Filmul Legionar”. Călin, mirele de astăzi le aducea mâncare şi peşti din ţară, păzindu-i pe toţi de urmărirea jandarmilor şi cu deosebire pe Dumitru Groza, care era căutat în mod special de toate poliţiile, siguranţele şi jandarmeriile din ţară.

Imi închipui viaţa de codru, de ascunziş şi de tăinuire a acestui grup legionar şi-i văd pe toţi sfătuind noaptea târziu în jurul unui foc haiducesc.

Groza, omul iniţiativelor de curaj şi de sacrificiu, vorbeşte ceva cu ochii largi şi hotărîte. Gheorghiescu strungarul îl ascultă aprobativ şi admirativ, în vreme ce ochii lui Culumina sclipesc în noapte încărcaţi de toate fulgerele dorului de luptă şi de revanşă.

Un fluer cântă undeva prin apropiere o doină străbună în care clocoteşte toată durerea şi toată foamea de dreptate a românului, obidit şi chinuit în ţara lui şi sus pe cerul nopţii senine, o lună albă şi plină sărută frunţile viteţilor prigoniţi, cu lumina unei biruinţi care stă încă ascunsă în noaptea prigoanei.

. . . .

— „Dar, spune comandantul C. M. L.-ului în răspunsul pe care-l dă camaradului dela Sibiu şi tuturor celor care-l ascultă, — lumina biruinţei a răsărit la 5 şi 6 Septembrie şi astăzi pot să mă înfăţişez ospitalierilor şi cinstiţilor sebeşeni cu adevăratul meu nume. Le mulţumesc tuturor pentru bunăvoinţa pe care mi-au arătat-o, fără să mă cunoască dar bănuind poate că sunt unul din cei condamnaţi la moarte de călăii tineretului românesc şi mulţumesc deasemeni camarazilor care ne primesc atât de frumos şi cărora le dăruesc toată dragostea şi toată frăţia mea şi îi îndemn să lupte şi să se sacrifice mereu pentru triumful României celei noui şi pentru dreptatea României Legionare.

— La luptă muncitori!

Răsună valea Sebeşului, valea Oltului şi clocotesc măgurile munţilor până departe... de învolburarea sguduitorului marş:

— La luptă muncitori!

Şi toţi înconjoară pe Dumitru Groza şi cântă pentru el, pentru dânşii şi pentru întreg Neamul acesta de muncitori ai ţarinilor, ai codrilor, ai atelierelor, ai uzinelor şi minelor, cântă de vuie zăduful şi tremură glia:

— La luptă muncitori!

„Zidari de veacuri viitoare”, zidari din Sebeş şi de pretutindeni din România Legionară:

Cu frunţile în soare,
Ne înălţăm biruitori!

In piaţa satului toate mâinile şi toate sufletele se prind într'o horă sărbătorească:

Legionari să întindem hora
Pe albul zăpoi
Că suntem la noi acasă
Şi'n ţară la noi.

DATINI STRABUNE

După amiază, încep pregătirile pentru cununie. Intr'o cameră anumită, înconjurată numai de fete, care o gătesc, mireasa şi mama ei ascultă jalnicele şi străvechile cântece de nuntă şi de despărţire, cântate de glasurile argintii ale gătitoarelor:

Ia-ţi mireasă ziua bună
Dela tată, dela mumă,
Dela fraţi, dela surori,
Dela grădina cu flori,
Că eşti fată călătoare,
Peste văi şi câmpi cu soare,
Călătoare peste munţi,
Peste ape şi văiceie,
Cu copaci şi floricele.

Plânge încet şi mama care se desparte de fiică, plânge şi fiica sub vălul de beteală care o înfăşoară din creştet până în călcâe.

Aşa e obiceiul şi mai ales aşa e sufletul omenesc. Despărţirile dor chiar când ele duc la fericire.

Noap'tea la masă, masa cea mare, ospăţ, cum se zice pe acolo, ale obiceiuri. O ceată de fete tinere umblă dela masă la masă şi firitisesc cu diferite strigături pe care le improvizează chiar ele, pe nuntaşi. De pildă:

Foaie verde, foaie rosă
Să trăiască Domnul Groza
Ce venit la noi în sat
Şi pe miri i-a cununat.

Asta-i nuntă legionară
Ca-i făcută la ţuică,
Legionarul ce gândeşte
Dumnezeu înfăptueşte.

In pura atmosferă legionară, nuntaşii petrec cumpătat, până noaptea târziu cântând cântecele idealurilor şi luptelor noastre şi învârtind minunate hore şi dansuri româneşti din Ardeal.

In sala Cooperativei din Sebeşul de Sus, frumos ornat cu ghirlande de brad şi cu simboluri legionare, ch'pul de Vultur şi de Zeu al Căpitanului priveşte cu ochi calzi şi buni alaiul şi ospăţul nunţii lui Călin şi binecuvântarea lui nevăzută dar prezentă pogoară asupra mirilor şi asupra nuntaşilor ca o profeţie fericită şi dreaptă.

George Buznea

In curtea Bisericei din Sebeş, nunta lui Călin trece pe sub arcada s[...]tului legionar

MINERII

Sunt aproape 50.000 de muncitori angajaţi în exploatările miniere de la noi. Exploatările, acestea ne interesează pe toţi pentrucă angajează în cea mai largă măsură economia naţională. Ele angajează apoi viaţa a mai mult de 500.000 de români cari trăesc din câştigul şi din muncă de mineri. Viaţa acestor oameni ne interesează îndeaproape. Pentrucă de buna lor stare, de priceperea şi munca lor sunt legate buna stare a noastră şi a ţării. Şi totuşi de ei nu s'a ocupat până azi nimeni aşa cum trebue. S'a scris mult despre ei e adevărat. S'a vorbit în adunări, comuniştii au o literatură de manifeste ticlulte pentru mineri. Dar nici statul liberal şi capitalist, nici statătorii comunişti nu au căutat decât să mărească mizeria acestor oameni. Cap'taliştii îi exploatau fără milă, comuniştii pregăteau exploziî şi nenorociri în mine cari nu puteau strica decât tot muncitorilor. Mai mult, au fost vremuri când conducătorii Statului lucrau mână în mână cu comuniştii, nu pentru a ridica ei pentru a distruge industria noastră minieră. Este de ajuns să amintim crimele cari încă nu s'au aflat făcute de un partid care a încercat multe lucruri în ţara asta;

Partidul ţărănist venind la putere a găsit aproape toată industria grea ocupată de f'nanţa partizanilor partidului liberal. Pentru a-i putea înlocui ţărăniştii au recurs la agitatorii comunişti. Aceştia trebuiau să organizeze pe mineri pentru a boicota industria „liberală”, chit că prin asta ţara întreagă nu avea decât de pierdut, d-nii ţărănişti erau convinşi că în felul acesta d-nii liberali le vor ceda lor acţiunile.

Socoteala nu se făcea în interesul ţării ci a unei clici capitaliste care voia să pue mâna pe industria grea românească. In această clică erau şi jidovi, deci schimbul care trebuia făcut nu se putea face decât împotriva intereselor ţării. Comuniştii au putut deci lucra nestingheriţi în mine până ce într'o zi au sărit dincolo de cal începând o serie de greve şi mişcări de mase care au fost înecate în sânge de către aceiaşi oameni cari le organizaseră.

Aceasta era vremea partidelor democratice, când capitaliştii lucrau mână'n mână cu comuniştii, pe spatele muncitorilor. Şi azi aceste clici exploatatoare mai păstrează legătura. Şi azi mai sunt oameni cu capitaluri mari cari au tot interesul să anarhizeze muncitorimea.

Industria minieră a dat capitalului totdeauna beneficii imense. Sunt categorii de mineri în schimb cărora din 1933 până azi nu li s'au urcat salariul nici cu 15% cu toate că viaţa s'a scumpit cu sută la sută. Capitaliştii zic: Nu e bine să se urce salariile căci atunci se scumpeşte viaţa. Sinet fiir problema nu se pune să se urce salariile sau să se menţină mici, căci şi urma urmei şi grija de-a nu se scumpi viaţa din pricina urcării salariilor nu e nici pe un sfert justificată, problema însă e ca muncitorii să se simtă bine, să fie mulţumiţi de munca lor, să fie sănătoşi. Patronii sunt răspunzători de buna stare a muncitorilor. In această privinţă ei sunt datori să ia cele mai drastice măsuri. Şi tocmai aceasta nu s'a petrecut în industria minieră. Aci vezi cei mai palizi şi mai bolnavi muncitori. In jurul minelor unde ar trebui să fie abundenţă în toate e cea mai neagră sărăc'e. Vina e poartă şi statul şi patronii şi chiar muncitorii. Muncitorii trebue organizaţi pentru a-şi apăra interesele lor în cadrul statului, patronilor cari nu se interesează de muncitori să li se impună norme de plată.

Fuehrerul Germaniei afirma zilele trecute că e deajuns un venit de 5% pentru capital. Şi iată că la noi, chiar azi, la Comăneşti în judeţul Bacău, la minele de cărbuni de acolo, unde muncitorii primesc salarii cei mai mizerabili, capitalul tot mai câştigă 20% anual. Deaceia nu se pot urca salariile muncitorilor. De trei luni se sbat însuşi Conducătorul Statului, însuşi Ministrul Muncii pentru a rezolva această problemă şi d-nii patroni nu se dau bătuţi.

Vina în parte e şi a Statului! Pentrucă nu s'au putut rezolva toate problemele în trei luni şi iată aci o problemă grea. Cum se face că spre pildă o tonă de lemne costă azi tot la Bacău peste 900 lei şi o tonă de cărbuni nu ajunge nici 800 lei, cu toate că, precum e ştiut, cărbunele are o capacitate calorică cu 70% mai mare, decât lemnul? De sigur se va spune C. F. R.-ul n'are decât să se mândrească, de faptul că poate face astfel de economii dar pentru asta trebue să moară de foame 3000 de familii româneşti la Comăneşti. Muncitorii pierd capacitatea de muncă şi producţia scade.

Pentru toate aceste cerem să se ia măsuri de urgenţă pentru a se stabili un trai mai omenesc minerilor. Să se tae în beneficiile capitalului, să mai cedeze şi C.F.R.-ul, dacă e nevoe pentru a se asigura viaţa şi dreptatea a 500.000 de români.

Economiile şi beneficiile să fie făcute pentru a ridica neamul nu pentru a-l asfixia sau anarhiza să ele dacă nu se fac cu socoteală se întorc împotriva celui ce le face.

Problema economiilor pusă atât de frumos de Conducătorul Statului va trebui înţeleasă în sensul cel adevărat de toată lumea.

Dar pentru dreptatea minerilor vom reveni.

George Macrin

MUNCĂ NOUĂ...

Din zori şi până 'n noapte în uzină
Trăim cu toţi o viaţă frământată
Trudită muncă fără de răsplată
Trist întunerec fără de lumină.

Prin roţi de fier şi lagăre abrupte
Ne strecurăm să punem în mişcare
Maşini ce-şi iau avântul şi'n vâltoare
Ne smulg brutal puteri din viaţă rupte.

Acasă ne aşteaptă întristarea
Şi foamea şi mizeria deodată,
Şi în dureri tăcută-i sbuciumată
Trăirea noastră 'n luptă cu răbdarea.

Azi muncitori cu braţe creatoare,
Păşiţi în rând cu noua voastră viaţă.
Şi veţi schimba în bine a ei faţă,
Căci munca de robie'n veacuri moare!

Leonte Dumitrescu

Cuvântul IN ȚARĂ

ANCHETELE NOASTRE

Problema drumurilor din țara Moților

ABRUD. — Intr'un articol publicat în ziarul nostru, am descris un scurt bilanț al problemelor moțești — mai de seamă — în care am arătat jalea „Moțului" în ultimii 22 ani, descrisă admirabil de Căpitanul în cartea „Pentru Legionari".

Una dintre acestea, a fost problema drumurilor, pe care vom descri-o tot pe scurt în acest articol.

Moțul, este cel mai năcăjit locuitor din țară, întrucât el nu mai este agricultor, ci un mic comerciant de vase de lemn — ciubărar — cu care trebuie să plece în Țară să le vândă și să-și cumpere cele necesare existenței, cum spunea Căpitanul, „nu haine noui, nu jucării ci câteva kilograme de mălai, pentru ca să ducă de Paști copiilor, căci aceasta e toată bucuria pe care le-o pot face", întrucât în creerul munților agricultura este foarte puțin practicabilă.

El este necontenit pe drumuri, atât în zile de lucru cât și în zile de sărbătoare, chiar și în prima zi de Crăciun și Paști.

Drumuri impracticabile

Dar drumurile din toată regiunea de Est a munților Apuseni — leagăn adevărat al „Moților" — sunt aproape impracticabile, în special în timpul ploios, întrucât timp de 22 ani — sub conducători de până acum — abia s'a nivelat câte o groapă de către drumarii de pe rutele comunelor, care se aflau numai câte unul pe câte o distanță chiar și de peste 20 km. cărora li s'a dat în grijă drumurile, iar când se lucra un drum nou, acesta se făcea în vre-o câțiva ani, căci în acel timp inginerii trebuiau să-și facă și lor câte un palat și trebuiau să cheltuiască numai vre-o 50.000 lei.

Picherii drumurilor căutau să facă numai șoselelor județene, având ordine severe în acest sens dela prefecturi și se dat în judecată pe locuitorii de pe lângă drumuri și i-au mai purtat în zadar prin fața justiției, căci justiția i-a achitat întru-cât nu se puteau strica casele și zidurile locuitorilor — neexpropriate — care au fost așezate chiar în marginea drumurilor, deși în multe locuri nu pot trece două care alăturea, căci drumul n'are nici măcar o lățime de 3 metri.

In unele locuri nici nu existau drumuri, lăsându-se șoselele în grija lui Dumnezeu și atunci când creștea valea Arieșului, care e foarte repede și face stricăciuni, precum și puhoaiele de pe dealurile despădurite fără nici o rațiune, lăsau în urma lor adevărate mormane de pietriș și nisip în mijlocul drumurilor, împiedicând cu desăvârșire circulația, iar șeful postului de jandarmi respectiv — cu putere nemărginită — scotea la nivelarea drumurilor pe aceia cu care „Dumnealor" nu se aveau bine și nu le plăteau ceva în natură sau prin cărăușii.

In anotimpul ploilor

Intrucât primăvara și toamna ploua chiar luni întregi — ținând seama că ne aflăm în regiune muntoasă — circulația pe aceste drumuri era cu desăvârșire întreruptă, iar „Moțul" trebuia să aștepte zile întregi până veneau locuitorii comunelor să niveleze drumul.

Drumurile sunt cu desăvârșire lipsite de balustrăzi și întrucât „Moțul" umblă și noaptea ca și ziua și fiind obosiți, mulți dintre ei au căzut cu căruța cu caii într'un fund de vale, găsindu-și moartea, iar familiile lor așteptau cu gurile flămânde să se întoarcă cu cele necesare traiului; așa cum a fost cazul — în anul 1938 — cum „Moțul" care a căzut în valea comunei Valișoara din acest județ, în cheile Trăscăului și unde și astăzi se află numai vre-o câteva balustrăzi deși valea prăpăstioasă este adâncă de vre-o 10 metri dela nivelul drumului.

Deși „Moții" de pe aceste plaiuri ne-au dat pe martirii Horia, Cloșca și Crișan, cei mai de seamă capi ai revoluției dela 1784, care s'au jertfit pe altarul Patriei, precum și pe cel mai de seamă erou al revoluției din 1848, pentru care cauză eroul Regele Munților, Avram Iancu a înebunit și care și astăzi din mormintele lor cer dreptate, nimenea nu s'a ocupat de ei, ținându-i cu promisiuni, flămânzi și goi — deși suntem una dintre cele mai bogate țări — totuși le-a făcut spiritul revoluționar, însă fiindcă românul este înzestrat dela Dumnezeu cu credința în el și cu credința în spre mai bine, „Moțul" nu și-a pierdut cumpătul și a așteptat zile mai bune.

Astăzi, când țara se află la răscruci cu hotarele ciuntite și cu multe probleme nerezolvate, trebuie să credem în învierea României Legionare, spunându-le la toți să-și părăsească egoismul de până acum, atât a celor care îl au cât și a celor cari stau și se uită la noi și împreună să contribuim la redresarea Neamului în vechile ei hotare, căci numai neștiutorii doctrinei legionare și trădătorii Neamului nu vor binele țării în spirit legionar.

Știri din Alba-Iulia

Reprezentație teatrală

Garnizoana legionară Sebeș-Alba a prezentat în seara zilei de 6 Ianuarie a. c. în orașul nostru piesa „Vremuri de restriște" dramă în 4 acte scrisă de d. Corneliu Georgescu comandant al „Bunei Vestiri".

Inceputul serbării teatrale a fost deschisă prin „Imnul românilor ascultați" cântat de corul F. D. C. și cetățuilor de la liceul de băieți și fete din localitate, de sub conducerea camaradului Ursu Petre.

Piesa care în vremurile și sub regimurile trecute era interzisă pe scena teatrelor, pentru conținutul ei clocotitoare de naționalism și înflăcărare patriotică, a fost ascultată de numerosul public din oraș și jur, legionarii din Sebeș jucând cu mult talent și simț artistic.

S'a remarcat camaradul Risolu Ilie, șeful plasei Sebeș, în rolul lui Ștefan. Deasemenea s'a remarcat printr'o reală interpretare camarazii: Zaharie Tecău, Drăgoveanu Ioan, dr. Aurel Bojiță, precum și camarada Maria Farcaș.

La sfârșit s'a cântat „Imnul Biruinței", după care camaradul Risolu J. a mulțumit spectatorilor pentru sprijinul moral și material acordat.

Venitul a fost destinat „Ajutorului Legionar".

Furt

In ziua de 6 Ianuarie a. c. în lipsa de acasă a d-lui Silviu Dușa, răufăcătorii s'au introdus în locuința sus-numitului, furându-i suma de lei 5800.

HAȚEG

Sărbătorirea Botezului Domnului

In localitate, ziua Botezului Domnului nostru Isus Christos a fost sărbătorită într'un cadru de impresionantă solemnitate.

Un sobor de preoți în frunte cu S. Sa părintele protopop Ieronim Cioban a oficiat slujba religioasă, la care au participat domnii: colonel Hăjan, comandantul batalionului 10 vânători de munte; Ioan Sabie, prim președintele tribunalului Hațeg; prof. Ioan Tigăra, primarul orașului; Nicolae Sânzian, ajutor de primar; Petre Olariu, directorul liceului comercial; Ioan Baciu, pretorul plasei Hațeg; dr. Gheorghe Cătănici, medicul orașului, precum și un foarte numeros public și o companie de soldați cu drapel și muzică.

După terminarea serviciului divin credincioșii au format un lung cortegiu pentru a merge la râu, unde a avut loc tradiționala sfințire a apei de către acelaș sobor de preoți. După sfințirea apei și botezarea celor prezenți, reprezentanții autorităților civile și militare au primit defilarea unei companii de soldați.

Serată dansantă

Tineretul intelectual român din Hațeg a aranjat în seara zilei de 6 Ianuarie a. c. o serată dansantă.

Serata, minunat organizată, s'a bucurat de un desăvârșit succes petrecându-se până în zori.

Menționăm faptul că aceasta este a doua petrecere aranjată de tineretul român din localitate într'un interval relativ scurt, ambele petreceri bucurându-se de un deplin și binemeritat succes.

CRONICA TIMIȘOAREI

In Timișoara sunt peste 35.000 refugiați

In urma tristelor evenimente care au dus la ruperea unei părți a Ardealului, numeroși frați care nu au putut să se împace cu gândul suportării unei asupriri maghiare, au luat de bună voie, sau forțați, drumul pribegiei, căutând să se plaseze în centrele principale ale țării.

Printre aceste centre, cel mai căutat — în afară de Capitală — a fost Timișoara, unde au venit, stabilindu-se, peste 35.000 refugiați.

La un oraș cu puțin peste 100.000 locuitori, un surplus de 35.000 se cunoaște și nu este de mirare că a determinat o perturbație în mersul normal al vieții timișorene.

Astfel, în numai câteva luni viața în general, s'a scumpit cu peste 40 la sută.

Acești refugiați au întrecut aproape posibilitățile de încartiruire ale Timișoarei, așa că în clipa de față, găsirea unei locuințe este o problemă de o însemnătate deosebită.

Din cauza cererii prea mari și prețul locuințelor a crescut, așa că un apartament care înainte de 15 August putea fi închiriat cu 2000 lei, astăzi este evaluat la 3000-3500 lei.

Această situație este și la alimente. Cererea fiind cu 30 la sută mai mare, iar oferta aceiaș și poate chiar mai redusă decât în anii trecuți, o mare parte dintre alimentele de primă necesitate au început să fie considerate după prețuri ca articole de lux.

Aceste sporiri de prețuri la alimente și la locuințe, au atras după ele și scumpirea articolelor de îmbrăcăminte. Incălțămintea în special a ajuns la prețuri fabuloase, deși Timișoara are câteva fabrici de încălțăminte.

Astfel, pantofii care până în vară începeau dela 700 lei perechea și ajungeau maximum până la 1300 lei, acum încep dela 1100 și ajung până la 2000 lei.

Aceasta este situația la Timișoara, în urma creșterii populației.

Măsuri pentru aprovizionarea pieții

Camera de comerț și industrie din localitate, constatând că piața Banatului simte lipsa șuruburilor, cuielor, potcoavelor și topoarelor, a făcut intervenție la ministerul Economiei Naționale și la ministerul Coordonării, pentru a da posibilitatea fabricilor care produc aceste articole să fie aprovizionate cu materii prime.

La această intervenție atât ministerul Economiei Naționale, cât și ministerul Coordonării au răspuns următoarele:

Pentru a putea interveni și îndepărta neajunsurile lipsei de pe piață a articolelor sus-amintite, Camera de comerț și industrie să comunice ministerului care sunt întreprinderile ce furnizează asemenea articole, ce producție anuală pot avea și de ce cantități de fier au nevoie pentru a putea da o producție normală.

Camera de comerț și industrie urmează a comunica ministerului aceste date.

Examen pentru cântaragii publici

In ziua de 16 Ianuarie va avea loc la reședința serviciului de măsuri și greutăți, un examen pentru obținerea dreptului de cântaritor public pentru județele: Turnu-Severin, Caraș, Arad și Bihor.

Cei cari doresc a lua parte la acest examen urmează să se intereseze din timp la acest birou, pentru a căpăta informațiuni în vederea actele și formalitățile ce trebuiesc pentru a putea fi primiți la examen.

Dela Camera de comerț și industrie

Oficiul registrului, conform nouei legi de unificare a codurilor, urmând să fie condus de un judecător, Camera de comerț și industrie a făcut o intervenție către organele în drept, spre a se lăsa și mai departe ca acest oficiu să fie condus de secretarul general al Camerei, urmând ca judecătorul să fie numai verificator.

Un oficiu central pentru românizarea întreprinderilor

In localitate, a luat ființă un oficiu central pentru românizarea întreprinderilor, sub conducerea d-lui ing. Alexandru Tănase. Acest oficiu depinde de ministerul Muncii și a fost creiat pentru aplicarea decretului lege privitor la românizarea personalului în întreprinderi.

Prețul maximal al păsărilor

Primăria municipiului Timișoara a fixat următoarele prețuri maximale pentru păsări: păsări vii [illegible] diferență de specie 40 lei kgr.; păsări curățite 50 lei; rațe îndopate, vii 50 lei, rață îndopată tăiată 65 lei kgr., gâscă îndopată vie 50 lei kgr., gâscă îndopată, tăiată 60 lei kgr., ficat de gâscă crud 100 lei kgr., ficat de gâscă prăjit 200 lei kgr., untură de gâscă 100 lei kgr.

Lipsa cartofilor de pe piață

In ultimele zile cartofii au fost aproape inexistenți pe piața Timișoarei. [illegible]

Spectacole

[illegible]

Accident de circulație

[illegible] traversa piața Mareșal Foch, a lovit taximetrul cu no. 2003 Tmș. [illegible]

[illegible] vitura a fost atât de puternică, încât ambele mașini au fost grav avariate.

S'au descoperit nereguli la percepția I municipală

In urma constatării că la percepția I a municipiului Timișoara s'au făcut nereguli, d. dr. Ilie Radu primarul municipiului a dat o decizie prin care șeful percepției Petre Tărău a fost suspendat.

Funcționar municipal suspendat

Deasemeni a mai fost suspendat din serviciul primăriei funcționarul William Franzen, care fiind dat în judecată în legătură cu unele dosare, a fost condamnat.

Schimbări în rândul funcționarilor primăriei

D. Traian Dosiea subdirector financiar al primăriei municipiului Timișoara, a fost trecut dela întreprinderile I.T.A.T., la serviciul financiar al primăriei, în locul d-sale fiind repartizat d. Nicolae Radu, fost șef al serviciului financiar la primăria Tg. Mureș.

SERBAREA BOBOTEZEI LA TURDA

TURDA, 11. — Sărbătoarea Botezului Domnului Nostru Isus Hristos, a fost sărbătorită la Turda, într'un cadru solemn, celebrându-se servicii religioase la toate bisericile românești de către sobaore de preoți și la care au participat oficialitățile și mii de credincioși făcându-se apoi sfințirea apei, prin ieșirea în corpore la râul Arieș.

Astfel la Biserica ortodoxă au luat parte d-nii: Prof. Vasile Nanu, prefectul județului, generalul Comandant al Garnizoanei, dr. Ioan Serbu, primarul orașului, Ilie Băduiescu, primul procuror al Parchetului, Ion Maris, comandantul Mișcării Legionare județene, dr. Ioan Braicu, șeful Poliției, etc., unde un sobor de 7 preoți în frunte cu S. Sa protopopul Aurel Olïga, a oficiat serviciul divin, față fiind și o companie de onoare cu drapel și muzică, dela unitățile militare locale, precum și un detașament de legionari din garnizoana Turda, în frunte cu d. șef. Gheorghe Popa. După aceasta cu toții s'au îndreptat la Arieș, unde s'a făcut sfințirea apei sărutându-se de credincioși sfânta cruce. A urmat apoi defilarea unităței militare și legionare în fața șefilor autorităților civile și militare.

La biserica greco-catolică serviciul religios a fost oficiat de un sobor de preoți în frunte cu S. Sa dr. Coriolan Săbău, preotul paruhiei, la care au luat parte d-nii: Ștefan Pantea, subprefectul județului, prof. I. Borza, ajutorul de primar, Augustin Bordei, inspector școlar regional, etc. și un detașament de legionari cu muzică și sub comanda d-lui ing. Drăgan.

Astfel această sărbătoare s'a serbat creștinește și în cadrul național legionar.

Târgurile anuale la Turda

Primăria orașului Turda, ținând seamă de sărbătorile în care nu pot avea loc bâlciuri pentru anul 1941 a fixat următoarele târguri de țară: In Februarie 7, Vineri târg de vite iar în 8 Sâmbătă târg de vite și mărfuri; In Aprilie 4, Vineri târg de vite iar în 5 Sâmbătă, târg de vite și mărfuri; In Iulie 4, Vineri târg de vite și în 5 Sâmbătă, de vite și mărfuri; In Septembrie 5 Vineri, târg de vite și în 6 Sâmbătă de vite și mărfuri; In Noemvrie 6, Joi târg de vite și în 7 Vineri, de vite și mărfuri; In Decemvrie 4, Joi târg de vite și în 5 Vineri, de vite și mărfuri.

Târgurile săptămânale vor avea loc în fiecare Sâmbătă cu următoarele excepții: în loc de Sâmbătă 10 Mai, va fi Luni 12 Mai, în loc de Sâmbătă 6 Septembrie va fi Marți 9 Septembrie, în loc de Sâmbătă 8 Noembrie, va fi Luni 10 Noembrie, în loc de Sâmbătă 6 Decemvrie va fi Luni 8 Decembrie, și în loc de Sâmbătă 27 Decembrie va fi Luni 29 Decembrie.

BOTEZUL DOMNULUI SĂRBĂTORIT LA BEIUȘ

BEIUȘ, 10. — Sărbătoarea Bobotezei a fost serbată în orașul nostru cu ceremonia cuvenită.

La biserica ortodoxă din deal, după terminarea sfintei Liturghii, un numeros sobor de preoți au făcut sfințirea apei mari, în fața bisericii. O companie militară a dat onorul. Erau de față: d. colonel D. Popoviciu comandantul Brigăzii, cu toți ofițerii din garnizoană, d. lt. colonel în rezervă C. Luca, prefectul județului, pr. Traian Bulca, șeful Organizației Legionare a județului, I. Lazăr, inspector școlar, Comandanții Legionari ajutori N. Colța și I. Crișan, primar N. Pop și capii celorlalte autorități locale.

La sfârșit s'a făcut stropirea cu apă sfințită, iar în strada [illegible] autoritățile au primit defilarea trupei.

MESERIAȘUL IN STATUL LEGIONAR

Reflexii pe marginea proectului de lege de reorganizare a ministerului Muncii

ALBA-IULIA. — Suntem în pragul unei mari reforme; aceea a muncii și așezărilor pendinte de ministerul Muncii. Mișcarea Legionară transformă din temelie, așa dar și școalele de ucenici, aflătoare în toate târgușoarele noastre. Pentrucă în actuala lor formă, de Stat, comunale, particulare, etc. și în plus modul de pregătire a viitorilor meseriași, nu corespund spiritului vremii.

Au mai sunt timpurile când sub muncitori se înțelegeau acele elemente periculoase ordinei atât de mult pizmă și un bun de exploatat pe seama patronilor, cari de obicei erau străini și mai ales jidani.

Căpitanul și-a format încă dela început armata sa verde din studenți și muncitori. Aici, în Mișcarea Legionară, muncitorii și-au găsit adevăratul lor rost. Și dovada cea mai bună o avem în faptul că rând pe rând coloanele de muncitori s'au integrat în acest „tot", care este Mișcarea Legionară. Din renumitele bresle — păcat de acest nume strămoșesc! — atât de trâmbițate, ce s'a ales? Știm cu toții! Cei cari membri cari rămăseseră, fiindcă ocupau demnități, — președintele și secretarul general — mai puteau ei apăra interesele maselor? Deci, desființarea, azi sau mâine, tot trebuie să vină. Și ea a venit.

Azi ministerul Muncii lucrează la transformarea radicală a așezămintelor muncitorești. Și înainte de a li-se da forma definitivă, precum și înainte de a întocmi noua programă analitică, d. ministru Vasile Iasinschi, a ținut să cunoască întreaga opinie, a tuturor celor ce servesc departamentul muncii, cerându-le propuneri în acest sens.

Școalele de ucenici

La noua organizare a muncii Statul Legionar va avea desigur, în vedere mai întâi pregătirea viitorului meseriaș, apoi îndreptarea, educarea și perfecționarea actualului meșter al cinstei, dându-i ori prilejul și așezarea lor pe temelii, sub cadrul Statului.

Școlile de ucenici de până acum cu cursuri serale, amenințate cu [illegible] pe la școlile primare, lipsite de material didactic, [illegible] de materii de desen și piese de tehnologie, precum și din lipsa unui personal didactic de specialitate [illegible].

[illegible]

... mului. Dar, ori când, pentru ucenic se găsește de lucru.

Și vine seara. Corpul plăpând al tânărului ucenic, frânt de oboseală, are așa mare nevoe de un pat cald, în care să se odihnească în cele puține ore de somn ce-i sunt îngăduite. Dar, unde este acel pat? In sălițele, în grajdul vitelor, în orașele, în podul casei și rare ori în bucătărie, în mirosul și fumul gătitului de peste zi.

Dimineața, în zori, ucenicul trebuie să se scoale, să facă curățenie și foc în casă și atelier, apoi să aducă apă, să ducă murdăriile din casă, ca atunci când se scoală patroana totul să fie în ordine. Și așa începe o nouă zi din viața amară a ucenicului.

Aceste stări de lucru, în Statul Legionar, nu vor mai exista. In toate orășelele unde este școală de ucenici va trebui să se înființeze și un Cămin de ucenici. Și seara, la ora fixată de meșter, ucenicul va părăsi atelierul patronului, îndreptându-se spre Cămin. Aici, va face imediat o baie, apoi toți în corpore vor merge la masă și apoi la meditație și dormitor. [illegible]

Căminele de ucenici

[illegible]

Materiile de predare

[illegible] materii pentru școlile de ucenici.

De asemenea înzestrarea acestor școli cu aparate de fizo-chimie, materiale de desen și piese de tehnologie, este absolut necesară.

Apoi nu va trebui să fie admisă eliberarea ucenicului dela patron, înainte de terminarea școlii, iar angajarea ucenicilor să se facă pe patru ani, pentru a-și însuși pe deplin meseria ce o învață.

Cursurile, în prezent sunt 12 ore pentru o clasă. Deci în trei jumătăți de zile — 4 ore la zi — s'ar preda foarte bine. Patronii ar pierde, ce e drept o zi și jumătate, însă acest timp s'ar compensa prin durata de patru ani a uceniciei. Deci mult mai lungă decât se obișnuia până în astăzi.

Așa dar, va fi mulțumit și patronul iar ucenicului i-s'ar putea da creșterea și pregătirea teoretică necesară meseriei ce o învață.

Este tocmai cele ce desigur urmărește guvernul.

Infăptuirile „Ajutorului Legionar" la Caransebeș

CARANSEBEȘ, 11. — Sub zodia dui cald al legii Căpitanului „Ajută-ți frații căzuți în nevoie", — din donațiile date de toți camarazii din organizațiile din plasă și orașul Caransebeș și de toți bunii români. Ajutorul legionar, condus de camaradul preot Tr. Lazăr, șeful garnizoanei Caransebeș, în trei luni de activitate a înfăptuit lucruri frumoase, demne de relevat.

Astfel în baza, în cele trei luni trecute, Ajutorul legionar a adunat în total suma de 154.391 lei. Din această sumă s'a cheltuit pentru cartea cumpărată și distribuită săracilor de Crăciun 42.979 lei; pentru unele alimente, vesela și cratițe pe seama [illegible] legionar suma de 59.132 lei; pentru internarea unei femei sărace în sanatoriul din Turda, cumpărarea de cărți școlare pentru o elevă săracă refugiată și cheltuieli de deplasare [illegible].

[illegible] de casă, 1 per. ghete bărbătești, 1 per. pantofi lână, 2 per. pantofi de fete, 5 cârpe, 2 batiste, 2 ștergare, 2 per. mănuși, 1 căciulă, 1 pălărie, 1 vestă, 1 manta, 7 per. ciorapi, 2 rochii, 1 bluză, 1 haină de stofă pt. femei, 1 jachetă de lână, 1 costum femeiesc, 1 per. pantaloni, 4 sfeture de lână, 4 băgli, 2 kgr. slănină, 1 kgr. cârnați, 947 kgr. făină, 13 kgr. zahăr, 7 kgr. untură, 80 kgr. cartofi și 10 kgr. fasole.

S'a dăruit apoi la 53 de familii mai sărace 50 m. lemne de foc, iar copiilor săraci li s'au mai dat și 3 kgr. săpun, 8 kgr. mandarine, 1½ kgr. bomboane, un sfert kgr. biscuiți, 1 kgr. cafea, 4 cutii Franck ș. a.

Din bucata de flanelă primită, s'a confecționat și distribuit săracilor 16 rochițe și 30 cămăși. In total au fost ajutate 186 persoane din cele mai nevoiașe.

[illegible]

ȘTIRI DIN BRAD

Sărbătoarea

Sărbătoarea Botezului Domnului s'a desfășurat în localitatea noastră într'un cadru impresionant. După serviciul divin oficiat la biserica ortodoxă, mulțimea credincioșilor, în frunte cu preoții s'a îndreptat în piața orașului unde s'a făcut sfințirea apei [illegible].

Bradul, oraș

[illegible]

Pentru cei săraci

[illegible]

[illegible] Mica din Gura Barza Moneții [illegible] funcționarea i-ar fi mult ușurată [illegible] alimentele.

Avansări în grad

[illegible]

Cooperatista

[illegible]

MUNCA LEGIONARĂ, VA PORNI IN PRIMĂVARĂ CAMPANIA DE RECONSTRUCŢIE A ŢĂRII

Ce s'a făcut până acum

Pe Valea Prahovei se va inălţa un măreţ şi grăitor peste veacuri Mausoleu, martirilor legionari.-Se vor construi locuinţe tip pentru muncitorii de toate categoriile

Mişcarea Legionară, îmbrăţişează toate ramurile de activitate cetăţenească pentru redresarea statului şi asigurarea progresului şi prosperităţii obşteşti.

Năzuinţele sfinte ale Căpitanului, vor fi realizate cu toată dragostea, cu orice efort, până la capăt.

Se va face din ţara asta atât de mult lovită şi furată de politicieni, o ţară ca soarele sfânt de pe cer.

Munca pe care noi n'am practicat-o, pentrucă în concepţia veche, ea constituia o ruşine, s'a ridicat pe treapta cea mai înaltă a valorilor naţionale, devenind o datorie pentru orice român, o mare onoare românească.

In spiritul acestor vederi, în duhul Căpitanului, se va munci, fără preget, ca să putem eşi din greul impas de astăzi.

ORGANIZAŢIA „MUNCA LEGIONARĂ"

Neamul acesta a trăit dealungul veacurilor cele mai grele încercări de existenţă. Le-a biruit pe toate. S'ar putea spune că dacă n'ar fi fost multele încercări, dureroasele lovituri, neamul n'ar fi putut supravieţui.

Astfel a fost şi cu Mişcarea Legionară. A fost prigonită, lovită, chinuită, ucisă, dar a biruit. Pentrucă avea de îndeplinit o misiune. Pentrucă lupta în numele neamului şi pentru neam.

Ţara a eşit sfâşiată de pe urma greşelilor politice. Pierderile trebuesc recuperate. Rănile vindecate. A vrut Dumnezeu să ne pedepsească cumplit. A vrut să ne încerce puterea de rezistenţă. Să se convingă de vrednicia noastră.

Vom birui prin muncă. Prin osteneală.

Mişcarea Legionară şi-a îndreptat toată atenţia asupra lipsurilor de cari suferă ţara. In acest scop, a luat fiinţă organizaţia „Munca Legionară".

PRIMUL EXAMEN DE VREDNICIE

După marele cutremur ce a răspândit atâta jale pretutindeni Munca Legionară a fost chemată să-şi dovedească scopul pentru care a fost creată, să dea primul examen de vrednicie românească.

Şi ciudat începutul, care se spune că întotdeauna este greu, a depăşit marginele prevederii. A fost nu un început de muncă, ci o muncă intensă, neobosită, creatoare chiar.

Dela început batalioanele „Muncii Legionare" au depus o muncă titanică pentru salvarea victimelor, curăţirea străzilor din oraşele pustiite, ajutoare imediate, etc.

A urmat construirea de locuinţe tip din lemn cari au fost transportate şi aşezate prin locurile bântuite de cutremur, redându-se adăposturi populaţiei rămasă pe drumuri în preajma iernii. Până în prezent câteva sute din aceste case construite pe şantierele legionare, au şi fost ocupate.

Un spital demontabil construit din lemn urmează să fie transportat zilele acestea la Panciu.

La primăvară Munca Legionară va începe organizarea taberelor de muncă pe sectoare agricole, forestiere, tehnice, construcţii etc.

MUNCA GRAITOARE PESTE VEACURI

Se va face mai mult. Se va cinsti memoria celor ce au căzut pentru biruinţa legionară, pentru crearea a muncii româneşti, grăitoare deasupra peste veacuri. Se va construi Mausoleul martirilor Mişcării Legionare.

Biroul de arhitectură al Muncii Legionare a elaborat un măreţ plan pentru construirea lui. Acest Mausoleu va fi ridicat în preajma Mănăstirii Diham de pe Valea Prahovei, lăcaş de rugăciune atât de drag Căpitanului.

Mănăstirea va căpăta aspectul unei cetăţi şi va constitui una din rarele podoabe ale admirabilelor locuri de pe Valea Prahovei. Lucrările vor începe de îndată ce timpul va permite. In taberile Muncii Legionare se vor regăsi cu vrednicie toţi acei ce au muncit, pe vremuri, alături de Căpitan.

LOCUINŢE PENTRU MUNCITORI

Tot în campania de lucrări din primăvară s'a întocmit un vast proect de modernizarea Capitalei. Toate cârpelile arhitectonice toate maimuţăriile şi împestriţările odioase răsărite din capricii şi nepricepere pe străzile principale ale Capitalei vor căpăta o formă nouă, estetică, în stilul civilizaţiei apusene, în stilul atât de frumos şi de edificator românesc.

Oraşele distruse de cutremur, vor fi reclădite, unele chiar din temelie.

Se vor construi, sate model, după un plan sistematic, avându-se în vedere poziţia geografică: la munte, la deal şi la şes.

Haiul de promiscuitate în cari trăiesc azi muncitorii români va dispare. Va aparţine trecutului. Pentru cei ce se trudesc pentru cei ce cu braţele lor muncesc din greu să-şi asigure lor o pâine amară şi ţării continuitatea de progres şi de prosperitate, se vor construi locuinţe tip. Pentru toţi muncitorii, din fabrici, muncitorii flotanţi, muncitorii din porturi şi muncitorii agricoli.

Legiunea înţelege să asigure tuturor dreptul la odihnă întremătoare. Inţelege să facă din muncitori, aşa cum a dorit-o Căpitanul, stăpâni la el acasă.

ŞCOALA MUNCII

Incă ceva, nou şi serios. Munca nu înseamnă numai efort fizic, sleire de puteri. Munca s'a prestat destulă la noi fără folosul decât al acelora ce exploatau munca.

Munca Legionară vrea altceva. Muncă chibzuită, organizată, pricepută. Pentru această instruire, deprindere, învăţare, pregătire tehnică, s'a înfiinţat o şcoală de cadre ale Muncii Legionare la Panciu, încă după încheerea misiunii de salvare. Cei peste 60 legionari cari formează şcoala, după programul taberelor de muncă, fac program zilnic pentru timpul potrivit din primăvară, pentru a fi cât mai bine pregătiţi.

Nu colaborează numai entuziasmul, numai dragostea şi voinţa, la schimbarea la faţă a ţării legionare, ci şi şcoala muncii, sistematizarea muncii, disciplinarea şi învăţarea ei în tot ce are ea mai frumos mai dătător în creaţie.

„Zidari de veacuri viitoare cu frunţile în soare. Din fulger vor clădi o nouă ţară, pe nicovale mari de veac. Din ferde şi din trăznet de ciocane, vor făuri Destin de fier".

PROBLEMA ELITELOR IN STATUL NAŢIONAL-LEGIONAR

(Urmare din pagina 5-a)

prietenia fată de alţii el are în vedere în primul rând buna stare şi sporirea comunităţii proprii.

Acest lucru ar fi trebuit să-l fi învăţat noi dela jidani. Jidanii au avut avantajul că între ei nu au fost lupte de clasă, fiindcă unde s'au infiltrat s'au infiltrat şi ca o clasă unitară cu profesiuni bine determinate care i-au ţinut legaţi şi din acest punct de vedere deci al interesului de clasă. Ei au profitat de faptul că la popoarele creştine au existat conflicte de clasă şi au aţâţat o clasă împotriva alteia, — până ce trecând prin şcoala lor, văzând avantajele care rezultă din acea solidaritate naţională jidovească, popoarele creştine şi-au dat seama că trebue în sfârşit să se ajungă la o împăcare a claselor sociale, că trebue legate clasele sociale în aşa fel încât oricare ar fi ocupaţia, oricare ar fi profesiunea unui om, fie că este militar sau lucrător de rând, sau muncitor calificat de fabrică, toţi aceştia trebue să-şi pună munca lor în serviciul comunităţii proprii

Marea problemă a conducerii legionare

Aşa încât marea problemă rămâne aceasta pentru conducerea legionară: de a ajunge la împăcarea claselor şi de a le arăta tuturor acelora cari au mai rămas în vechea mentalitate că interesele individuale nu se mai pot satisface în mod direct, ci numai prin intermediul comunităţii; adică atât cât faci pentru comunitate, munca pe care o desfăşori pentru ea aceasta îţi va asigura bunul trai.

După vechea concepţie însă, problema se punea cam aşa când de pildă un chirurg renumit făcea o operaţie reuşită aceasta îi aducea şi avantaje materiale şi de prestigiu. Dar pe el nu-l interesa dacă cel operat este român sau arab, creştin sau jidan, pe el îl interesa numai specialitatea lui şi succesul în acea specialitate. Jidanii n'au procedat însă astfel. Pentru chirurgii lor nu este indiferent dacă pe masa de operaţie se află un jidan sau un român, pentru că în mod instinctiv orice român e un fel de obiect de experimentare pentru a găsi o metodă cât mai perfectă pe care s'o aplice apoi când operează un jidan. Nu că chirurgul jidan ar vrea să omoare pe român atunci când întrebuinţează o anumită metodă, dar pentru a experimenta o metodă mai bună pentru ai lui.

In orice profesiune dacă lipseşte sentimentul, acea parte afectivă care te îndeamnă să-ţi faci datoria faţă de fratele tău, faţă de aproapele tău, fiindcă aparţine aceleiaşi comunităţi atunci profesiunea e lipsită de valoare etică, ea nu are nicio valoare morală, ci are o valoare numai pentru individul ce-şi dobândeşte gloria şi bogăţia.

Profesiunea îşi dobândeşte o valoare morală din faptul că este pusă în slujba comunităţii şi că, atunci când îi faci cuiva un bine sau un rău, îţi dai seama dacă, prin acest bine sau rău pe care îl faci altuia sporeşte puterea comunităţii căreia aparţii sau o slăbeşte. In acest fel interpretează lucrurile şi teoreticienii germani şi italieni.

Ideologia legionară se apropie în mod necesar şi de ideologia fascistă şi de cea naţional-socialistă. Toate profesiunile, ocupaţiunile şi tendinţele trebue să se îndrepte spre comunitate.

O elită e compusă din acei oameni cari au deplina conştiinţă a acestor fapte. Elita este menită să organizeze comunitatea în aşa fel încât în adevăr toate activităţile să dea rodul cel mai mare pentru comunitate.

In comunitatea românească trebuesc deci prinşi şi trebuesc legaţi de ea şi ceilalţi români, nu însă cu forţa, cu teroarea sau prin alte mijloace de acestea ci prin exemplul viu, prin înfăptuirile legionarilor de elită.

Dar această interpretare a problemei elitelor şi a profesiunilor nu este numai de astăzi: veţi găsi-o şi la Platon, expusă în mod magistral în „Republica" sa, apoi la Aristot, iar în timpurile mai noui la sociologul italian Pareto.

„M'am ocupat şi eu de problema elitelor în cărţile mele — nu vreau să le fac reclamă — îndeosebi o puteţi găsi în „Sociologia şi Arta Guvernării"; am acolo câteva capitole despre problema elitelor, tratată din punct de vedere practic pentru legionari. Elita ascetică. Circulaţia elitelor şi demagogia. Puterea celor bogaţi. Bogăţia celor puternici. Funcţionarism şi birocratism. Desăvârşirea structurii elitei legionare, etc.

La Aristot de pildă în „Politica" sa, Cartea IV-a, găsim următoarea expunere:

„Asociaţiunea politică fiind totdeauna compusă din şefi şi subordonaţi, întreb dacă autoritatea şi ascultarea trebue să fie alternative sau pe viaţă. Este clar că sistemul de educaţiune va trebui să se refere la aceste mari diviziuni ale cetăţenilor între ei. Dacă unii oameni ar întrece pe ceilalţi în aceeaş măsură în care după credinţa comună zeii şi eroii se pot deosebi de muritori, cu privire la corp, încât o privire să fie în stare să judece şi chiar în ce priveşte sufletul, astfel ca superioritatea şefilor să fie tot aşa de tăgăduită şi vădită pentru supuşi, nici o îndoială că trebue a preferi perpetuitatea ascultării pentru unii şi a puterii pentru ceilalţi".

Acum, aplicaţiunea practică pentru noi: Elita legionară trebue să se poarte de fapt în aşa fel încât din capul locului să se arate că e menită să conducă pe ceilalţi. Şi, ca să facem iarăş o glumă, deşi nu prea este timpul pentru glume, cât de uşor ar fi să alegi profesorii universitari titulari dacă conformaţia capului lor — după exemplul dat de Aristot — ar fi suficientă ca să ne indice pe cel care trebue să ocupe un astfel de loc.

Ce uşor ar fi şi pentru noi dacă s'ar cunoaşte din capul locului, prin conformaţia trupească şi sufletească, cine este menit să conducă.

Dar eu zic: cei ce vor să intre în elită, trebue să se arate *prin faptele* lor demni pentru aceasta, să se vadă din faptele lor că sunt în adevăr meniţi să conducă, iar ceilalţi să asculte. Aceasta este marea putere de atracţie şi marele prestigiu al conducătorului născut.

membrii guvernământului n'ar putea fi niciodată destul de numeroşi spre a se împotrivi atâtor duşmani reuniţi.

„Cu toate acestea este de netăgăduit că trebue să existe o diferenţă între şefi şi subordonaţi. Care va fi această diferenţă şi care va fi împărţirea puterii? Acestea sunt chestiunile ce trebue să le rezolve legiuitorul. Am spus-o mai înainte: natura însăşi a tras linia de deosebire, creiând înlăuntrul aceleiaşi specii clasele tinerilor şi ale bătrânilor, unii meniţi a asculta, alţii capabili să poruncească. O autoritate dată de vârstă nu poate aţâţa gelozia, nici să umfle vanitatea nimănui, mai ales când fiecare este sigur că va dobândi cu anii aceeaş prerogativă".

Aristot vede deci că o comunitate este bine organizată atunci când ascultarea este acceptată de bună voie, unde prin natura lucrurilor nu poate să se ivească nemulţumirea şi răzvrătirea celor conduşi.

DESPRE REGIMUL TOTALITAR

In practică aceasta înseamnă că un regim totalitar, cum este regimul din Italia sau din Germania şi cum este regimul legionar, este un regim consimţit de toţi, fiindcă toţi trebue să recunoască în elita conducătoare, graţia pe care aceasta o are pentru mulţime. Un guvernământ este rău — şi acest lucru îl spune Aristot — atunci când conducătorul n'are în vedere alte interese decât interesele proprii; iar un guvernământ este bun şi acceptat de toată lumea atunci când conducătorul guvernează în folosul mulţimii.

Aceasta este deosebirea fundamentală între concepţia veche, care pune pe primul plan interesul individual, — crezând că dacă dă libertate năzuinţei individuale [illegible] şi de a-şi [illegible] proprie, fie prin orice mijloace [illegible] se va înfăptui echilibrarea [illegible] individuale, din care echilibrare, aşa zicând mecanică, se [illegible] ordinea socială, — şi concepţia nouă a unui regim totalitar, dacă vreţi să-l spun, şi autoritar, a unei elite a cărei conducere este [illegible] mulţime, fiindcă ea [illegible] interesul mulţimii.

Problema aceasta nu poate trezi interesul, aşa cum o face viaţa practică iar eu nu sunt nici orator renumit şi nu am nici intenţia să vă [illegible] ferinţă este menită [illegible] pe ace, ce nu [illegible] încheere la începutul [illegible] le conferinţe trebue să [illegible] iaţi că dincolo de acest [illegible] lumea largă, se dă lupta pentru [illegible] cei ce-i vor ocupa [illegible] ţionale — cum a spus Führerul marelui Reich german la începutul acestui război — pentru secole.

Deci şi pentru noi, românii, [illegible] chestiunea [illegible] nu mai o problemă teoretică, care ar trebui deslegată [illegible] această chestiune a [illegible] vorba de a cumpăni [illegible] gim i s'ar putea aduce [illegible] dificări sau îndreptări [illegible]. Problema este: cum strângem noi comunitatea românească — după atâtea experienţe şi jertfe şi după [illegible] tere de neluvias şi din punct de vedere material şi din punct de vedere spiritual".

Formarea unei comunităţi condusă de români

Problema este aşa dar: cum putem forma o comunitate condusă de oameni, cari să aibă în vedere numai idealul solidarităţii naţionale? Este o problemă de educaţie. Dacă timpul ne-ar îngădui nouă românilor, aşa cum a îngăduit Germaniei şi Italiei de a creşte cel puţin o serie de tineri în spiritul Legiunii, în spiritul acestor strânse legături sufleteşti cu comunitatea, în spiritul de izolare faţă de orice influenţă care ar putea distruge solidaritatea naţională, atunci problema s'ar rezolva foarte uşor. Dar pentru noi problema este mai dificilă, fiindcă ne-a prins momentul cel mai critic, când numai printr'o opintire uriaşă ne mai putem apropia de rezultatul dobândit de italieni şi germani.

A distruge este uşor; o revoluţie care merge spre distrugere şi aţâţarea maselor, aceasta îşi ajunge repede scopul. Dar o revoluţie care trebue să prindă pe om într'o comunitate, să păstreze toate valorile din trecut, să le întregească, să transforme sufletele, începând cu tineretul până ce capătă oameni maturi luptători pentru această idee, aceasta este o problemă grea.

De aceea sforţările legionarilor de astăzi trebue să fie înzecit mai mari decât a fost efortul elitelor conducătoare în Germania şi în Italia. Trebue să prindem sufletul celor tineri, să-i îndoctrinăm prin fapte şi [illegible] prin vorbe.

Şi mai trebue — şi aceasta este partea cea mai dificilă — [illegible] apelul la raţiune către cei bătrâni să-i facem în sfârşit să vadă [illegible] poziţiunea câştigată de legionari [illegible] apărată de ei cu toate jertfele ce li s'ar mai cere. Această poziţiune odată dobândită nu mai poate fi părăsită, fiindcă părăsirea ei ar însemna în aceste momente prăbuşirea tuturor nădejdilor ce le avem în viitorul României (aplauze puternice).

Deci bătrânilor, în orice ideologie sau mişcare ar fi fost crescuţi, orice [illegible] faţă de Legiune, acestor oameni nu bătrâni în vârstă dar chiar şi tineri, crescuţi însă într'o învechită ideologie, noi le cerem numai atât: să reflecteze asupra situaţiei actuale.

Căci o mişcare care a pornit [illegible] intuiţia clară că merge pe [illegible] cel bun şi repetăm, comunitatea românească în dreptul [illegible] distrugere a unor [illegible] vrodată puterea, o mişcare care a dat atâtea jertfe, care a pornit în lupta aceasta e mare jertfă [illegible] gată de gândurile [illegible] mai fost legat în alta [illegible] tineret — o astfel de mişcare nu poate fi doborîtă; şi chiar dacă ar fi într'un moment dat doborîtă, ea ar creşte şi va renaşte şi mai puternică decât a fost înainte. (Aplauze prelungite, îndelung repetate).

Problema elitelor

Şi acesta este marele prestigiu şi al acelor legionari care nu mai sunt între noi şi pe care i-au ales în mod diabolic duşmanii legionarilor pentru pieire.

Prin fapta lor şi prin pilda lor, ei au arătat că sunt meniţi să fie de-apururea conducători, iar ceilalţi să asculte, să-i urmeze şi să le recunoască fără cârtire dreptul lor de a conduce.

Iar marea problemă a elitelor în statul legionar de acum, este să se ridice oameni asemănători acelora cari nu mai sunt. Şi Bucureştiul este plin de svonuri că nu mai există astfel de oameni, că dispărând conducătorii cum au dispărut, elita legionară nu mai există. In orice caz, este o chestiune de vreme şi, în cel mai bun caz e nevoe ca pe lângă legionari să mai fie şi oameni experimentaţi, specialişti de seamă, care să-i conducă pe ei.

Dar problema nu se pune aşa fiindcă oricât ar avea un legionar adevărat mai puţină valoare decât cei dispăruţi, puterea jertfei acestora a lăsat în sufletul fiecărui legionar acest germen, acest impuls, această neliniştire de a pune toată munca în slujba comunităţii româneşti, pentru a se apropia de acei conducători, nu numai de a-i imita în gest şi vorbă, ci de a arăta prin faptă că năzueşte cu toată puterea şi cu tot sufletul de a merge pe drumul trasat de conducătorii dispăruţi.

Astfel spus, pentru noi legionarii acela ce nu mai sunt trăiesc totuş între noi, fiindcă noi măsurăm totdeauna pas cu pas, în fiecare faptă a noastră dacă această faptă este izvorâtă din doctrina din credinţa acelora care nu mai sunt între noi.

Ce ar fi viaţa omenească şi a comunităţii omeneşti dacă gândurile şi faptele celor ce nu mai sunt, nu ar mai avea nicio valoare? Am fi ca nişte animale. Dacă cei morţi n'ar [illegible], şi năzuinţele lor [illegible] vii şi nu ar fi [illegible] turmă de animale, care am trăi pentru interesele proprii, individuale sau ale unui cerc foarte îngust.

O comunitate omenească trăieşte prin faptele şi gândurile acelor ce nu mai sunt. Fericit este acel, care caută să se apropie de înfăptuirile marilor lui înaintaşi.

La Platon şi Aristot, dragostea pentru patrie, pentru Cetate, pentru tot ce cuprinde cetatea ca valoare, fie ca ştiinţă, fie din punct de vedere al frumosului, fie în ce priveşte trecutul sau aspiraţiile pentru viitor, era trează în sufletele lor. Şi aşa trebue să fim şi noi, nu năzuind a satisface un orgoliu individual, nu năzuind a dobândi faimă sau glorie, ci să fim însufleţiţi numai de dragoste pentru Cetate, pentru comunitate şi munca noastră să-i fie închinată ei.

In secolul trecut s'a spus că în Cetatea antică individul era legat de cetate şi personalitatea lui era înăbuşită. Toate operele din antichitate contrazic însă această afirmaţie: toate înfăptuirile individului erau înfăptuiri măreţe, fiindcă serveau comunităţii, gloriei şi puterei ei.

In cărţile filosofilor antici am putea zice că e cuprinsă teoria şi doctrina legionară, expuse în mod magistral. Aristot ţine seamă de dificultăţile în deslegarea practică a problemei, că unii trebue să asculte în mod perpetuu şi alţii să comande, şi atunci zice.

„Dar e foarte greu de admis acest lucru, lucrul nu se petrece deloc la fel cum se petrece cu acei regi ai Indiei, cari după Scilax, se disting de complet de supuşii cari îi ascultă. Este deci evident că pentru multe motive alternativa autorităţii şi a supunerii trebue să fie în mod necesar comună tuturor cetăţenilor. Egalitatea este identitatea de atribuţiuni între fiinţe asemănătoare şi Statul nu ar putea trăi în contra legi[illegible], iar răzvrătiţii pe care îi cuprinde [illegible] [illegible]

DESCOPERIREA UNEI TIPOGRAFII COMUNISTE IN FRANŢA

VICHY, 10 (Rador). — Lupta contra comunismului continuă.

La Bra[illegible] a fost descoperită o tipografie clandestină, instalată sub pământ, dedesubtul unui hangar. Intrarea în tipografie se făcea printr'o uşe acoperită de pământ.

In interiorul tipografiei a fost găsit un important material de propagandă comunistă, broşuri şi manifeste cu conţinut subversiv.

CINE VA FI VIITORUL AMBASADOR AMERICAN LA LONDRA?

WASHINGTON, 10 (Rador). — Corespondentul agenţiei Havas anunţă:

Preşedintele Roosevelt a hotărît să amâne până săptămâna viitoare numirea unui ambasador la Londra.

Printre numele citate în anturajul preşedintelui Roosevelt sunt şi cele ale d-lor Laguardia, primarul oraşului New-York, Sumner Welles, secretar adjunct la Departamentul de Stat, Norman Armour, ambasadorul Statelor Unite în Argentina şi John Winant, fost director al Biroului Internaţional al muncii.

BĂTĂLIA DELA BARDIA INSEAMNĂ O VICTORIE A ITALIEI

ROMA 10 (Rador). — Dacă englezii au încercat să transforme fuga lor dela Dunkerque într'un mare succes, cum este trebue să considere italienii bătălia dela Bardia, scrie „Popolo D'Italia", care continuă astfel:

Bătălia dela Bardia este o victorie italiană fiindcă forţele uriaşe care au atacat-o urmăreau nu atât distrugerea fortificaţiilor cât moralul luptătorilor italieni şi devotamentul lor faţă de idealurile ideale ale acestui războiu de redeşteptare şi independenţă.

Dar planul britanic nu a reuşit fiindcă lupta crâncenă dela Bardia pune în evidenţă curajul şi dorinţa de luptă a soldaţilor italieni.

In acest sens, bătălia dela Bardia înseamnă o victorie a Italiei.

NAŢIUNEA ITALIANĂ FACE PARTE DINTRE POPOARELE CĂREIA LUMEA II DATOREŞTE

NEPREŢUITE COMORI DE ARTĂ, DE SPIRITUALITATE ŞI DE CULTURĂ

BERLIN 10 (Rador). — La aniversarea [illegible] [illegible] [illegible] Muzeele [illegible] [illegible] [illegible] în jurul [illegible]

Faptul că englezii impută soldatului italian că nu ştie pentru ce [illegible] dovedeşte din nou dispreţul [illegible] poporul italian. No[illegible] face parte dintre popoarele [illegible] şi deci şi An[illegible] [illegible] de artă [illegible] şi de cultură [illegible] [illegible] o putere [illegible] cultural [illegible] [illegible] fireasă a [illegible] libertăţii şi acelui cuvânt în primul spaţiu vital s'a ridicat împotriva poporului italian acelaş duşman ca şi împotriva celui german, atunci când acest popor al poeţilor şi gânditorilor a început să tindă a deveni o putere mondială.

Toţi italienii văd limpede bazele elementare ale luptei actuale.

In încheere Messerie arată că se înţelege uşor că tocmai englezii vor să convingă poporul italian că [illegible] [illegible] războiu se face în principal [illegible]

ANGLIA CEDEAZĂ ST.-UNITE EXPLOATĂRILE PETROLIFERE DIN GOLFUL PERSIC

ROMA, 10 (Rador). — Ziarele italiene apărute Vineri dimineaţă subliniază cedarea de către Anglia, în folosul Statelor Unite, a exploatărilor petrolifere din insulele Barhein, aflate în regiunea golfului Persic.

Anglia, declară presa italiană, după ce a abandonat în favoarea Statelor Unite poziţiile sale navale şi aeriene din Atlantic cedează acum tot Statelor Unite şi exploatările sale petrolifere din golful Persic. Se ştie că aceste exploatări au format, acum câtva timp, obiectul bombardamentelor puternice ale aviaţiei italiene.

Aceasta constitue o nouă abdicare în favoarea Washingtonului. Londra este obligată să consimtă la această nouă cesiune numai în vederea obţinerii ajutoarelor americane în scopul de a putea să mai continue ultima sa apărare împotriva puternicei încercuiri realizate de puterile Axei.

TOTALUL CHELTUELILOR STATELOR-UNITE PENTRU APROVIZIONAREA ANGLIEI CU MATERIAL DE RĂZBOI SE RIDICĂ LA MAXIMUM 10 MILIARDE DOLARI

WASHINGTON 10 (Rador). — Corespondentul agenţiei „Stefani" anunţă:

Preşedintele Roosevelt a ţinut la Casa Albă o conferinţă cu şefii majorităţii din cele două Adunări în care s'a examinat proectul ce va fi supus Congresului în vederea ajutorării Angliei.

După marele americane, proectul de lege ar acorda preşedintelui puteri nelimitate pentru a împrumuta sau închiria Angliei avioane, tunuri, tancuri şi alte materiale de războiu al căror cost ar fi trecut în debitul Marei Britanii de Tezaurul american.

Totalul cheltuelilor s'ar ridica între minimum două şi maximum 10 miliarde dolari pentru anul în curs. Ziarele adaugă că [illegible] tueli nu ar [illegible] [illegible] ar dispune de do[illegible] pentru comenzile a[illegible]

D. ISMET INONU A INSPECTAT REGIUNILE INUNDATE

ISTANBUL, 10 (Rador). — Agenţia Telegrafică Turcă [illegible] că d. Ismet Inonu, preşedintele Republicei, a făcut o călătorie de inspecţie în Tracia [illegible]

INFORMATIUNI

ABONAMENTE
IN TARA

ACTIVITATEA COLEGIULUI MEDICILOR DIN ROMÂNIA

Măsuri de ... şi ... medicale ... autorităţii medicale

Reforma certificatelor medicale

SPORT

Prin Predealul fără ...

RADIO

Duminică 12 Ianuarie 1941

Luni 13 Ianuarie 1941

TIMBRE COMEMORATIVE CU CHIPURILE LUI MOŢA ŞI MARIN

Funcţionarea şcolilor de şoferi

Primii amatori cari au cerut trecerea la profesionism

Invăţătorii şi Căminele Culturale

Volley-Basket

Sportul Studenţesc a câştigat cupa „Selecţiei" ... E. F. A.

Fiul unui cunoscut moşier ieşan s'a impuşcat mortal din imprudenţă

Joi seara, la ...

O interesantă reuniune amatoare de box, în regia grupării Tirul

Revista presei legionare

(Urmare din pagina 7-a)

LA 19 IANUARIE

Mare concurs popular de ski, la Poiana Braşovului

CRONICA JUDICIARĂ

CALITATEA JUDECĂTORILOR DE INSTRUCŢIE DE A DRESA PROCESE VERBALE DE SABOTAJ ECONOMIC

Curtea Criminală S. II, a judecat şi s'a pronunţat în recursul făcut de C. Călinescu, împotriva deciziunii instanţei speciale, prin care fusese achitat de crima de sabotaj şi condamnat pentru delictul de sabotaj.

Recurentul a susţinut că procesul verbal, fiind dresat de către un judecător de instrucţie şi nu de organele îndreptăţite legal la aceasta, în speţă procurorii şi delegaţii speciali ai autorităţii de resort, comisiunea specială era lipsită de competenţă în a judeca.

Că textul legii fiind în această privinţă restrictiv, numai organele enumerate de el au împuternicirea să dreseze procese verbale valabile.

Reprezentantul ministerului public a obiectat că prin circulările ulterioare date de ministerul respectiv, judecătorii de instrucţie au primit delegaţii de a instrumenta în această materie;

Că la aceasta se adaugă şi împrejurarea că potrivit principiului de competinţă generală de a instrumenta în cazurile de flagrant delict, procesul verbal dresat de un judecător de instrucţie nu este atins de nulitate şi ca atare îşi produce toate efectele ce i le conferă legea.

Curtea a respins recursul confirmând hotărîrea instanţei speciale pentru reprimarea sabotajului economic.

CEZAR PETRESCU TRIMIS IN JUDECATĂ PENTRU ABUZ DE INCREDERE

D. procuror Gatoschi, a trimis în judecată pe Cezar Petrescu, publicist şi romancier, din str. Olari, 9, pentru faptul de a-şi fi însuşit suma de lei 197.000 ce i-a fost încredinţată cu titlu de garanţie de către colportorul H. Polak-Păunescu, pe când susnumitul era director al ziarului „România" pentru a i se acorda monopolul distribuirii gazetei.

INVINUIŢII NENOROCIRII DELA „CARLTON" VOR FI JUDECAŢI SUB STARE DE AREST

Cabinetul V Instrucţie de acord cu Parchetul, a hotărît cu judecarea lotului de învinuiţi de nenorocirea de la „Carlton", în frunte cu fraţii Schindl să se facă sub stare de arest.

AMNISTIA NU OPEREAZĂ IN INFRACŢIUNILE CU CARACTER DE SPECULĂ

Eri a venit spre judecare în faţa Curţii de Apel S. VII o serie de recursuri făcute de Ministerul Economiei Naţionale şi Ministerul Public în contra sentinţelor date de Tribunal, prin care în urma aplicării Decretului de amnistie din 5 Oct. 1940 fuseseră amnistiate o serie de delicte de speculă.

Curtea a admis recursurile, pe motivele arătate de recurenţi şi anume:

„Infracţiunile cu caracter de speculă sunt exceptate potrivit art. 4 al. II din Decretul Regal de graţiere din 5 Oct. 940 care prevede: *„nu beneficiază de aceste măsuri de clemenţă condamnaţii pentru infracţiunile cu caracter de speculă sau acaparare, prevăzute de orice lege*.

— Ori dacă pentru astfel de infracţiuni este refuzat beneficiul graţierii, care reprezintă o favoare mai mică a legiuitorului, a fortiori trebue să fie refuzat beneficiul amnistiei care reprezintă o favoare cu mult mai mare.

„Deasemenea art. 1 al Decretului Regal din 5 Noembrie 940 prevede categoric că sunt exceptate dela beneficiul Decretului Lege pentru amnistie din 5 Octombrie 1940 toate infracţiunile cu caracter de speculă enumerate limitativ în art. 2 al acestui Decret. Dispoziţiunile Decretului din 5 Noembrie 1940 având caracter interpretativ, potrivit art. 3 ele sunt retroactive.

Că deci Tribunalul a violat cu excès de putere textele arătate atunci când a amnistiat delictul de speculă.

S'a cerut arestarea comisarului abuziv dela „moravuri"

Am scris acum două zile în cronica noastră despre abuzurile şi excrocheriile săvârşite de comisarul Ştefan Georgescu dela brigada de moravuri din Prefectura poliţiei Capitalei. Găsindu-se că faptele puse în sarcina susnumitului sunt multiple şi grave, Parchetul a cerut arestarea.

In cursul zilei de eri abuzivul comisar a fost supus unui lung interogatoriu.

Sabotaj

Următorii comercianţi au fost trimişi în judecata instanţei speciale pentru infracţiuni la legea pentru reprimarea sabotajului economic: Iancu Strat, depozit de lemne, Calea Griviţei 193;

Alcibiade Circos, plăcintar Buzeşti 29;

Traian Popescu, articole de menaj, Decebal 9;

Beatrice şi Miron Kramer, galanterie, Carol 52;

Herşcu Cohn, zis Herman Bu..., blănărie, Colţei 23.

Inşelăciune

Acelaş tribunal a condamnat eri pe Iosif Dinh, tâmplar de mobile din Bucureşti, Calea Plevnei 42 la 6 luni închisoare corecţională şi 90.000 lei despăgubiri civile pentrucă angajându-se faţă de reclamantul Samuel Brover din Bucureşti str. Anton Pann 10, o lucrare de mobilă în valoare de 112.500 lei predabilă la 15 Aug. 1940, a încasat suma de lei 90.000 în contul acestei lucrări, inducând în eroare pe reclamant asupra executării contractului, după care a dispărut dela domiciliu fără urmă.

Administrator incorect

Parchetul a trimis în cercetarea instrucţiei pentru gestiune frauduloasă şi nesocotirea legii patrimoniului public, pe Gh. Caloiă din str. I. Gh. Saita 4.

Susnumitul fiind girant administrator al imobilului din str. Lizeanu 35, proprietatea d-nei Ştefana şi Gh. Constantinescu, şi-a însuşit 100.000 lei din încasări.

Samsar de procese

Poliţia profesională a Baroului de Ilfov, prin av. V. Cionaru, prinzând pe Mihail Ţigău, din str. Filitişanu 3, că practică obişnuit meseria de samsar de procese, l-a trimis în judecată potrivit legii.

Exercitau comerţul fără autorizaţie

Camera de Comerţ şi Industrie din Capitală a trimis în judecata Tribunalului pe următorii, dovediţi că exercitau comerţul fără să aibă firmă înscrisă:

Mihail Ghebauer, depozit de lemne, str. Transilvaniei 16, Henrietta Brauer „Librărie şi Anticărie Juridică, din Calea Victoriei 2; Vasile Darabă, articole fotografice Buzeşti 15.

Trimis la controlul averilor

Comisia pentru controlul averilor a fost sesizată cu verificarea averii d-lui Lt. Col. Mihail Cireş din Inspectoratul general al Jandarmeriei, fost director de cabinet la ministerul de Interne (denunţat de soţia sa, d-na Margot Cireş).

Diverse

D. procuror Dobre Vasilescu a trimis în judecată pe doctorul Gh. Calalb, din str. General Dragalina 23, pentru faptul de a fi calomniat pe colegul său dr. Gh. Istrati.

*

A fost dat judecăţii prin rechizitor direct, Samuel Blum din strada Vultur 50, care şi-a însuşit suma de 85.000 lei, încredinţaţi de Suzana Gawrilescu.

Promisiune de căsătorie

Tribunalul Ilfov S. VII a condamnat pe Mihail Flaycher major dispărut, la 3 luni închisoare şi 2000 lei despăgubiri pentrucă în luna August 1940 în scopul de a obţine pentru sine un folos material injust, prin promisiuni mincinoase de căsătorie a stors dela reclamanta Ana Gyogy suma de lei 6000 şi un inel din care a restituit reclamantei numai 4.000 lei.

AJUTORUL CRUCII ROŞII DE SĂRBĂTORILE CRĂCIUNULUI

In zilele de durere fără seamăn, pe care le trăim, Crucea Roşie a căutat ca din puţinul cât îi mai are să mângâie de sărbători pe ostaşii ţării şi pe cei în totală suferinţă.

Ostaşilor de pe zonă, Centrala Crucii Roşii le-a trimis 1500 pachete, iar filiala Sect. I Galben 50 pachete, fiecare conţinând: un tricou de lână, o pereche de mănuşi lână, una pereche ciorapi de lână, un fular sau o pereche mânicuţe de lână, un săpun de spălat, un pachet de ţigări, un pachet pesmeţi, o carte poştală şi o carte de cetit.

Celor suferinzi din spitalele militare şi civile, bătrânilor din azil şi orbilor, Crucea Roşie urmând tradiţiei de ani de zile, le-a distribuit daruri prin Doamnele membre şi Corpul infirmierelor.

Centrala Crucii Roşii a împărţit la spitalul militar „Regina Elisabeta" şi la spitalul „Dr. I. Cantacuzino" la 1112 persoane 450 kg. cozonaci, 80 kgr bomboane, 155 litri vin şi 10.000 ţigări iar corul studenţesc a cântat prin toate saloanele, colindele de Crăciun.

Filiala Crucii Roşii din Sectorul I Galben a trimis pentru 2 bolnavi la sanatoriul Ebriceni-Iaşi: 2 tricouri de lână, 2 perechi ciorapi lână, 2 perechi mănuşi de lână, 2 fulare de lână, 2 pachete cu pesmeţi şi 2 pachete cu ţigări.

Deasemeni a împărţit la 7 orbi din Bucureşti 3 tricouri de lână, 10 perechi mănuşi de lână, 2 perechi, mânecuţe de lână, 4 perechi ciorapi de lână, 5 bucăţi de săpun şi 5 pachete ţigări.

Filiala din Sect. IV Verde a împărţit la Spitalul Filantropia la 120 bolnavi: 10 kgr. şuncă, 12 kgr. cozonaci, 50 kgr. mere şi câte un calendar al Crucii Roşii, iar la Azilul de bătrâni „Regina Elisabeta" a împărţit la 240 persoane: 23 kgr. cafea, 57 jum. kgr. zahăr şi câte un calendar al Crucii Roşii.

Cu aceeaşi activitate de bunătate şi alinare a procedat toate filialele şi subfilialele Crucii Roşii din întreaga ţară, împărţind ajutoare şi daruri în spitale şi familiilor nevoiaşe.

Tuturor persoanelor care au donat precum şi celor care au lucrat cu acea dragoste neprecupeţită şi totală care este de un real folos societăţii şi aduce suferinţei omeneşti maximum de alinare, Crucea Roşie le exprimă şi pe această cale cele mai vii mulţumiri.

SE DESMINTE ŞTIREA CUMPĂRĂRII VALORILOR AMERICANE CE SE AFLĂ IN MÂNA ENGLEZILOR

NEW YORK, 10. (Rador). — Corespondentul agenţiei D.N.B., transmite:

D. Jones, ministrul de comerţ, desminte svonurile după cari s'ar fi întocmit un proect pentru formarea unei societăţi oficiale, având drept scop să cumpere restul de valori americane ce se mai află în posesia englezilor.

Chiar dacă această desminţire nu se referă la planul unui grup de trusturi de investiţii, i se acordă o deosebită importanţă prin faptul că ea a fost publicată imediat după răspândirea ştirilor cu privire la acest proect. Desminţirea este socotită ca o desaprobare din partea cercurilor oficiale faţă de asemenea intenţii de cumpărare.

ADEVĂRATUL SENS AL SOLIDARITĂŢII CONTINENTALE A AMERICII

Comentarii în jurul declaraţiilor preşedintelui Vargas

RIO DE JANEIRO, 10 (Rador). — Corespondentul agenţiei „D. N. B." anunţă:

Ziaristul Azevedo Amaral aminteşte, cu prilejul discuţiilor stârnite în Brazilia, în legătură cu discursul preşedintelui Roosevelt, într'un articol de fond din „Journal do Brasil", cuvintele preşedintelui Vargas cu privire la adevăratul sens al solidarităţei continentale a Americei.

D. Vargas, spune d. Amaral, a citat două baze fundamentale ale solidarităţei pan-americane:

1) Dreptul imprescriptibil pentru orice naţiune de a-şi alege regimul politic numai în funcţie de voinţa sa naţională, şi

2) De a ţine, cu orice preţ, America întreagă în afară de orice conflict ne-american.

Preşedintele Vargas a dat deci cuvântul de ordine după care America trebuie să rămână credincioasă pentru a-şi asigura viitorul.

Noi, încheie d. Amaral, vom rămâne în America spre a ne opune tuturor elementelor anti-naţionaliste, cari încearcă să implice şi pe brazilieni în conflagraţia europeană.

Pentru cei cari se adresează serviciului de schimburi internaţionale

COMUNICAT

Se aduce la cunoştinţă autorităţilor publice, cât şi instituţiunilor tehnice, ştiinţifice şi literare din ţară, ca orice corespondenţă sau orice fel de publicaţii pentru „Serviciul de Schimburi Internaţionale" pendinte de Direcţia Propagandei din Subsecretariatul de Stat la Presei şi Propagandei, să fie trimise pe adresa: B-dul Lascăr Catargi 31, Bucureşti, Tel. 2.87.44.

DELA C. F. R.

Modificări în tariful de călători şi bagaje româno-bulgar

Regia autonomă C. F. R. face cunoscut că în tariful de călători şi bagaje român-bulgar taxele actuale pentru liniile căiei ferate române pentru serviciul navigaţiei fluviale române şi pentru liniile căilor ferate bulgare au fost înlocuite, noulle taxe cuprinzând şi supratzxele C. F. R. de 4, 8 şi 12 lei.

In noul tarif se mai prevede că taxele de călătorie între Giurgiu-Rusciuk percepute de navigaţia fluvială română sunt: pentru clasa I şi II de 74 lei iar pentru clasa III-a de 50 lei.

Pe această distanţă, taxa minimală de transport pe N. F. R. pentru bagaje este de 40 lei.

In ambele direcţiuni se mai percepe următoarea taxă accesorie în favoarea N. F. R.-ului: 28 lei pentru fiecare colet iar în direcţia din Bulgaria 16 leva pentru fiecare colet.

Aceste taxe se percep pentru încărcarea şi descărcarea coletelor în porturile Giurgiu şi Rusciuk.

TARIF DIRECT DE MARFURI ROMAN-GERMAN

Direcţiunea generală a căilor ferate a pus în vigoare, cu valabilitate dela 1 Ianuarie 1941, unele modificări în tariful de mărfuri partea II la capitolul „minereuri de mangan".

Un nou cutremur de pământ

In ziua de 9 Ianuarie 1941, la orele 20.15 minute 8 secunde, s'a înregistrat la Observatorul Astronomic din Bucureşti un cutremur de pământ al cărui epicentru se găseşte la aproximativ 650—700 km.

Noui şefi de poliţie

D. Director General al Poliţiei a numit în funcţiunea de şef de poliţie pe d-nii: Ţigara Emanoil la poliţia Fălticeni, Antonovici Ernst la poliţia Dorohoi şi Carpen Dumitru la poliţia Câmpulung-Buc.

A ridicat delegaţia de conducere a poliţiei Suceava dată d-lui Hotineanu Nicolae şi a însărcinat cu conducerea acestei poliţii pe d. Antonovici Ernst şef de poliţie dela pol. Dorohoi.

Zilele în cari şoferii urmează să se prezinte în faţa comisiei de examinare

Serviciul Circulaţiei aduce la cunoştinţa celor înscrişi pentru examenul de şofer în condiţiunile Deciziei cu Nr. 20608 din 28 Noembrie 1940, a Ministerului de Interne — că urmează a se prezenta direct în faţa Comisiunei de examinare la orele 8 dim. pe şos. Jianu în faţa garajului Leonida după cum urmează:

Luni 13 Ianuarie a. c. cei ai căror nume începe cu litera A şi F.

Marţi 14 Ianuarie a. c. litera B.

Miercuri 15 Ianuarie litera C

Joi 16 Ianuarie litera D.

Vineri 17 Ianuarie litera E. şi G.

Sâmbătă 18 Ianuarie litera H. I. J. şi K.

Luni 20 Ianuarie litera L. şi N.

Marţi 21 Ianuarie litera M.

Miercuri 22 Ianuarie litera O. R. şi Z.

Joi 23 Ianuarie litera P.

Sâmbătă 25 Ianuarie litera S. şi Ş.

Luni 27 Ianuarie litera T. şi Ţ.

Marţi 28 Ianuarie litera U. şi V.

Vămuirea mărfurilor din vămi

Comunicat

Ministerul Economiei Naţionale— Direcţiunea Reglementării Importului — aduce la cunoştinţa importatorilor următoarele:

Mărfurile cuprinse în lista A. şi B. a decretului lege No. 3368 din 4 Octombrie 1940, cari au intrat în vamă până la 10 Ianuarie 1941 inclusiv, se pot vămui fără autorizaţie eliberată de Direcţiunea Reglementării Importului, cel mai târziu până la 31 Ianuarie 1941.

Importul mărfurilor din lista B. se va face în contul coteior viitoare ale importatorilor respectivi.

La vămuirea acestor mărfuri, odată cu declaraţia vamală de import, importatorii sunt obligaţi să complecteze în două exemplare buletinele de import D. C. Unul din aceste buletine, vizat de organele vamale şi comisiunea locală de preţuri va fi păstrat de importator pentru a-i servi drept autorizaţie de import.

Taxa de 3 la sută asupra valorilor mărfurilor importate se va încasa de către oficiul vamal respectiv.

INDICELE PREŢURILOR DE EN-GROS IN OLANDA

COPENHAGA, 10 (Rador). — Corespondentul agenţiei D. N. B. transmite:

Indicele preţurilor de en gros — — baza 100 fiind luată în 1935 — a fost evaluat de Oficiul danez de statistică pentru luna Decembrie 1940 la 191, faţă de 190 în Noembrie şi de 154 în Ianuarie 1940.

Media pentru anul 1940 este de 172 faţă de 118 în 1939.

INSEMNĂRI PLASTICE

DESPRE ARTA AUTOHTONĂ ŞI ARTIŞTII PLASTICI

Specificul autohton, atât de neglijat şi boicotat de regeficii [illegible] în cadrele statului [illegible] cea mai deplină înţelegere. E firesc şi logic acest lucru, observând caracterul şi profunzimea acestei note valabile, atât de caracteristică poporului nostru. Căci aci rezidă calitatea robustă a românului.

Această deosebită particularitate, indică fondul de viaţă spirituală românească: puterea sufletului de a exprima trăirea în artă, într'o formă şi viziune frăţească cu înţelegerea ei intimă.

Acest specific autohton, a apărut odată cu naşterea românului, cu credinţa lui, cu tradiţia şi rânduiala ce-i place toate.

Există pretutindeni unde mişună viaţă naţională. A-l nega înseamnă a ne recunoaşte lipsiţi de [illegible] de străbuni şi părinţi daci. In această particularitate specifică românească, cu accente de profunzimi mari ale cosmosului românesc, stă toată existenţa spirituală a neamului.

Deaceea revoluţia spirituală legionară constructivă în toate domeniile de creaţie [illegible] autohtonă, îmbrăţişează cu deosebită satisfacţie manifestările de acest gen plastic. In acest sens ţăranul nostru cu cântecul şi colindele lucrate, sunt comori inepuizabile de exprimare artistică. Inţelegerea lui sufletească, afirmată cu atâta sinceritate şi dragoste pe lucrurile casnice ce-l înconjoară, ne dovedeşte din plin darul spiritului său artistic. Aci, în arta populară, dela incrustările ciobanului din Munţii Ardealului şi până la broderiile ţărăncii din serile [illegible] se găseşte izvorul de unde trebue să muşte toţi artiştii români. Toţi cei ce pleacă la drum de înfăptuiri artistice majore!... [illegible] a fost şi va fi întotdeauna un [illegible] al rasei şi creaţiei spirituale în orice domeniu. Deaceea o aplecare atentă spre orientul satului este o necesitate imperioasă în momentul de faţă. Autohtonismul nu trăeşte nicăieri mai adânc decât acolo... Arta cultă, ce-şi propune fiinţa în spaţiu de trăiri etnice, nu poate neglija acest lucru. Fiindcă artiştii ai pânzei şi dalţei au [illegible] de multă puterea satului artistic.

Puţini au reuşit însă să prindă puternic fondul caracteristic al ţăranului nostru.

Grigorescu care a rupt cu stilul academic, trasând o linie de încercări, exprimând cărora [illegible] din [illegible] revoluţiei picturale, a fost [illegible] înţeles de urmaşii săi cari au [illegible] înţelegerea specificului naţional, reducându-l la un lirism şi pitoresc [illegible].

Chiar Grigorescu prin nota romantică, subiect şi idealizarea pictură sale s'a îndepărtat de [illegible] realitate a ţăranului român. [illegible] Luchian şi Andreescu au pătruns mai adânc acest fond etnic [illegible] artiştii [illegible] pe [illegible] ca ţărănia [illegible].

Aceştia din urmă, împreună cu câţiva contemporani: Petraşcu, Mădescu, T. Pop, Ghiaţă ş. a. au continuat să se situeze pe o linie mai precisă a etnicului, [illegible] în produsul său [illegible] caracteristică a rasei româneşti. Cei mulţi însă au rămas [illegible] de [illegible] autohtone. Au [illegible] a se complace în exprimări [illegible] din ţară sau străinătate.

Deaceea plastica românească de după [illegible] nu poate exprima din [illegible] talentul şi aspectul românesc. [illegible] caracterului [illegible] şi înţelegerea lor de [illegible] acidului pe [illegible] poate o [illegible] multor artişti [illegible] fi putut [illegible] pe [illegible].

Chiar o parte din tineri sub influenţa [illegible] a vremii s'au depărtat de ei, de [illegible] lor, pentru a practica [illegible] o [illegible] artă [illegible] şi a intra în legiunea [illegible] de origine „artă [illegible]"...

Odată cu vremurile de lumină nouă [illegible] a [illegible] de [illegible]. S'au trezit şi-şi dau seama de spiritul artei autohtone. Vor să [illegible] să facă artă autohtonă. Ne [illegible] că [illegible] şi [illegible] pentru a [illegible] autohtonă. [illegible] Prezic, acest domni prin [illegible] lor în timp, dovedesc că nu înţeleg [illegible] specific autohton şi deci nu vor [illegible] nimic în [illegible] artă.

El nu pricep — sau nu vor — că arta specificului naţional odihneşte în organismul creatorului, în simţirea organică ce nu se îndoae în faţa vânturi impuse din afară. Specificul naţional se naşte odată cu artistul şi nu se poate învăţa.

Este o parte din cel creatorului ce nu-l trădează în nicio manifestare... Şi cei ce nu au acest cu nu pot [illegible]. Iată ce trebue să ştie acei ce-şi propun a face numai decât artă autohtonă.

Dar acest lucru puţini îl ştiu, căci câţiva s'au arătat la expoziţii, autohtone dar prin subiect şi anecdotic, fără înoirea şi viziunea organică trăită de artist, ce dă veşnicie în veac românesc.

Nicolae Brana

VICTORIA PUTERILOR AXEI, VA FI VICTORIA LUMEI MUSULMANE

ROMA, 10 (Rador). — Cu ocazia sărbătoarei Aid el Kebir (sărbătoarea sacrificiului), adică a acelei sărbători care închee cele cinci ceremonii ale pelerinagiului musulman la Meca, a avut loc la Roma, Vineri după amiază o recepţie a musulmanilor hinduşi ce se găsesc la Roma.

La această recepţie au luat parte şi personalităţi italiene precum şi numeroşi reprezentanţi ai presei.

In cursul recepţiei, profesorul hindus Hassan Khan a pronunţat un scurt discurs afirmând între altele că hinduşii ce locuesc în Italia sunt profund încredinţaţi că fraţii lor hinduşi, numai pe care şi musulmanii din India îi poartă, au fost înşelaţi de propaganda britanică ce a răspândit credinţa că puterile Axei şi partea lor aliată Japonia, ar fi inamicii Islamului şi ai Indiei şi că în urma acestei nefaste netezi hinduşii au fost transportaţi în Egipt şi în alte părţi pentru a lupta pentru imperialismul britanic care el singur este unicul şi adevăratul duşman al Islamului şi al Indiei.

Sabri Ali Sabri, în numele tuturor studenţilor musulmani aflători în Italia, a pronunţat o cuvântare, scoţând în relief că victoria puterilor axei, va fi victoria lumei musulmane.

In fine cetăţeanul libian dr. Uabdi Buri a afirmat că musulmanii din Lybia ca şi musulmanii din lumea întreagă, urmăresc cu cea mai mare emoţiune acest războiu, pentru că este vorba de un războiu care va elibera lumea întreagă de jugul britanic.

SCOPUL NEGOCIERILOR ECONOMICE UNGARO-TURCE

Declaraţiile şefului delegaţiei turce

BUDAPESTA, 10 (Rador). — Corespondentul agenţiei DNB transmite:

D. Soman, şeful delegaţiei economice turce, care se află actualmente la Budapesta şi cel al secţiei economice din ministerul de afaceri străine al Turciei, a făcut Vineri o declaraţie în faţa reprezentanţilor presei ungare.

Scopul negocierilor economice ungaro-turce, a spus d-sa, este de a studia şi de a verifica acordurile economice şi de a le adapta necesităţilor actuale. Felul cum evoluează negocierile permite să se creadă că un acord va fi în curând încheiat, lucru care pare cu atât mai uşor cu cât structura economică a Ungariei şi Turciei se compensează mutual în mod fericit.

„VIAŢA ROMÂNEASCĂ SE DESFĂŞOARĂ IN CEL MAI MARE CALM ŞI LINIŞTE"

Presa italiană despre situaţia din România

ROMA, 10 (Rador). — Ziarul „Il Giornale d'Italia" publică o corespondenţă din Bucureşti semnată de d. Ettore Vanzi, în care se desminţ categoric ştirile tendenţioase lansate de posturile de Radio străine, în legătură cu o pretinsă „agravare progresivă" a situaţiei din România.

„Viaţa românească — scrie autorul — se desfăşoară în acest moment în cel mai mare calm şi linişte, atât la Bucureşti cât şi în provincie [illegible] de dezordine.

Iar dacă este ceva de înregistrat în România, este concentrarea tuturor forţelor Ţării pentru construirea noului Stat, pentru care d. General Antonescu şi Mişcarea Legionară luptă de atâtea zeci de zile".

ALARMĂ AERIANĂ IN ELVEŢIA

BERNA, 10 (Rador). — Alarma care a fost dată în Elveţia la orele 13.35 minute, s'a terminat la ora 14.

VAS NORVEGIAN SCUFUNDAT

STOCKHOLM, 10 (Rador). — Corespondentul agenţiei Stefani transmite:

Vasul de cabotaj norvegian „Bole" s'a lovit de o mină în apropiere de Haugesund.

Echipajul a reuşit să se salveze.

IN SPANIA GER NĂPRAZNIC

MADRID, 10 (Rador). — In toată Spania şi în special în Galicia, a început să ningă din nou. In Galicia viscolul este năprasnic.

In provincia Orense, mai multe localităţi au fost atacate de haite de lupi cari au omorît numeroase vite.

La Madrid, circulaţia pe străzi se face cu mare greutate.

DUCELE A VIZITAT RĂNIŢII DE RĂZBOI

ROMA, 10 (Rador). — Ducele, însoţit de secretarul partidului fascist şi de subsecretarul de stat pe lângă preşedinţia consiliului, a vizitat Vineri un spital al Crucii Roşii în care se aflau răniţi de război.

Glorioşii răniţi şi-au manifestat entuziasmul lor şi şi-au manifestat dorinţa de a se înapoia pe câmpul de luptă, alături de camarazii lor.

Ducele s'a interesat de îngrijirea ce se dă răniţilor şi s'a oprit la căpătâiul fiecăruia dintre ei rostind cuvinte de îmbărbătare şi laudă.

ŞTIRI EXTERNE

CHICAGO, 10 (Rador). — După o grevă de o zi în semn de protestare împotriva ameninţării reducerii salariilor, funcţionarii şi lucrătorii municipiului din Chicago au reluat lucrul.

*

COPENHAGA, 10 (Rador). — Corespondentul Agenţiei Stefani transmite:

Pentru prima oară, guvernul danez a numit la Berlin un ataşat militar în persoana colonelului Kurtz.

*

COPENHAGA, 10 (Rador). — Corespondentul agenţiei „Stefani" anunţă:

După corespondentul din Berlin al lui „Berlinske Tidende", monumentul danez ridicat în onoarea soldaţilor căzuţi în cursul războiului germano-danez din 1848 şi care a fost transportat la Berlin ca trofeu după victoria din războiul germano-danez din 1864, va fi restituit Danemarcei.

Ordinul de restituire pe care îl va da Fuehrerul va avea o formă oficială.

*

BERLIN, 10 (Rador). — Corespondentul agenţiei „Stefani" transmite:

Economistul britanic, sir Walter Layton, a ţinut o conferinţă asupra situaţiei economice a Marei Britanii.

„Deutsche Allgemeine Zeitung" în comentariul său, subliniază afirmaţia făcută de chiar sir Layton, după care Germania este superioară de 4 sau 5 ori în raport cu forţa de rezistenţă a Angliei.

*

BERNA, 10 (Rador). — Corespondentul agenţiei Stefani transmite:

Poliţia a arestat 5 manifestanţi, cari în ziua de 25 Septembrie 1940, cu prilejul unei manifestaţii antibritanice, au sfărâmat vitrinele a două magazine englezeşti din Lausanne.

*

ROMA, 10 (Rador). — Ducele a primit pe locotenentul de vas Nicolo Nicolini care, de curând a străpuns şi rupt în două un submarin inamic.

Ducele i-a exprimat aprecierile sale şi l-a însărcinat să aducă laude întregului echipaj.

TRAFICUL FEROVIAR INTRE ISTANBUL ŞI EUROPA A FOST RELUAT

ISTANBUL, 10 (Rador). — Traficul feroviar internaţional din Istanbul spre Europa a fost reluat în cursul zilei de Joi.

Corespondentul Agenţiei DNB precizează că el a fost întrerupt pentru a se face diferite construcţii pe traseul din Tracia.

UN ZIAR ITALIAN DESPRE „ARTA POPULARĂ ROMÂNĂ"

ROMA, 10 (Rador). — Ziarul „Osservatore Romano" publică un articol intitulat: „Arta populară română", iscălit de d. Oberti Pinello. Autorul articolului vorbeşte despre arta casnică românească şi despre ceramica ţărănească, precum şi despre sculptura în lemn şi despre poezia populară: expresiuni imediate şi puternice ale sufletului ţăranului român".

AMERICA INTÂMPINĂ DIFICULTĂŢI IN CE PRIVEŞTE LIVRAREA DE VASE PENTRU ANGLIA

NEW YORK, 10 (Rador). — Corespondentul agenţiei DNB transmite:

„New-York Times" afirmă că trebue să se conteze că se vor ivi dificultăţi în ce priveşte livrarea de vase către Anglia.

Ziarul precizează că englezii au comandat în Statele Unite 60 vase de comerţ, iar guvernul Statelor Unite a comandat 200. Pentru construirea acestor vase în şantierele americane şi pentru lansarea celor 260 vase, va fi nevoe de cel puţin doi ani, în cazul când războiul submarin nu va slăbi în intensitate, Anglia va pierde în acest răstimp 10 milioane tone.

„New York Herald Tribune" arată dificultăţile ce se ivesc [illegible] intensificarea construcţiei de [illegible]. Industria automobilelor din Statele Unite nu va fi în stare să facă faţă decât într'o măsură [illegible] programului de construcţiuni [illegible].

Anglia nu mai are în America depozite suficiente cumpărăturilor

WASHINGTON, 10 (Rador). — Corespondentul agenţiei D. N. B. transmite:

Raportul lunar al lui „Federal Reserve Bank" atrage atenţia că nu trebuesc să fie supraestimate sumele engleze cari ar putea servi la achitarea cumpărăturilor de război din Statele Unite.

In acest raport se arată că Anglia dispunea la începutul războiului de aur, titluri şi alte bunuri, în valoare totală de 7,11 miliarde dolari cari, din punct de vedere teoretic, puteau servi la plata produselor furnizate de Statele Unite.

Nu se cunoaşte însă suma care a fost cheltuită până acum de Anglia. Cifra este însă în orice caz inexactă, întrucât nu poate fi verificată adevărata avere, în dolari, a Angliei. O parte din valori nu pot fi vândute în împrejurările actuale. Transporturile de aur sunt actualmente prea periculoase, din cauză că vasele riscă să fie torpilate. Câteva valori ar pierde o bună parte din preţul lor dacă ar fi aruncate în mari cantităţi şi de o dată pe piaţă.

Din restul depozitelor, sume considerabile au fost afectate până acum pentru plata cumpărăturilor efectuate, în special de avioane americane.

S'a refuzat vânzarea unor vase americane Angliei

WASHINGTON, 10 (Rador). — Corespondentul agenţiei D. N. B. transmite:

Oficiul federal al navigaţiei nu a aprobat transferarea a 5 vase cargoboturi americane, printre cari patru vase ale Societăţii „Black Diamond Steamship Co.", ce urmau să fie vândute Angliei.

ANGLIA CERE SACRIFICII AMERICII PENTRU CA EA INSĂŞI SĂ-ŞI POATĂ MENŢINE DOMINAŢIA ASUPRA LUMII

Comentarii germane în jurul declaraţiilor d-lui Churchill

BERLIN, 10 (Rador). — „Berliner Boersen Zeitung" ironizează, în numărul său de Vineri, dejunul oferit de Societatea americană „Pilgrims Association", din Londra, la hotelul Savoy şi în cursul căruia lordul Halifax, „ambasadorul marilor necesităţi britanice în Statele Unite" şi-a luat rămas bun dela colonia americană din Londra.

Care este semnificaţia — continuă ziarul — şi care este importanţa ce s'a acordat acestui dejun se vede din faptul că conducătorii britanici în frunte cu toţi membrii guvernului britanic erau prezenţi şi că d. Churchill şi-a luat, în persoană sarcina de a rosti o cuvântare, declarând că lordul Halifax ar fi „omul cel mai bun" ce ar fi putut fi ales pentru acest scop.

Numai pentru acest motiv, a spus primul ministru britanic, lordul Halifax a schimbat postul său de ministru al afacerilor străine cu acela de ambasador în Statele Unite. Iată o afirmaţie — continuă „Berliner Boersen Zeitung" — pe care împrejurările cunoscute de toată lumea vin să o acuze fără greş ca fiind o minciună. Intr'adevăr, lordul Halifax a fost socotit ca absolut inutil după atacurile date împotriva sa de partidul laburist şi după criticile violente ce i s'au făcut după spulberarea iluziilor britanice cu privire la Uniunea Sovietelor. Lordul Halifax nu a fost numit ambasador în Statele Unite decât pentru că este excepţional de dotat în ce priveşte făţărnicia şi pentru că este capabil de cele mai sfruntate neadevăruri. In numele creştinismului. Intr'adevăr, nu s'a putut găsi la Londra un „om mai bun" care să-şi asume misiunea de apostol făţarnic.

Este deosebit de interesant de constatat că situaţia care a urcat pe acest om în postul de ambasador la Washington a fost caracterizată prin cuvintele d-lui Churchill: „Sperăm cu toată tăria că lordul Halifax va reuşi în misiunea sa care este de o importanţă capitală: iată de ce această misiune este mai importantă ca oricare din acelea ce au fost încredinţate până acum de monarhia britanică servitorilor ei".

Prin aceste cuvinte — subliniază ziarul — d. Churchill mărturiseşte că Anglia nu s'a găsit niciodată într'o situaţie mai penibilă şi că Marea Britanie nu mai e în stare să întrevadă şanse de succes dacă va fi obligată să continue numai pe propriile-i forţe.

Yankeii, al căror preşedinte este obiectul atâtor cinstiri şi laude, din partea d-lui Churchill, ştiu deci ce rol precumpănitor joacă el în socotelile beliciştilor plutocrato-britanici.

Anglia, urmează ziarul, speră că acest american îşi va face datoria faţă de „cruciada creştină", aşa cum a afirmat d. Churchill şi cum o înţelege lordul Halifax, pentru „viitorul lumii întregi" şi pentru „realizarea speranţelor unei întregi civilizaţii", probe din care viitor a dat Anglia printr'un război de înfometarea femeilor şi copiilor, prin oprimarea totală a popoarelor fără apărare şi prin dividendele considerabile pe cari le obţin proprietarii industriilor de armament.

In încheere, ziarul sfătueşte pe americani să se gândească bine la suma pe care vor trebui să o plătească precum şi la însuşirile acestui misionar belicist britanic care este însărcinat să scoată maximum din producţia de armament a Statelor Unite; ei îşi vor putea da seama atunci că Anglia le cere sacrificii pentru ca ea însăşi să-şi poată menţine dominaţia asupra lumii.

Anglia nu se luptă pentru apărarea libertăţii

ROMA, 10 (Rador). — „Giornale D'Italia" comentează discursul rostit de d. Churchill la banchetul oferit de colonia americană în onoarea lordului Halifax, şi scoate în evidenţă că primul ministru britanic a mărturisit că în cazul — imposibil după cum afirmă ziarul italian — al unei victorii engleze, viitorul lumii va depinde de relaţiile dintre imperiul britanic şi Statele Unite.

Cu alte cuvinte — subliniază ziarul — aceasta înseamnă că Anglia nu se luptă pentru apărarea libertăţii, ci pentru a impune lumii o extindere a sistemului imperialist anglo-saxon. Or, aceasta constitue un act de trădare faţă de Europa, care ar urma să fie supusă dominaţiei băncilor şi imperialismului.

Ziarul subliniază că Europa nu are nevoe de tutela Statelor Unite. In numele Europei, puterile Axei respectă independenţa Statelor Unite şi a emisferei occidentale. La rândul lor, ele au dreptul să ceară respectarea independenţei Europei. Dar d. Churchill cheamă America să vie în Europa.

Nu încape îndoială că statele Americei latine resimt o aceeaşi [illegible] faţă de o eventuală tutelă a anglo-saxonilor. O tutelă anglo-americană asupra Europei ar însemna sfârşitul civilizaţiei continentului nostru, care a cunoscut ceva asemănător între sfârşitul marelui războiu şi începutul conflictului actual. Şi rezultatele se cunosc.

Germania şi Italia se pregătesc să refacă Europa pe baze noi, după ce aceasta a suferit timp de 20 ani stăpânirea complice a marinei engleze şi a finanţei Statelor Unite.

Dacă Statele Unite, încheie ziarul, şi-ar face mai bine socotelile, ar vedea că ar avea totul de câştigat pe urma unei înţelegeri cu naţiunile tinere.

TRANSFERAREA CETĂŢENILOR GERMANI DIN REPUBLICELE SOVIETICE LITUANĂ, LETONĂ ŞI ESTONĂ

BERLIN, 10. (Rador). — In cursul săptămânii trecute au avut loc negocieri la Riga şi Kowno, între delegaţiile germane şi sovietice în legătură cu transferarea în Germania a cetăţenilor germani şi a supuşilor făcând parte din grupul etnic german din republicile sovietice, lituană, letonă şi estonă, ca şi cu transferarea în URSS., a cetăţenilor lituani şi a persoanelor făcând parte din grupurile etnice lituan, rus şi bielorus din Germania, şi acestia din fostele teritorii Memel şi Suwalki.

Aceste negocieri s'au terminat la 10 Ianuarie 1941, prin semnarea acordurilor la Riga şi la Kowno, reglementând toate chestiunile cu privire la transferul populaţiilor.

După aceste acorduri, persoanele care îşi vor fi exprimat dorinţa de a se înapoia în ţara lor vor putea fi transferate în primele 3 luni şi jumătate după semnarea acordurilor şi aceasta pe căile fixate prin sus-zisele acorduri.

Consulul general Benzler, şeful delegaţiei germane, şi d. Botscikorev, şeful delegaţiei sovietice, au semnat acordul privitor la transferul din Letonia şi Estonia. Consulul general Noelke, şeful delegaţiei germane, şi d. Posdnjakov, au semnat acordul cu privire la transferurile din Lituania.

In acelaşi timp un acord a fost semnat la Moscova între Germania şi URSS., cu privire la reglementarea revendicărilor de despăgubire ale repatriaţilor în legătură cu aceste transferuri.

Acest acord a fost semnat, pentru guvernul german, de către d. Schnurre, ministru al Reichului, făcând parte din cadrele ministerului afacerilor străine, şi, pentru URSS., de d. Vyschinski, adjunct al preşedintelui consiliului comisarilor poporului.

Scufundarea unui vapor olandez de comerţ

NEW YORK, 10 (Rador). — Corespondentul agenţiei D. N. B. transmite:

Vaporul de comerţ olandez „Stamba", aflat în serviciul Angliei, s'a scufundat în apele Oceanului Atlantic.

El avea o deplasare de 5.733 tone şi era încărcat cu oţel.

Dintre membrii echipajului s'au înecat cel puţin 24 de oameni.

Restul echipajului a fost debarcat într'un port din Canada.

Din toată lumea

MANCHESTER, LONDRA ŞI LIVERPOOL SUB PLOAIE DE BOMBE GERMANE

Acţiuni germane de recunoaştere până în nordul Scoţiei

BERLIN, 10 (Rador). — Inaltul comandament al forţelor armate germane transmite Vineri următorul comunicat:

In cursul zilei de eri, forţe aeriene germane au acţionat, cu misiuni de recunoaştere până în nordul Scoţiei.

In noaptea de 9 spre 10 Ianuarie, puternice unităţi de avioane de luptă germane au atacat cu succes în Anglia centrală şi meridională, un mare număr de obiective având importanţă militară, în special la Manchester, Londra şi Liverpool.

Inamicul a atacat în special mai multe oraşe din vestul Germaniei. In afară de câteva locuinţe, au suferit şi stricăciuni mânăstirea Bethlehem, de lângă Koeln, şi Casa Tineretul Catolic din Duesseldorf.

Nu au fost atinse obiective militare sau economice interesând apărarea.

Sunt 28 de morţi din populaţia civilă şi câţiva răniţi. Majoritatea victimelor se găseau în afara adăposturilor atunci când s'au produs atacurile aeriene.

Un avion inamic a fost doborît de avioanele de vânătoare de noapte şi un altul de artileria antiaeriană.

Spital german bombardat de aviaţia britanică

BERLIN, 10 (Rador). — In legătură cu atacurile aeriene date de inamic în cursul nopţii de Joi spre Vineri, agenţia DNB mai află următoarele amănunte.

Pagubele pricinuite de englezi sunt neînsemnate dar, încăodată, locuinţe şi alte obiective cu caracter strict civil au fost lovite sau distruse.

Graţie apărării eficace a artileriei antiaeriene, cea mai mare parte din pagube au fost cauzate în comune de mai mică importanţă, situate la periferia districtului industrial din vestul Germaniei, aviatorii englezi neavând posibilitatea de a arunca bombele lor în altă parte.

In apropiere de coastă, a fost bombardat spitalul St. Joseph din Vlissingen, capela spitalului a fost complet distrusă. Alte părţi ale clădirii au suferit mari stricăciuni. Trei surori de caritate au fost omorîte la datorie.

AVIOANE ENGLEZE DOBORITE

BERLIN, 10 (Rador). — Aşa cum s'a anunţat, avioanele de vânătoare germane au reuşit, cu prilejul atacului încercat asupra Franţei de Nord de o formaţiune de avioane de bombardament englez, la începutul după amiezei de Vineri, să doboare un avian Bristor Blenheim şi un avion Spitfire, şi să avarieze cu certitudine un alt Spit Fire atât de grav, încât pierderea sa poate fi considerată ca sigură.

Or, se află că în cursul aceleiaşi acţiuni apărarea antiaeriană germană din jurul portului Calais, a dobândit un alt succes de seamă.

Bateriile antiaeriene instalate în această regiune au reuşit să doboare alte trei avioane de bombardament englese de tipul Blenheim, ca şi un avion de vânătoare de tipul Hurricane.

Pierderea altor două avioane Hurricane, datorită activităţei bateriilor antiaeriene germane, poate fi considerată ca sigură.

Englezii au pierdut deci în cursul unei singure încercări de atac, opt avioane cu certitudine şi nouă foarte probabil.

Tentativă de atac britanic nereuşită

BERLIN, 10 (Rador). — Agenţia DNB află că în cursul după amiezei de Vineri un mare grup de avioane de bombardament britanice, protejate de o formaţiune de avioane de vânătoare, a încercat să ajungă deasupra continentului, în dreptul portului Calais.

Apărarea antiaeriană germană a împiedicat totuşi această incursiune şi avioanele britanice au fost silite să se înapoieze spre bazele lor, fără a-şi fi aruncat bombele asupra obiectivelor prevăzute.

Avioane de vânătoare germane au decolat imediat şi au doborît un avion de tipul Bristo-Blenheim şi un altul de tipul Spitfire.

Unul din aceste avioane a încercat să se îndepărteze, sburând la o foarte mică înălţime pe deasupra valurilor mării, dar a fost urmărit, atins şi doborît de la coastă foarte mică înălţime, chiar deasupra nivelului mării.

Jumătate din patrimoniul naţional al Slovaciei este în mâinile semiţilor

PRESSBURG, 10 (Rador). — Corespondentul agenţiei „Stefani" transmite:

După declaraţiile făcute de bună voe de un număr de 52.000 de evrei jumătate din patrimoniul naţional, adică 3.015.000.000 coroane, este în mâinile semiţilor.

Se presupune însă că această cifră trebue considerabil sporită, căci 40.000 de evrei nu au făcut declaraţii.

AMBASADORUL D-LUI ROOSEVELT A AVUT O INTREVEDERE CU D. CHURCHILL

AMSTERDAM, 10 (Rador). — Corespondentul agenţiei DNB transmite:

D. Hopkins, însărcinat special al preşedintelui Roosevelt la Londra, a avut Vineri — după cum anunţă postul de radio britanic — o lungă întrevedere cu d. Churchill.

Apoi, d. Hopkins a fost invitatul primului ministru englez la dejun.

D. Hopkins a declarat reprezentanţilor presei că nu va rămâne în Anglia mai mult de patru săptămâni, dar va sta aci cel puţin două.

UN APEL AL EPISCOPULUI DE PARMA

ROMA, 10 (Rador). — Corespondentul agenţiei NDB transmite:

Episcopul de Parma, şeful acţiunei catolice din Italia, a publicat o proclamaţie în care repetă cu ocazia noului an 1941, apelul adresat în momentul intrării Italiei în războl, tuturor membrilor acţiunei catolice, cerându-le să-şi consacre toate puterile pentru patrie.

Monseniorul invită pe toţi catolicii de a-şi îndeplini cu loialitate îndeplinirile lor, dând dovadă de o profundă voinţă de sacrificiu.

Catolicii italieni, — spune Inaltul preot în concluzie — trebuesc a nu înceta să roage pe Dumnezeul Atotputernic să sprijine prosperitatea Italiei viitoare.

SECRETARUL PARTIDULUI FASCIST ALBANEZ PRIMIT DE DUCE

ROMA, 10. — Agenţia „Stefani" anunţă de „undeva din Italia":

Ducele a primit pe consilierul naţional Tefik Mooria, secretarul partidului fascist albanez, căruia i-a dat instrucţiuni cu privire la activitatea partidului în masele albaneze.

INTENSĂ ACTIVITATE DE ARTILERIE, AVIAŢIE ŞI MARINĂ DESFĂŞURATĂ DE FORŢELE ITALIENE

ROMA, 10 (Rador). — Marele cartier general al forţelor armatei italiene transmite „de undeva din Italia" următorul comunicat, având numărul 217:

Pe frontul grec acţiuni cu caracter local în câteva sectoare ale armatei XI-a.

Pe restul frontului, activitate de artilerie.

Trupe în mers şi camioane au fost bombardate şi atacate cu focuri de mitralieră de către aviaţia noastră. Bateriile antiaeriene cari apărau o importantă bază navală inamică au fost lovite în mod eficace.

Unităţi navale italiene au bombardat cu succes diferite poziţii de pe coastă ale inamicului.

Escadrile de bombardament au atacat în Mediterana occidentală o mare formaţie navală. Cu toată reacţia puternică a artileriei antiaeriene, un vas de luptă a fost lovit.

Un avion de vânătoare inamic a fost doborît. Două din avioanele noastre nu s'au înapoiat la bazele lor.

Formaţiile noastre aeriene au supus la o acţiune foarte eficace de bombardament şi mitraliere baza aeronavală din Malta. Cinci avioane pe pământ, două vase şi o baterie antiaeriană au fost atinse. Unul din avioanele noastre de vânătoare a fost doborît.

IN CIRENAICA

Două avioane inamice, cari încercau o incursiune pe teritoriul nostru, au fost doborîte.

In Cirenaica, trageri de artilerie în zona Tobruk, în cursul cărora au fost distruse autovehicule inamice.

Avioane italiene au bombardat Sollum.

Una din formaţiile noastre de avioane de atac şi vânătoare a reperat şi lovit o formaţie de 100 autovehicule ce se îndreptau spre Acroma, la sudvest de Tobruk.

In Africa Orientală, tabere şi autoblindate au fost atacate cu focuri de mitralieră de avioane italiene în zona Cassala şi în apropiere de Sciusceib.

Incursiuni ale autovehiculelor inamice au fost respinse la nordest de Cassala, inamicul suferind pierderi.

Un avion inamic a aruncat bombe mici incendiare asupra Messinei, provocând numai începuturi de incendii, cari au putut fi stinse în cel mai scurt timp. Nu a fost atinsă nici o persoană.

CARGOBOT GREC SCUFUNDAT

Unul din submarinele noastre, comandat de căpitanul de corvetă Manlio Petroni, a torpilat şi scufundat în oceanul Atlantic cargobotul elen „Anastasia", de 2.883 tone.

Un alt submarin, acţionând în Atlantic sub comanda căpitanului de covertă Salvatore Todaro, a scufundat, după o luptă crâncenă pachebotul înarmat britanic „Shakespeare", de 7.000 tone.

Un submarin, sub comanda căpitanului de covertă Paolo Vagliasindi a torpilat în Mediterana două pacheboturi al căror tonaj nu s'a putut preciza şi cari navigau într'un convoi puternic escortat.

Două submarine inamice au fost scufundate de torpiloarele noastre. Unul din acestea este submarinul francez „Narval", aparţinând forţelor în serviciul Angliei.

Submarinul „Regulus", a cărui pierdere a fost anunţată de Amiralitatea britanică, este unul din submarinele indicate drept scufundate în unul din buletinele precedente.

PIERDERILE ITALIENE PE FRONTUL GRECO-ALBANEZ

ROMA, 10 (Rador). — Marele Cartier General al forţelor armate italiene, publică „de undeva din Italia" numele ofiţerilor, subofiţerilor şi soldaţilor italieni şi albanezi, căzuţi pe frontul greco-albanez în cursul lunei Decembrie 1940.

Morţii sunt în număr de 1.301 dintre cari 97 ofiţeri, 65 subofiţeri şi 19 albanezi.

Răniţii sunt în număr de 4.598, dintre cari 10 albanezi.

Dispăruţii sunt în număr de 3.058, dintre cari 88 albanezi.

Printre ofiţerii italieni căzuţi se numără un colonel, doi locotenenţi-colonei şi trei maiori.

UN INDICE AL VALORII MARINEI ITALIENE

BERLIN, 10 (Rador). — Corespondentul agenţiei Stefani transmite:

Ziarele germane de Vineri după amiază scot în evidenţă lupta victorioasă pe care a purtat-o un submarin italian contra unor unităţi inamice şi torpilarea unui crucişetor englez şi a unui alt vas.

Acest eveniment este socotit drept un indice al valorii marinei italiene ce se impune admiraţiei lumii.

*

ROMA, 10 (Rador). — Trimisul special al agenţiei „Stefani" transmite de pe frontul greco-albanez următoarele:

Prizonierii capturaţi în cursul acţiunilor cu caracter local şi de cari sunt plini lagărele, cu toată reaua stare în care se găsesc nu ezită a recunoaşte superba valoare a soldatului italian.

Un sergent, pentru a dovedi că aceste afirmaţiuni nu sunt dictate de împrejurări, a arătat soldaţilor italieni ce îl escortau împreună cu alţi prizonieri către interiorul ţării, o carte de identitate a unui locotenent italian, spunând că a luat-o dela ofiţerul care căzuse pe front, după ce înfrânsese, cu numai forţele plutonului său, reuşita atacului unor divizii greceşti cari au cucerit poziţia cu preţul unor enorme sacrificii.

Soldaţii greci au voie fiecare să păstreze câte ceva ca amintire dela eroul italian.

Salonicul şi Korcia bombardate

BELGRAD 10 (Rador). — Corespondentul agenţiei Stefani transmite:

Ştiri sosite dela frontiera greacă arată că bombardările aeriene efectuate zilele trecute de italieni la Salonic şi Korcia au fost deosebit de eficace.

La Korcia bombele au făcut numeroase victime printre trupele elene iar la Salonic au fost distruse mai multe fabrici.

Se anunţă, pe de altă parte că comandamentul elen a chemat sub arme clasele mai vechi de rezervişti, distribuindu-le apărării antiaeriene.

Vas britanic port-avion bombardat

ROMA, 10 (Rador). — Trimisul special al agenţiei „Stefani" transmite de la o bază aeriană italiană:

Vineri între ora 12,30 şi 13,30, un aivon torpilor italian a luat contact în Canalul Siciliei cu o formaţie navală inamică.

Cu toată violenta reacţiune antiaeriană şi a atacului avioanelor cari îşi luaseră sborul de pe vasul portavion ce făcea parte din escadra inamică, echipajul italian a reuşit să se aşeze în poziţie favorabilă şi să arunce o torpilă împotriva vasului portavion, care a fost lovit în plin. O coloană groasă de fum şi aburi a dovedit succesul acţiunii.

Un sbor de recunoaştere, efectuat ceva mai târziu, a permis să se constate că vasul portavion fusese grav avariat. O coloană de fum continua să se înalţe din vas, care înainta încet, fiind părăsit de celelalte unităţi ale escadrei.

La defăimările propagandei britanice Italia răspunde cu un reînoit spirit combativ

ROMA, 10 (Rador). — Redactorul diplomatic al agenţiei „Stefani" scrie:

Defăimărilor propagandei britanice naţiunea italiană răspunde cu un reînoit spirit combativ şi cu o fermă acţiune pe toate teatrele de luptă.

In Albania, grecii au avut până în prezent avantagiul unei puternice superiorităţi numerice şi acel al mijloacelor, — fapt care confirmă că guvernul Metaxas studiase de multă vreme şi efectuase pregătiri de ofensivă dealungul frontierei albaneze.

Proporţia forţelor la începutul operaţiilor din Epir a fost de 1 italian contra a 3 greci dar, în anumite zone, disproporţia era şi mai simţitoare: într'adevăr, în sectorul în care colonelul Zacco a căzut în mod eroic în fruntea regimentului 84 infanterie, proporţia mijlocie a fost de 1 soldat italian faţă de 10 soldaţi greci.

Totuşi cu această mare superioritate numerică, masele greceşti nu au reuşit să străpungă liniile italiene.

In Marmarica, Anglia a adunat forţe importante, totalizând peste 250.000 de oameni, 800 de care înarmate şi 1000 de avioane.

Eroica apărare de la Bardia a impus acestor forţe o oprire de aproape o lună.

Rezistenţa va continua fără nici o şovăire şi foarte înverşunată, în alte locuri.

Intre timp, marina şi aviaţia italiană nu dau nici un pic de răgaz forţelor inamice. Un vas de luptă britanic a fost atins şi 2 submarine engleze au fost scufundate.

Toate acestea arată puterea şi spiritul combativ al forţelor italiene, care sunt astăzi hotărâte mai mult ca niciodată să ducă fără şovăire războiul, până la victoria finală.

„SINGURĂ, ARMATA ENGLEZĂ NU VA PUTEA CÂŞTIGA RĂZBOIUL"

Un articol al generalului englez Fuller despre supremaţia germană

BERLIN, 10. (Rador). — Agenţia D. N. B., transmite:

„Se pare că situaţia, în ce priveşte produsele alimentare, este mai bună în Germania decât la noi, — scrie publicistul militar englez generalul Fuller într'un articol apărut recent în „Sunday Pictorial" şi publicat Vineri de către presa germană.

Generalul Fuller scrie textual cu privire la situaţia economică a puterilor Axei:

„Nu cred ca punctul slab al armamentului inamicilor noştri să fie de ordin economic. Mi se pare, în orice caz, că situaţia lor în domeniul alimentar este mai bună ca a noastră. Le lipseşte fără îndoială unele materii prime. Dar ei posedă actualmente un spaţiu întins de unde pot obţine ce au nevoe, astfel că nu vor exista lipsuri în acest domeniu în viitor.

Intre timp, continuă general Fuller, atacul economic german contra insulelor britanice va fi continuat cu toată energia. Germania reuşeşte să sperească cu 400 până la 500 milioane lire sterline pe an costul produselor alimentare pe care le importăm. Fără ca să fi omorît un singur om, pierderile noastre financiare se vor ridica la 100 milioane lire sterline. Dacă Germania reuşeşte să menţină o asemenea cifră, atunci se va epuiza complet forţa noastră financiară.

Fiecare vas scufundat şi fiecare alarmă aeriană care produce o întrerupere a lucrului constitue, într'adevăr, un fel de inflaţie, care sporeşte preţurile şi care nu este numai o simplă pierdere materială sau o simplă pierdere de timp".

Generalul Fuller se ocupă apoi de problemele strategiei britanice „Ceeace ne lipsea şi ceeace ne mai lipseşte încă, spune el între altele, este o minte strategică care să privească războiul în ansamblul lui. Noi suntem în primul rând o putere navală. Am crezut că blocada va aduce în mod inevitabil ruina Germaniei. Am crezut de asemenea că timpul va acţiona în favoarea noastră.

Or, care a fost rezultatul? Ruina nu a Germaniei, ci a Franţei. Azi, cel puţin unii dintre noi, comit aceeaşi greşală închipuindu-şi că n'au nimic altceva de făcut decât să construiască avioane până ce vom ajunge la o superioritate de producţie pentru a elimina apoi Germania de pe harta geografică.

Va fi însă posibil, chiar cu sprijinul cel mai eficace din partea Statelor Unite, să mai ajungem la o superioritate de producţie dat fiind că Germania controlează astăzi trei sferturi din toate uzinele Europei? Sper aceasta, dar nu văd cum s'ar putea ajunge la ea.

Pe lângă aceasta nu trebue să ne facă iluzii că, oricare ar fi superioritatea producţiei noastre, Germania dispune de o situaţie strategică mai favorabilă ca a noastră din punctul de vedere al războiului aerian. Chiar şi numai acest fapt ar trebui să ne facă să nu ne grăbim de a avea prea mare încredere în aviaţia noastră. Este evident că singură armata noastră nu va putea câştiga războiul.

Generalul Fuller termină cerând Angliei să ia măsuri hotărîte şi energice.

Amiralul Dönitz întâmpinând echipajele unor submarine germane întoarse dintr'o lungă cursă, le acordă — în numele Fuehrerului — Crucea de Fier

CELE DOUĂ PUTERI ALE AXEI LUPTĂ INTR'UN STRÂNS ACORD PE UN FRONT UNIC

LYON, 10 (Rador). — Agenţia „Havas" transmite:

„Din comentariile germane şi italiene autorizate rezultă că cele două puteri ale Axei luptă într'un strâns acord pe un front unic, care este frontul antibritanic", — scrie „Le Temps".

A învinge Anglia la ea acasă şi a-i disloca imperiul, continuă ziarul, sunt două operaţiuni strâns legate între ele.

Tema care se pune este că, în vederea ţelurilor proprii sale politici Germania este tot atât de interesată ca şi Italia de a lipsi Anglia de bazele pe care aceasta şi le-a putut asigura în Grecia, de a ruina poziţia sa preponderantă din Mediterana orientală şi de a-i lua punctele sale de sprijin din Egipt şi din orientul apropiat.

Unii cred a putea deduce din aceasta că cele două puteri ale Axei sunt hotărîte să dea lovituri decisive în zona insulelor britanice şi în zona Mediteranei orientale.

Ceeace este însă mai aproape de realitate este că evenimentele militare din Sud-Estul Europei şi Nord-Vestul Africei, au determinat, la fel ca şi mişcarea de peste Atlantic în favoarea ajutorării Angliei, consolidarea Axei şi strângerea înţelegerei italo-germană.

DISCURSUL D-LUI FILOFF AŞTEPTAT CU VIU INTERES IN BULGARIA

SOFIA, 10 (tp). — După cum s'a mai anunţat, d. Filoff, preşedintele consiliului de miniştri al Bulgariei, precum şi alţi 4 miniştri vor ţine Duminică discursuri în diferite adunări publice. Se aşteaptă [illegible] deosebit interes, discursul [illegible] lofi care va lua atitudine [illegible] chestiunile actuale politice interne şi externe.

Starea sănătăţii d-lui Filoff, care în legătură cu vizita d-sale la diferiţi specialişti din Viena [illegible] [illegible] ameliorare [illegible]

„INAINTE DE FURTUNĂ"

Declaraţiile d-lui dr. Goebbels, făcute la clubul ziariştilor străini

(Prin telefon dela corespondentul nostru)

BERLIN, 10. — Eri d. dr. Goebbels a inaugurat noule saloane ale clubului ziariştilor străini din Berlin. Cu această ocazie d-sa a relevat în faţa numeroşilor ziarişti străini prezenţi că liniştea ce domneşte este numai liniştea, aparentă, dinainte de furtună. Experienţa din iarna trecută a demonstrat cât de bine înţelege Germania să folosească liniştea dintre bătălii pentru a pregăti amănunţit operaţiile militare viitoare. Mecanismul de precizie al organizaţiei militare germane este cunoscut.

In continuare, d. dr. Goebbels a adresat corespondenţilor presei străine un apel de a-şi da silinţa să cunoască bine Germania. Raporturile de încredere reciprocă între ziariştii străini şi forurile germane nu pot fi decât în folosul ambelor ţări.

RELAŢIILE ANGLO-RUSE

BERLIN, 10. (tp.). — Dintr'un articol al corespondentului din Londra al ziarului „Basler Nachrichten", reese, că ultima întrevedere dintre ministrul de externe englez d. Eden şi ambasadorul Sovietelor la Londra d. Maisky nu a contribuit cu nimic la îmbunătăţirea relaţiilor dintre ambele ţări.

Corespondentul londonez al ziarului „Basler Nachrichten" scrie, că cu toate că întrevederea a fost amicală, totuşi chestiunea actuală a eliberării vaselor baltice, care este punctul principal al tratativelor, nu a putut fi rezolvată, deoarece Anglia necesită toate navlurile disponibile şi nu poate renunţa pur şi simplu la acest tonaj.

Afară de aceasta o eliberare a vaselor baltice ar însemna ca Anglia ar recunoaşte încorporarea statelor baltice în Uniunea Sovietică. Anglia însă ar fi dispusă numai la o temporară recunoaştere de facto. In sensul britanic „temporar" înseamnă că chestiunea recunoaşterei definitive va putea fi discutată abia după terminarea războiului. Rusia însă cere o recunoaştere completă de jure, ceeace denotă, că Moscova vede situaţia actuală a problemei baltice, adică încorporarea acestor state ca definitiv rezolvată.

In sfârşit, nici proectul britanic contra participării Sovietelor la conferinţa Dunărei maritime, care după cum se ştie a fost respins de Moscova, nu a contribuit la îmbunătăţirea relaţiilor dintre ambele ţări.

Deasemenea, încercările de a încheia un tratat economic ruso-englez nu au dat până în prezent nici un rezultat afirmativ, Anglia punând condiţiuni pe cari Uniunea Sovietică le respinge.

BALON CAPTIV BRITANIC PESCUIT IN ATLANTIC

MADRID, 10 (Rador). — Corespondentul agenţiei Stefani transmite:

Vasele de pescuit spaniole „Alcion" şi „Alque", au găsit în largul capului Prior, la 6 mile de Corugna, un balon captiv din acelea care asigură apărarea Londrei.

ULTIMA ORA

„AZI ROMÂNIA ES TE O ŢARĂ NAŢIONAL-LEGIONARĂ AVÂND O STRUCTURĂ, O ORGANIZARE ŞI O TENDINŢĂ PROFUND LEGATĂ DE REVOLUŢIA NAŢIONAL-SOCIALISTĂ GERMANĂ"

Cuvântarea d-lui General Ion Antonescu şi răspunsul d-lui Fabricius la dejunul oferit în onoarea d-nei şi d-lui ministru al Germaniei

D-na şi d. General Ion Antonescu, Conducătorul Statului şi Preşedinte al Consiliului de Miniştri, au oferit ieri, 10 Ianuarie 1941, în saloanele Ministerului Afacerilor Străine, un dejun în onoarea d-nei şi d-lui Ministru Fabricius, care ne părăseşte ţara, fiind chemat la Berlin spre a i se încredinţa o altă misiune.

La dejun au participat:

D. Horia Sima, Vice Preşedinte al Consiliului de Miniştri şi Comandant al Mişcării Legionare cu D-na; d. A. Mocsonyi, Mare Maestru de Vânătoare; E. S. d. Ghigi, Ministrul Italiei; E. S. d. Rojas y Moreno, Ministrul Spaniei; E. S. d. Tsutsui, Ministrul Japoniei, cu d-na; d. general Hansen; E. S. d. Ministru Neubacher; d. general Speidel; d. prof. M. Antonescu, Ministru de Justiţie; d. G. Cretzianu, Ministru de Finanţe, cu D-na; d. general Dobre, Ministru Subsecretar de Stat; d. V. Dimitriuc, Ministru Subsecretar de Stat; d. Al. Constant, Ministru Subsecretar de Stat; d. prof. N. Petraşcu, Secretar General al Mişcării Legionare;

D. Fabricius rostindu-şi cuvântarea

d. General Ioaniţiu, Şeful Marelui Stat Major al Armatei, cu D-na; d. Colonel Gerstenberg; d. Colonel Spalke; d. Stelzer, cu D-na; d. Windecker, cu D-na; d-ra Fabricius; d. Lt. Colonel Braun, cu D-na; d. von Rohrscheidt; d. Hoffmann; d. Hardenberg, cu D-na; d. dr. Kräutle, cu D-na; d. dr. Klugkist, cu D-na; d. von Ritgen, cu D-na; d. Dittler; d. von Mirbach, cu D-na; d. Arh. Naumann; d. Rasmuss; d. Peist; d. Voss, cu D-na; d. Schickert; d. Schober, cu D-na; d. Nenzel, cu D-na; d. Kraft cu D-na; d. Linscheid, cu D-na, d. Lt. Schlecht; d. Matthiae; d. I. G. Vântu, Primar General al Capitalei, cu D-na; d. Ministru Al. Cretzianu, Secretar General al Ministerului Afacerilor Străine; d. O. Vlădescu, Secretar General la Preşedinţia Consiliului de Miniştri; d. General Steflea, cu D-na; d. Al. Telemaque, Ministru Plenipotenţiar; d. D. Iurascu, Ministru Plenipotenţiar; d. Colonel Elefterescu, Director de Cabinet al d-lui General Ion Antonescu; d. Elefterescu G. Consilier de Ambasadă; d. N. Dimitrescu, Consilier de Legaţiune şi d. M. Stănescu, Directorul Protocolului.

Discursul d-lui General Ion Antonescu

Cu prilejul dejunului, Domnul Conducător al Statului, a rostit următorul discurs:

EXCELENŢA,

Aparţineţi unei diplomaţii, care şi-a făcut din înfăptuiri singura elocinţă;

iar eu, aparţin unei cariere care şi-a făcut din exemplul tăcerii o statornică tradiţie.

Deaceea Vă rog să nu aşteptaţi dela mine — în această ocazie — să măsor opera Dv. în România şi regretul nostru adânc în momentul despărţirii, prin prea lungi cuvinte.

DOMNULE MINISTRU,

Prezenţa Dv. la Bucureşti şi misiunea Dv. în România reprezintă epoca cea mai fertilă a raporturilor dintre Marele Reich şi România.

Este o mare deosebire între România pe care aţi găsit-o şi acela pe care o părăsiţi.

Azi România este o ţară Naţional-Legionară, având o structură, o organizare şi o tendinţă, profund legată de revoluţia Naţional-Socialistă germană; ea pune un reazem sincer şi profund pe rolul Marei Germanii în Europa de mâine şi în reconstrucţia Sud-Estului şi are o neţărmurită încredere în opera de dreptate şi în viziunea de geniu înţelegător a Marelui Führer.

Azi, România este legată prin pactul de la Berlin de Germania şi-şi întemeiază liniştea, securitatea şi independenţa politică, în afară de propria ei forţă, şi pe această ordine nouă.

Iar acordul economic recent încheiat cu Guvernul Reich-ului deschide o adevărată epocă în istoria raporturilor germano-române şi în propăşirea noastră viitoare.

Rolul Dv. în România, Domnule Ministru, se măsoară cu însemnătatea istorică a acestor realizări.

Şi cred că nu poate fi satisfacţie mai mare pentru Dv., pentru succesul carierii Dv. şi pentru propria Dv. conştiinţă decât să priviţi în urmă pentru a vedea ce era Germania pentru România atunci când aţi venit într'însa şi ce reprezintă azi când o părăsiţi.

Satisfacţia Dv. poate fi cu atât mai mare cu cât servind Ţara Dv. aţi servit şi România, printr'o contribuţie de care Istoria se va ocupa, cu siguranţă, atunci când va judeca adânc şi complet popasul marilor prefaceri interne şi internaţionale ale României zilelor noastre, în care aţi fost prezent.

Personal, nu voi uita niciodată, cum nu voi uita aleasa şi devotata Dv. colaborare din Septembrie şi până azi ardoarea şi atenţia pe care aţi pus-o atât cu prilejul vizitei la Berlin şi al încheerei acordurilor cât şi în toată desfăşurarea armonioasă între regimul naţional-legionar şi Guvernul Reichului.

Pentru toate acestea Vă exprim în numele Guvernului şi al meu personal, cele mai calde şi mai recunoscătoare mulţumiri.

EXCELENŢA,

Despărţirile scutură totdeauna sufletele de melancolie.

Oricât sunt de convins că veţi duce în misiunile Dv. viitoare acelaş ataşament şi aceiaşi credinţă pe care aţi avut-o pentru România, rămânând astfel totdeauna legat de noi — nu mă pot împiedica să regret că părăsiţi ţara noastră şi să asociez în regretul pentru Dv. personal şi tristeţea că ne părăseşte fermecătoarea Dv. soţie, a cărei nobilă simplicitate şi curtenitoare distincţie au fost totdeauna pildă şi ne vor rămâne o duioasă amintire.

Convinşi că eminentul Dv. succesor va face să se înalţe şi să prospereze mereu raporturile noastre cu Marea Germanie pe care le-aţi slujit atât de mult,

Ich erhebe mein Glass auf das Wohl des Reichskanzlers, des Grossen Führers des Deutschen Reiches, auf das Wohl Eurer Excellenz und der so Liebenswürdigen Frau Fabricius sowie für dar Gedaien und die Grösse Deutschlands.

Răspunsul d-lui ministru Fabricius

Domnule Conducător al Statului,

Vă mulţumesc din suflet pentru cuvintele recunoscătoare pe care mi le-aţi adresat. Că aceste vorbe pornesc din sufletul Dvs., o simt, pentrucă vă cunosc; că corespund convingerii Dvs. aceasta mi-o asigură observaţia Dvs. că în calitate de Soldat nu sunteţi omul care să spună multe vorbe.

Dar în ceeace priveşte meritele mele la reconstruirea legăturilor germano-române şi adâncirea lor, trebue să fac două menţiuni:

1). Este mâna Fuehrer-ului Adolf Hitler care a cârmuit plină de hotărâre, această operă; cu politica sa vizionară, prin recunoaşterea clară a valorii Personalităţii care hotărăşte astăzi soarta României a luat atitudine pozitivă faţă de România.

2). Dvs. Domnule Conducător al Statului şi oamenii strâns legaţi de Dvs. mânaţi de idealurile înalte ale mişcării legionare mi-au dat posibilitatea ca din simple legături economice dintre România şi Germania să fac o comunitate de interese, între popoarele noastre, care va fi de mare importanţă la noua organizare a spaţiului european.

N'am să uit niciodată ce le-a răspuns Führerul legionarilor Dvs. care la vizita lor în Berlin i-au transmis prin ministrul Iasinschi mesagiul lor: „Eu cred că România a trecut peste cel mai greu moment al ei şi că de azi înainte se găseşte în progres; şi aceasta este cea mai intimă convingere a mea".

Alături de aceasta stă, ceeace aţi adus Dvs. personal, Domnule General, ca rezultat al întrevederilor din Berlin: încrederea dela om la om. Şi eu nu pot decât să vă felicit pentru aceasta; pentrucă sub auspicii, Domnule Conducător al Statului, veţi ridica din nou ţara Dv. pe care o iubiţi mai presus de toate şi cu mişcarea legionară în sensul gândului Căpitanului Corneliu Zelea Codreanu veţi duce la izbândă concepţia nouă de Român.

Munca mea în România a fost condusă tot timpul de gândul că ar putea să fie legate interesele patriei mele, pe care o reprezentam, cu acelea ale României. Astfel am învăţat să iubesc ţara şi poporul Dvs. şi am intervenit pentru aceasta, şi cred că a fost cea mai frumoasă zi a vieţii mele, când după loviturile grele care au venit asupra României, Dvs. Domnule Conducător al Statului, aţi semnat la Berlin protocolul la pactul celor trei puteri şi aţi intrat prin aceasta în cercul acelor state care sunt hotărîte să formeze alături de Axă o Europă mai bună.

Pentru tot ajutorul în munca mea, pentru toată bunăvoinţa pe care am întâmpinat-o la autorităţile Dvs. la legionari, aş vrea să vă exprim aci mulţumirile mele călduroase şi aşi vrea să vă rog să primiţi cu aceiaşi amabilitate pe succesorul meu D. von Killingen. Deasemenea, trebue să vă exprim mulţumirile mele şi în numele soţiei mele pentru nenumăratele dovezi de prietenie din partea Dvs. şi a Doamnei Antonescu, pe care niciodată nu le vom uita. Plecăm din această ţară având conştiinţa împăcată că ne-am făcut datoria nu numai faţă de Germania ci şi faţă de România şi ducem cu noi de aici credinţa într'un viitor mai bun pentru această ţară.

Ridic paharul pentru binele Majestăţii Sale Regele Mihai I, Reginei-Mamă Elena, pentru binele Dvs. Domnule Conducător al Statului şi a stimatei şi amabilei Dvs. soţii, Doamna Antonescu şi pentru viitorul României naţional-legionare.

VIZITA DE RĂMAS BUN A D-LUI VON KILLINGER LA D. SAMO MACH

BRATISLAVA, 10. (Ap.). — Ministrul plenipotenţiar german dela Bratislava, d. von Killinger, a făcut d-lui Sano Mach ministrul de interne slovac şi vicepreşedintele consiliului de miniştri o vizită de rămas bun. Ministrul plenipotenţiar german pleacă Vineri în Germania.

LA VICHY NU MAI AU VOE SĂ DOMICILIEZE DECÂT AUTORITĂŢILE

NEW YORK, 10 (Rador). — Corespondentul agenţiei „Tass" transmite:

Corespondentul din Vichy al agenţiei „United Press" anunţă că d. Peyrouton, ministrul de Interne, a interzis şederea la Vichy a tuturor francezilor şi străinilor cari au exercitat funcţiuni oficiale.

Acest ordin va aduce cu sine, probabil, plecarea din Vichy a cel puţin 35.000 persoane.

ANGLIA A TRIMIS LA SINGAPORE 200 AVIOANE MILITARE AMERICANE

NEW YORK, 10 (Rador). — Corespondentul agenţiei Tass transmite:

Se anunţă în cercurile diplomatice din Washington că Anglia a trimes la Singapore aproximativ 200 avioane de vânătoare americane, tip Brewster, de cel mai recent model, înarmate cu câte patru mitraliere şi având o viteză până la 560 km. pe oră.

IN JUGOSLAVIA AU FOST SUPRIMATE 50 DE TRENURI

BELGRAD, 10 (Rador). — Corespondentul agenţiei „Stefani" transmite:

Din cauza lipsei de cărbuni, au fost suprimate în Iugoslavia 50 de trenuri.

A FOST INCHEIAT UN MARE ACORD ECONOMIC GERMANO-RUS

Importanţa lui pentru pacificarea şi redresarea economică a Europei

(Prin telefon dela corespondentul nostru)

VIENA, 10. — Tratativele economice germano-ruse duse dela sfârşitul lunii Octombrie anul trecut la Moscova, urmărind un schimb economic simplificat între cele două ţări, au fost terminate azi după amiază, prin semnarea unui mare acord economic. Din partea Germaniei a semnat ministrul plenipotenţiar d. dr. Schnurre, iar din partea Uniunii Sovietice comisarul poporului pentru comerţul străin d. Mikoyan. Acordul economic se bazează pe cel încheiat la 11 Februarie 1940, depăşind cu mult volumul de schimb al primului an contractual. In urma noei reglementări, schimbul de mărfuri germano-ruse care se desfăşoară pe baza naturală a schimbului de materii prime ale Rusiei pentru produsele industriei germane, află acum o lărgire şi o intensificare extraordinară. Peste marele său efect economic, noul acord germano-rus mai este şi de o mare importanţă politică pentru faptul că volumul schimburilor economice între cele două state, extrem de mare deja şi până acum, a putut fi sporit şi mai mult în urma tratativelor duse. Reese de aici că colaborarea germano-rusă corespunde pe deantregul trebuinţelor naturale ale celor două ţări. Legătura intimă a celor două mari pieţi pe care o constitue Rusia în materii prime şi Germania cu industria sa desvoltată, este după cum se subliniază la Berlin, în acelaş timp un aport la pacificarea şi la redresarea economică a Europei. Trebue subliniat în deosebi că realizarea posibilităţilor de compensaţie în cadrul economic germano-rus, aşa cum îşi găsesc expresia în noua convenţie, înseamnă totodată şi o întărire a potenţialului de război al Germaniei, a cărui importanţă practică se desprinde dela sine, având în vedere blocada ce se încearcă de către Anglia împotriva Germaniei.

Şi unul de frontieră

BERLIN, 10 (Rador). — un acord a fost încheiat la Moscova la 10 Ianuarie 1941 între Germania şi URSS în legătură cu frontiera germano-sovietică, plecând de la râul Igorka şi până la Marea Baltică.

Acordul precizează că frontiera dintre Germania şi URSS pentru sectorul de mai sus va merge pe linia fostei frontiere reale dintre Lituania şi Polonia şi, mai departe, pe linia fostei frontiere dintre Germania şi Lituania, aşa cum ea a fost fixată prin acordurile semnate şi încheiate între Germania şi Lituania la 29 Ianuarie 1928 şi la 22 Martie 1939.

PREŞEDINTELE STATELOR UNITE A CERUT PUTERI DEPLINE PRIN LEGEA CU PRIVIRE LA AJUTORUL PE CARE VREA SĂ-L DEA ANGLIEI

Camera şi Senatul american au început discutarea legii

NEW YORK 10 (Rador). — Corespondentul Agenţiei DNB transmite:

Legea cu privire la ajutorul pe care preşedintele Roosevelt vrea să-l dea Marei Britanii a fost supusă Vineri Congresului.

Legea prevede să se acorde depline puteri preşedintelui Statelor Unite, în primul rând, spre a ordona fabricarea de material de război pentru ţările şi guvernele pentru cari preşedintele crede că acest ajutor este deosebit de important în ceea ce priveşte apărarea Statelor Unite; în al doilea rând, spre a vinde oricărui guvern ar vrea orice material de război, de a ceda acest material, de a-l schimba cu altul, de a-l închiria, sau de a-l împrumuta; în al treilea rând spre a încerca, adică de a-l supune la probe pentru un anumit guvern, de a-l repara sau de a-l pune în stare de utilizare; în al patrulea rând, spre a da nu importă cărui guvern informaţiuni cu privire la armamente, în legătură cu care sunt interesate guvernele respective; şi, în al cincilea rând spre a permite exportul oricărui material de război având ca destinaţie, nu importă ce guvern.

Proectul de lege interzice între altele oricărui guvern străin să dea în mâinile unui alt guvern, oricare ar fi el, material de război şi informaţiile date de Statele Unite, fără consimţământul preşedintelui.

Proectul mai prevede că guvernul Statelor Unite va fi autorizat să cumpere material de război din republicile americane, din Canada sau din alte ţări, dacă acest material este important pentru apărarea Statelor Unite şi dacă el nu se găseşte în această ţară.

Discuţia asupra acestui proect de lege va avea loc în acelaşi timp în Camera reprezentanţilor şi în Senat.

Declaraţiile d-lui Roosevelt

WASHINGTON 10 (Rador). — Corespondentul Agenţiei DNB transmite:

Preşedintele Roosevelt a declarat, în cadrul unei conferinţe de presă, că, în interesul păstrării stokurilor de materiale importante pentru reînarmarea americană, d-sa va introduce, cu caracter obligatoriu, cu începere de la 3 Februarie, permisele de export pentru aramă, alamă, bronz, nichel, zinc şi potasiu.

In ce priveşte proectul de lege care va fi supus Vineri Congresului federal şi care tinde a da d-lui Roosevelt depline puteri şi creditele cele mai mari în vederea ajutorării Angliei prin furnizarea de material de război preşedintele Roosevelt a declarat că nu are câtuşi de puţin intenţia să se servească de toate deplinele puteri cari figurează în proect. El a adăogat însă că are nevoe de această autorizare spre a putea lua în caz de trebuinţă, decizii imediate.

El a mai spus că, natural, nu vor putea fi executate imediat toate comenzile şi că, în cel mai bun caz, livrări parţiale ar urma să înceapă cel mai devreme din luna Iulie.

Preşedintele Roosevelt a mai adăogat că proectul de ajutorare a Marei Britanii se referă într'o proporţie de 99% la comenzi viitoare adică la material de război ce urmează a fi comandat şi fabricat.

Intrebat asupra chestiunei garanţiilor de dat în schimbul acestui împrumut de material de război şi asupra contabilităţei ce-i va permite controlul, d. Roosevelt a dat mai degrabă răspunsuri vagi.

El a afirmat din nou că cedarea de distrugătoare nu a fost proectată.

RETRAGEREA FLOTEI BRITANICE DIN PACIFIC

(Prin telefon dela corespondentul nostru)

BERLIN, 10. — După cum se relevă în cercurile competente din Berlin, amiralitatea engleză şi-a retras flota comercială care deservea liniile Oceanului Pacific, urmând ca aceste linii să fie folosite de flota comercială a Statelor Unite. Cauza acestei măsuri nu poate fi atribuită decât pierderilor considerabile pe care le-a suferit flota sa comercială.

D. Otto Abetz, ambasadorul Reichului în Franţa, a sosit la Vichy, unde a avut o întrevedere cu Mareşalul Petain. D-sa părăseşte hotelul Majestic, pentru a merge la Pavilionul Sévigé, unde va fi primit de Mareşalul Petain

NOUL PREŞEDINTE AL CAMEREI LORZILOR

STOCKHOLM, 10 (Rador). — Coresponentul agenţiei DNB transmite:

Agenţia Reuter anunţă că lordul Lloyd a fost numit preşedinte al Camerei Lorzilor, ca succesor al lordului Halifax.

IMPRIMERIILE „CUVANTUL" S. A. R., Bucureşti, Str. Sărindar 5-7-9